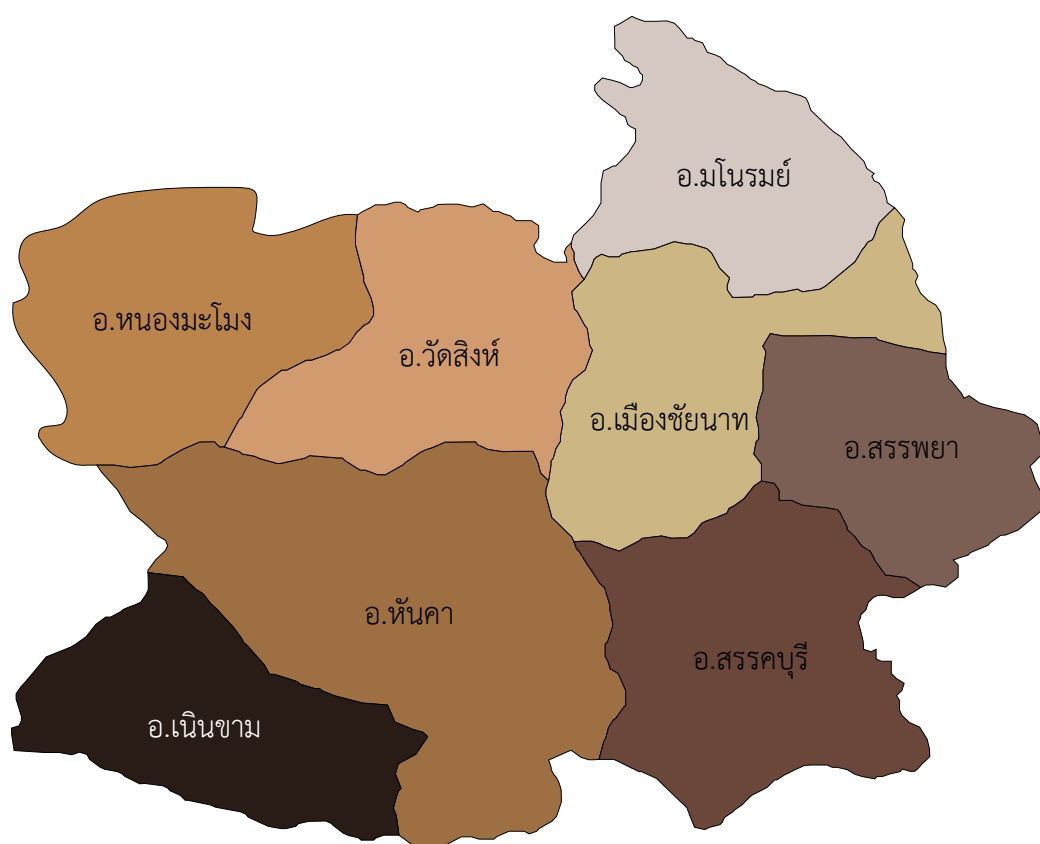

แผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่ จังหวัดชัยนาท

บทสรุปผู้บริหาร

สำนักงานสถิติแห่งชาติได้จัดทำโครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด (ยกเว้นกรุงเทพมหานคร) ซึ่งเป็นการต่อยอดผลการดำเนินงานในปี พ.ศ. 2555 และปี พ.ศ. 2556 ที่ได้มีการพัฒนาชุดข้อมูลเพื่อการตัดสินใจจากประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ซึ่งมุ่งเน้นในมิติเศรษฐกิจ ทั้งนี้ในปี พ.ศ. 2557 เป็นการพัฒนาต่อยอดและขยายชุดข้อมูลเพื่อการตัดสินใจครอบคลุมประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาระดับพื้นที่ 3 ด้าน คือ ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมทั้ง ชุดข้อมูลที่มีความเชื่อมโยงกับตัวชี้วัดการพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) จึงนับได้ว่าเป็นการพัฒนากระบวนการสารสนเทศที่เหมาะสมซึ่งได้จากการบูรณาการภารกิจในพื้นที่ (Area) ภารกิจประจำตามหน้าที่ (Function) และภารกิจตามวาระแห่งชาติ (Agenda) ซึ่งจะนำไปสู่การขับเคลื่อนประเทศบนฐานข้อมูลที่มีอยู่จริง เกิดการสร้างธรรมาภิบาลในการเข้าถึงข้อมูลเชิงยุทธศาสตร์ของประชาชน และก่อให้เกิดการใช้งบประมาณในการพัฒนาพื้นที่อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งเกิดประสิทธิผลต่อการพัฒนาประเทศโดยรวม ดังนั้น จึงมีความจำเป็นในการเสริมสร้างศักยภาพของบุคลากรด้านสถิติและสารสนเทศ การจัดทำยุทธศาสตร์จังหวัด การนำข้อมูล/สถิติไปใช้ประโยชน์ การบริหารจัดการอย่างมีส่วนร่วมในระดับจังหวัด/กลุ่มจังหวัด โดยโครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด (พ.ศ. 2557) มีวัตถุประสงค์หลักคือ

- 1) บูรณาการข้อมูลสารสนเทศระดับพื้นที่เพื่อตอบสนองยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด สนับสนุนการตัดสินใจเชิงพื้นที่
- 2) พัฒนาสมรรถนะของบุคลากรด้านสถิติขององค์กรภาครัฐ ให้มีความเป็นมืออาชีพ ด้านข้อมูลสถิติและสารสนเทศ

การดำเนินโครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้มีขั้นตอนการดำเนินงานหลักประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาข้อมูลจังหวัดก่อนการลงพื้นที่ : ดำเนินการศึกษาข้อมูลศักยภาพ ประเด็นยุทธศาสตร์ เพื่อกำหนดผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC)/ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาของจังหวัด ก่อนทำการนัดหมาย เพื่อนำเสนอข้อมูลผลการศึกษาเบื้องต้นต่อผู้ว่าราชการจังหวัด

ขั้นตอนที่ 2 นัดหมายลงพื้นที่ : ดำเนินการนัดหมายเพื่อนำเสนอผลการศึกษาเบื้องต้นต่อผู้ว่าราชการจังหวัด โดยเป็นการดำเนินงานร่วมกันระหว่าง ที่ปรึกษานิเทศ ทีมที่ปรึกษาจังหวัด และสถิติจังหวัด ในการเตรียมความพร้อมทั้งข้อมูล รูปแบบการนำเสนอ และจัดเตรียมเอกสาร

ขั้นตอนที่ 3 สรุปผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC)/ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) : นำเสนอผลการศึกษาประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด และผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC)/ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาของจังหวัด ที่ได้กำหนดเบื้องต้นต่อผู้ว่าราชการจังหวัด พร้อมขอข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะ และกำหนดนัดหมายการประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัด

ขั้นตอนที่ 4 ประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัด : จัดเตรียมเนื้อหาการประชุม คณะกรรมการสถิติระดับพื้นที่ โดยมีเรื่องนำเสนอเพื่อพิจารณาสำคัญ คือ การรับร่างแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่จังหวัด/กลุ่มจังหวัด ที่มีเนื้อหาสำคัญประกอบด้วย ห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC)/ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาของจังหวัด พร้อมแผนผังรายการสถิติทางการที่แสดงชุดข้อมูลตามห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ประเด็นยุทธศาสตร์ ผลการวิเคราะห์ช่องว่างการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูล (Data Gap Analysis) และแนวทางการพัฒนา

ขั้นตอนที่ 5 จัดทำรายงานแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่จังหวัด : ดำเนินการจัดทำรายงานแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่จังหวัด ให้สมบูรณ์และเป็นไปตามมติที่ประชุม ที่ให้ข้อคิดเห็นข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูล เพื่อให้มีข้อมูลสำคัญ จำเป็น ที่สนับสนุนการดำเนินงานด้านยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด ต่อไป

โดยในการดำเนินงานโครงการครั้งนี้ คาดว่าประโยชน์ที่จังหวัดจะได้รับ คือ

- ยกระดับคุณภาพข้อมูลเพื่อการตัดสินใจระดับจังหวัดให้มีมาตรฐานทางวิชาการ
- สร้างมาตรฐานการทำงานร่วมกันระหว่าง กลุ่มงานข้อมูลสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานจังหวัด และสำนักงานสถิติจังหวัด
- สนับสนุนการรายงานการวิเคราะห์เชิงกลยุทธ์ให้กับผู้ว่าราชการจังหวัด และสำนักงานจังหวัด

ทั้งนี้ จังหวัดชัยนาท ได้ดำเนินงานครบทั้ง 5 ขั้นตอนแล้ว โดยมีสรุปผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) และประเด็นสำคัญ (Critical Issue : CI) ตามประเด็นยุทธศาสตร์จังหวัดทั้ง 4 ประเด็นยุทธศาสตร์ ที่นำไปสู่การพัฒนาห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) และจัดทำแผนผังสถิติทางการตามประเด็นยุทธศาสตร์ พร้อมผลวิเคราะห์ช่องว่างการพัฒนาข้อมูล (Data Gap Analysis) ดังนี้

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 : การเพิ่มประสิทธิภาพกระบวนการผลิตและการตลาดเมล็ดพันธุ์ข้าวและสินค้าเกษตร ให้มีคุณภาพได้มาตรฐาน โดยเลือกศึกษาผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) คือ “อ้อยโรงงาน” ซึ่งมีรายการสถิติทางการรวมจำนวน 31 รายการ เป็นรายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 11 รายการ ไม่มีรายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บ และรายการสถิติทางการที่ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูล 20 รายการ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 : การส่งเสริมและพัฒนาอาชีพนอกภาคการเกษตรและการท่องเที่ยว โดยเลือกศึกษาผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) คือ “ท่องเที่ยว (One Day Trip)” ซึ่งมีรายการสถิติทางการรวมจำนวน 37 รายการ เป็นรายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 34 รายการ ไม่มีรายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บ และรายการสถิติทางการที่ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูล 3 รายการ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 : การพัฒนาคุณภาพคน และสังคมสู่ความเข้มแข็ง สมานฉันท์ และภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง โดยเลือกศึกษาประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) คือ “การพัฒนาคุณภาพชีวิต (สร้างรายได้ ส่งเสริมสุขภาวะ และครอบครัวเข้มแข็ง)” ซึ่งมีรายการสถิติทางการรวมจำนวน 28 รายการ เป็นรายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 26 รายการ ไม่มีรายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บ และรายการสถิติทางการที่ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูล 2 รายการ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 : การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม
โดยประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) คือ “การบริหารจัดการน้ำ (ภัยแล้ง อุทกภัย) และขยะ”
ซึ่งมีรายการสถิติทางการรวมจำนวน 19 รายการ เป็นรายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูล
เป็นปกติ 15 รายการ ไม่มีรายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บ และรายการสถิติทางการที่ยัง
ไม่มีการจัดเก็บข้อมูล 4 รายการ

คำนำ

ด้วยภารกิจตามพระราชบัญญัติสถิติ พ.ศ. 2550 มาตรา 6 (1) กำหนดให้สำนักงานสถิติแห่งชาติมีหน้าที่ในการจัดทำแผนแม่บทเกี่ยวกับการดำเนินงานทางสถิติของรัฐบาล เสนอคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบ เพื่อให้การดำเนินงานด้านสถิติของประเทศมีความเป็นเอกภาพ ข้อมูลสถิติมีมาตรฐาน ลดความซ้ำซ้อนของการจัดทำสถิติ นำไปสู่การแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างหน่วยงานภาครัฐและใช้ข้อมูลสถิติและสารสนเทศร่วมกัน และมาตรา 6 (7) กำหนดให้สำนักงานสถิติแห่งชาติบูรณาการข้อมูลจากหน่วยงานภาครัฐอื่นๆ เพื่อจัดทำฐานข้อมูลสถิติและสารสนเทศของประเทศ ดังนั้นสำนักงานสถิติแห่งชาติ จึงได้จัดทำแผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทย พ.ศ. 2554 - 2558 ซึ่งผ่านความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 28 ธันวาคม 2553 และเพื่อให้การแปลงแผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทยไปสู่การปฏิบัติเชิงพื้นที่ เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดผลสัมฤทธิ์อย่างเป็นรูปธรรม สอดรับกับพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 หมวด 1 การบริหารบ้านเมืองที่ดี มาตรา 6 (1) เกิดประโยชน์สุขของประชาชน (3) มีประสิทธิภาพ และเกิดความคุ้มค่าในเชิงภารกิจของรัฐ และ (6) ประชาชนได้รับการอำนวยความสะดวกและได้รับการตอบสนองความต้องการ จึงจำเป็นต้องมีการเปลี่ยนแปลงบริบทให้เหมาะสมกับการดำเนินงาน โดยการปรับบริบทของการจัดองค์กร การจัดการกระบวนการ และการสร้างสมรรถนะให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องในระดับพื้นที่เพิ่มขึ้น จากบริบทเดิมที่กำหนดให้มีการดำเนินงานในระดับกระทรวง กรม นั้น รวมทั้ง คณะรัฐมนตรีได้รับทราบแผนการดำเนินการโครงการแปลงแผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทยสู่การปฏิบัติเชิงพื้นที่ของสำนักงานสถิติแห่งชาติเรียบร้อยแล้ว

ในปี พ.ศ. 2557 นี้ สำนักงานสถิติแห่งชาติ จึงได้ดำเนินงาน “โครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด” ซึ่งเป็นโครงการต่อเนื่องจากการดำเนินงานที่ผ่านมา (พ.ศ. 2555 - 2556) ที่มุ่งเน้นการสนับสนุนการบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด ซึ่งคณะกรรมการนโยบายบริหารราชการจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ มีนโยบายให้กลุ่มจังหวัดมียุทธศาสตร์ที่เน้นการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้านเศรษฐกิจที่นำการพัฒนาสังคมและเป็นยุทธศาสตร์ที่ต้องการการบูรณาการข้อมูล การทำงานอย่างมีส่วนร่วม รวมทั้งเสริมสร้างกระบวนการบริหารยุทธศาสตร์ของจังหวัด ที่มีความต้องการข้อมูลเพื่อการตัดสินใจเชิงยุทธศาสตร์เป็นอย่างมาก รายงานฉบับนี้จึงได้จัดทำขึ้นเพื่อสนับสนุนการพัฒนาข้อมูลสนับสนุนการบริหารงานจังหวัดต่อไป

คณะผู้จัดทำ

สารบัญ

	หน้า
บทสรุปผู้บริหาร	ก - ค
คำนำ	
อภิธานศัพท์	i - iv
บทที่ 1 : บทนำ	
1.1 หลักการและเหตุผล	1
1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ	3
1.3 แนวทางการจัดทำแผนพัฒนาสถิติระดับจังหวัด	3
บทที่ 2 : ศักยภาพ และประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด	
2.1 ข้อมูลพื้นฐานจังหวัด	5
2.2 ศักยภาพสำคัญของจังหวัด	5
2.3 ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด และตัวชี้วัด	18
2.4 ผลการทบทวนความสอดคล้องเชื่อมโยงประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดกับ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559)	20
2.5 ผลการศึกษาความสอดคล้องเชื่อมโยงของประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนา จังหวัด กับแนวทางการพัฒนาจังหวัดอัจฉริยะ (Smart Province) และ ข้อเสนอแนะแนวทางการดำเนินงาน	25
บทที่ 3 : ผังสถิติทางการของประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด	
3.1 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1	31
3.2 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2	39
3.3 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3	48
3.4 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4	56
บทที่ 4 : บทสรุป ข้อเสนอแนะการพัฒนาสถิติ	
4.1 สรุปสถานภาพรายการสถิติทางการของประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนา จังหวัดในปัจจุบัน	63
4.2 ข้อเสนอแนะการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลและแผนปฏิบัติการพัฒนาในอนาคต	67
บรรณานุกรม	
ภาคผนวก	
ภาคผนวก ก : รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC)	
ภาคผนวก ข : ตารางเปรียบเทียบตัวชี้วัดจังหวัดอัจฉริยะ (Smart Province)	
ภาคผนวก ค : รายละเอียดสถิติทางการ (Official Statistics Metadata : OS Metadata)	
ภาคผนวก ง : CD File ข้อมูลเอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง	
- คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสถิติจังหวัด	
- เอกสารประกอบการประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัด	
- รายงานการประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัด	
- ประมวลภาพการประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัด	

สารบัญแผนภาพ

		หน้า
แผนภาพที่ 1	การเชื่อมโยงเชิงยุทธศาสตร์ระดับประเทศ กลุ่มจังหวัด และจังหวัด เพื่อให้เกิดการพัฒนาประเทศในแบบองค์รวม	20
แผนภาพที่ 2	สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1	63
แผนภาพที่ 3	สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2	64
แผนภาพที่ 4	สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3	65
แผนภาพที่ 5	สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4	66

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1 : ผลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (Gross Provincial : GPP) ปี พ.ศ. 2551 – 2554 (ณ ราคาประจำปี)	6
ตารางที่ 2 : การจำแนกตามพื้นที่ปลูกข้าวนาปี/นาปรังของจังหวัด ปีเพาะปลูก 2554/55	7
ตารางที่ 3 : ผลผลิตข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ของจังหวัด ปีเพาะปลูก 2550/51 - 2554/ 55	8
ตารางที่ 4 : พื้นที่ปลูก/ผลผลิตมันสำปะหลังของจังหวัด ปีเพาะปลูก 2550/51 - 2554/55	8
ตารางที่ 5 : จำนวนครัวเรือนการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด จำนวนบ่อ จำนวนกระชัง ปี 2554/55	10
ตารางที่ 6 : จำนวนนักท่องเที่ยวและรายได้จากการท่องเที่ยว ของจังหวัดชัยนาท ปี พ.ศ. 2550 - 2555	10
ตารางที่ 7 : จำนวนโรงงาน เงินทุน คนงาน แรงม้า โดยแยกเป็นอำเภอ ในปี พ.ศ. 2555	11
ตารางที่ 8 : จำนวนและร้อยละของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป จำแนกตามสถานภาพแรงงาน และเพศ ปี พ.ศ. 2555	12
ตารางที่ 9 : จำนวนสถานบริการสาธารณสุข ในปี พ.ศ. 2554	13
ตารางที่ 10 : จำนวนและอัตราการตายต่อประชากรแสนคน จำแนกตามสาเหตุการตาย 10 อันดับแรก ปี 2554 เปรียบเทียบกับปี 2553 จังหวัดชัยนาท	13
ตารางที่ 11 : สถานศึกษาแยกตามสังกัด จังหวัดชัยนาท ปี พ.ศ. 2555	14
ตารางที่ 12 : สถิติการเกิดคดีอาญา 3 กลุ่มเรื่อง จังหวัดชัยนาท ปี พ.ศ. 2553 - 2555	15
ตารางที่ 13 : ระบบการจัดขยะมูลฝอยที่ถูกต้องตามหลักสุขาภิบาล	17
ตารางที่ 14 : เป้าหมายและตัวชี้วัดของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11	22
ตารางที่ 15 : ความสอดคล้องระหว่างประเด็นยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาจังหวัดฯ และประเด็น ยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11	24
ตารางที่ 16 : ความสอดคล้องระหว่างตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาจังหวัดฯ และตัวชี้วัดตามแผนพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11	24
ตารางที่ 17 : ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1	31
ตารางที่ 18 : แผนผังรายการสถิติทางการ “อ้อยโรงงาน”	33
ตารางที่ 19 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “อ้อยโรงงาน”	37
ตารางที่ 20 : รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “อ้อยโรงงาน”	37
ตารางที่ 21 : ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2	39
ตารางที่ 22 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ท่องเที่ยว (One day trip)”	41
ตารางที่ 23 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ท่องเที่ยว (One day trip)”	47
ตารางที่ 24 : รายการที่ไม่มีการจัดเก็บของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ท่องเที่ยว (One day trip)”	48
ตารางที่ 25 : ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue: CI) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3	48
ตารางที่ 26 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การพัฒนาคุณภาพชีวิต (สร้างรายได้ ส่งเสริมสุขภาวะ และครอบครัวเข้มแข็ง)”	50

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 27 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการประเด็นปัญหาสำคัญ “การพัฒนาคุณภาพชีวิต (สร้างรายได้ ส่งเสริมสุขภาวะ และครอบครัวเข้มแข็ง)”	55
ตารางที่ 28 : รายการที่ยังไม่มีการจัดเก็บของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การพัฒนาคุณภาพชีวิต (สร้างรายได้ ส่งเสริมสุขภาวะ และครอบครัวเข้มแข็ง)”	56
ตารางที่ 29 : ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue: CI) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4	56
ตารางที่ 30 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การบริหารจัดการน้ำ (ภัยแล้ง อุทกภัย) และขยะ”	58
ตารางที่ 31 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการประเด็นปัญหาสำคัญ “การบริหารจัดการน้ำ (ภัยแล้ง อุทกภัย) และขยะ”	61
ตารางที่ 32 : รายการที่ยังไม่มีการจัดเก็บของประเด็นปัญหาสำคัญ “การบริหารจัดการน้ำ (ภัยแล้ง อุทกภัย) และขยะ”	62
ตารางที่ 33 : แผนปฏิบัติการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลสถิติทางการ ระยะสั้นภายในปีแรก	70

อภิธานศัพท์

การจัดทำแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่ (76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด) มีการใช้เครื่องมือและรูปแบบเอกสารต่างๆ ซึ่งประกอบด้วยคำศัพท์ และคำย่อหลากหลาย ทั้งนี้เพื่อให้การขยายผลการดำเนินงานมีความเข้าใจตรงกัน มีการทำงานเป็นไปในทิศทางเดียวกัน จึงได้รวบรวมคำศัพท์และคำย่อต่างๆ ที่เกิดขึ้นในการดำเนินงาน มาให้ความหมาย หรือคำจำกัดความที่ใช้ในการดำเนินงาน โครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด แสดงดังตารางต่อไปนี้

คำศัพท์/คำย่อ	ความหมาย
แผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่จังหวัด/กลุ่มจังหวัด	เครื่องมือสำคัญในการกำหนดกรอบแนวทางการดำเนินงานเพื่อการพัฒนาการเก็บข้อมูลสถิติที่สำคัญและจำเป็นต่อการบริหารงานยุทธศาสตร์จังหวัด/กลุ่มจังหวัดในระยะสั้น 1 ปี และระยะกลาง 4 ปี ซึ่งจะกำหนดกิจกรรมต่างๆ เพื่อพัฒนาคุณภาพสถิติทางการ ว่ามีรายการใดบ้าง จะพัฒนาอย่างไร หน่วยงานใดเป็นผู้รับผิดชอบ พร้อมทั้งระบุระยะเวลา (Baseline) ที่ต้องดำเนินการด้วย
ผังสถิติทางการ	<p>รายการข้อมูลสถิติที่สำคัญ และจำเป็นที่สามารถตอบสนองการณ ยุทธศาสตร์ และสภาพปัญหาในระดับพื้นที่ ซึ่งราชการส่วนภูมิภาค หรือคณะผู้บริหารจังหวัดมีความจำเป็นต้องใช้ในการวางแผนระดับนโยบายจังหวัด ทั้งแผนปฏิบัติงานและการจัดสรรงบประมาณในแผนงานและโครงการ โดยผังสถิติทางการ จะประกอบไปด้วย 2 ส่วน คือ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ตารางแผนผังสถิติทางการของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ ซึ่งประกอบด้วย <ol style="list-style-type: none"> 1.1 ชื่อชุดข้อมูล - ตัวชี้วัดที่สอดคล้องเชื่อมโยงกับห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ที่เป็นการรอบแนวคิดในการกำหนดประเภทกิจกรรมและกระบวนการเพื่อกำหนดรายละเอียดของข้อมูล 1.2 รายการสถิติทางการที่สำคัญ พร้อมคุณลักษณะของข้อมูล ว่าเป็นข้อมูลระดับนามบัญญัติ (Nominal Scale) หรือข้อมูลระดับอันดับ (Ordinal Scale) หรือข้อมูลระดับช่วงชั้น (Interval Scale)/ข้อมูลระดับอัตราส่วน (Ratio Scale) 1.3 สถานะการเก็บข้อมูลในปัจจุบันว่ามีการเก็บหรือไม่ 1.4 วิธีการเก็บข้อมูล 1.5 ความถี่ในการเก็บข้อมูล 1.6 หน่วยงานผู้รับผิดชอบ 2. รายละเอียดสถิติทางการ (Official Statistics Metadata) ซึ่งจะมีรายละเอียดสำคัญ 5 ส่วน ได้แก่ <ol style="list-style-type: none"> 2.1 การผลิต/จัดทำสถิติทางการ เป็นส่วนแรกที่จะแนะนำรายละเอียดกระบวนการจัดทำระเบียบการค้นคว้า เพื่อความเหมาะสมในการใช้ประโยชน์ต่อไป โดยมีรายละเอียดที่สำคัญ คือ <ol style="list-style-type: none"> 2.1.1 ชื่อโครงการ/งาน/ทะเบียน/รายงาน 2.1.2 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ สัมภาษณ์ สํารวจ ทะเบียน และรายงาน 2.1.3 มาตรฐานการจำแนกข้อมูล 2.1.4 รูปแบบการเก็บข้อมูล ได้แก่ จัดเก็บในรูปเอกสาร/รายงาน จัดเก็บในรูปแบบไฟล์ข้อมูลดิจิทัล และฐานข้อมูล

คำศัพท์/คำย่อ	ความหมาย
	<p>2.1.5 ความถี่ในการเก็บรวบรวมข้อมูล</p> <p>2.1.6 ความถี่ในการประมวลผลข้อมูล</p> <p>2.2 การเผยแพร่สถิติทางการ เป็นส่วนที่ใช้ตรวจสอบความถูกต้องและเป็นปัจจุบันของสถิติทางการประกอบไปด้วย 3 ส่วน คือ</p> <p>2.2.1 วิธีการเผยแพร่</p> <p>2.2.2 ความถี่ในการเผยแพร่</p> <p>2.2.3 ระดับการเข้าถึงข้อมูล</p> <p>2.3 สถิติทางการ จะประกอบไปด้วย ชื่อสถิติทางการ ปีที่จัดทำ สาขา หมวดหมู่ รวมถึงวิธีการคำนวณที่ได้มาซึ่งสถิติทางการ (ที่เป็นตัวชี้วัด) โดยในหนึ่งการผลิตอาจมีสถิติทางการมากกว่า 1 รายการสถิติทางการก็ได้</p> <p>2.4 คำนิยามที่สำคัญ</p> <p>2.5 หน่วยงานรับผิดชอบผลิต/จัดทำข้อมูล เพื่อระบุแหล่งที่มาและเจ้าของข้อมูลประกอบไปด้วย 7 ส่วน คือ</p> <p>2.5.1 กลุ่ม/ฝ่าย</p> <p>2.5.2 สำนัก/ศูนย์/กอง</p> <p>2.5.3 กรม/หน่วยงาน</p> <p>2.5.4 กระทรวง</p> <p>2.5.5 โทรศัพท์</p> <p>2.5.6 โทรสาร</p> <p>2.5.7 E-mail address</p>
รายการสถิติทางการ	ข้อมูลที่ใช้บรรยายเหตุการณ์หรือข้อเท็จจริง (facts) ของเรื่องต่างๆ ที่ต้องการศึกษา เช่น สถิติจำนวนผู้ป่วย สถิติจำนวนคนเกิด สถิติจำนวนคนตาย เป็นต้น
รายการข้อมูล (Data List)	ข้อเท็จจริง (facts) ที่เกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ซึ่งอาจเป็นข้อเท็จจริงที่เป็นตัวเลข เช่น จำนวนผู้ป่วยที่ติดเชื้อ HIV ในหมู่บ้าน ราคาของพืชผักและผลไม้ต่างๆ ในหมู่บ้าน เป็นต้น หรืออาจเป็นข้อเท็จจริงที่ไม่ใช่ตัวเลข เช่น การศึกษา หรือ อาชีพของคนในหมู่บ้าน เป็นต้น
ตำแหน่งการพัฒนา (Positioning)	การกำหนดคุณสมบัติพิเศษของจังหวัดว่ามีลักษณะพิเศษในการแข่งขันหรือการพัฒนาต่อยอดได้อย่างไร ซึ่งกลยุทธ์ในการแข่งขันหรือการพัฒนาต่อยอดนั้น จังหวัดสามารถเลือกแนวทางกลยุทธ์ได้หลายรูปแบบ อาทิ ตำแหน่งการพัฒนาของจังหวัด มีหน้าที่เพื่อให้เกิดความเข้าใจชัดเจนว่า จากลักษณะพิเศษของจังหวัดนั้นแล้ว จังหวัดจะมีทิศทางอย่างไร มีคู่แข่งหรือไม่ คือจังหวัดใด หรือมีการพัฒนาเชิงเปรียบเทียบด้านใด (Benchmarking) ทั้งนี้ เพื่อจะสามารถกำหนดเป้าหมายเชิงปริมาณของการพัฒนาได้ และจะช่วยในการสร้างการรับรู้ศักยภาพของจังหวัดได้
ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC)	ผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการคัดเลือก ซึ่งมีความโดดเด่น สามารถนำมาพัฒนาและส่งเสริมให้ประสบความสำเร็จและสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจและสร้างรายได้ให้กับประชาชนในจังหวัดได้เป็นอย่างดี

คำศัพท์/คำย่อ	ความหมาย
ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI)	เป็นประเด็นปัญหาที่สำคัญทางด้านสังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งมีหลายเรื่องและหลายประเด็น ดังนั้นในการศึกษาภายใต้โครงการฯ ที่มีข้อจำกัดด้านเวลานั้น จึงจำเป็นต้องมีการกำหนดขอบเขตการศึกษา โดยเลือกหัวข้อสำคัญที่มาจากทฤษฎีสถานการณ์ปัจจุบันของด้านสังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมตามแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ซึ่งมีความสำคัญ จำเป็น เร่งด่วน หรือเป็นหัวข้อที่จังหวัด/กลุ่มจังหวัดระบุให้มีความสำคัญในการดำเนินงาน ซึ่งจะต้องวางแผนทางป้องกัน แก้ไข และมีแนวทางในการพัฒนาการบริหารจัดการ เพื่อเป็นประโยชน์ให้พื้นที่ และ/หรือสามารถสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจและสร้างรายได้ให้กับประชาชนในพื้นที่จังหวัด/กลุ่มจังหวัดต่อไป
ห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC)	เป็นแนวคิดที่แบ่งกิจกรรมภายในองค์กร เป็น 2 กิจกรรม คือ กิจกรรมหลัก (Primary Activities) และกิจกรรมสนับสนุน (Support Activities) โดยกิจกรรมทุกประเภทมีส่วนในการช่วยเพิ่มคุณค่าให้กับสินค้า โดยการวิเคราะห์ห่วงโซ่มูลค่า จะแสดงให้เห็นถึงคุณค่าที่องค์กรส่งมอบให้แก่ลูกค้า โดยแต่ละกิจกรรมในห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) มีส่วนช่วยก่อให้เกิดคุณค่าทั่วทั้งองค์กร ซึ่งแต่ละกิจกรรมเป็นพื้นฐานในการสร้างคุณค่าขององค์กรให้กับลูกค้า ด้วยการเริ่มต้นแยกแยะองค์ประกอบของทรัพยากรต่างๆ จึงมีการกำหนดโครงการและจัดสรรงบประมาณเพื่อให้เกิดมูลค่าเพิ่มสูงสุดให้กับองค์กร
ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC)	เป็นห่วงโซ่มูลค่ารูปแบบกลางที่ได้จากการทบทวนประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาภาพรวมของจังหวัด/กลุ่มจังหวัด สามารถแบ่งแนวทางการพัฒนาเป็น 3 ด้าน คือ เศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งประเด็นในแต่ละด้านจะมีประเด็นย่อยรวม 14 เรื่อง ในแต่ละเรื่องจะมีการจัดทำห่วงโซ่มูลค่าแสดงกิจกรรมหลัก (Primary Activities) และกิจกรรมสนับสนุน (Support Activities) โดยกิจกรรมทุกประเภทมีส่วนในการช่วยเพิ่มคุณค่าให้กับสินค้าหรือบริการ หรือลด แก้ไข ป้องกันปัญหาให้กับประเด็นปัญหาสำคัญที่เลือก โดยแต่ละกิจกรรมในแต่ละข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) จะแสดงให้เห็นถึงคุณค่า หรือประโยชน์ให้กับการพัฒนาพื้นที่
ห่วงโซ่มูลค่าประเด็นยุทธศาสตร์ (Value Chain ยุทธศาสตร์)	การปรับห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปเป็นห่วงโซ่มูลค่าที่สอดคล้องกับประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาของจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ในแต่ละประเด็น ซึ่งจะต้องเลือกผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) หรือประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ของประเด็นยุทธศาสตร์นั้นๆ การจัดทำห่วงโซ่มูลค่าประเด็นยุทธศาสตร์จะแสดงกิจกรรมหลัก (Primary Activities) และกิจกรรมสนับสนุน (Support Activities) เป็นการช่วยเพิ่มคุณค่าให้กับสินค้าหรือบริการ หรือลด แก้ไข ป้องกันปัญหาให้กับประเด็นปัญหาสำคัญที่เลือก โดยแต่ละกิจกรรมในแต่ละข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) จะแสดงให้เห็นถึงคุณค่า หรือประโยชน์ให้กับการพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) หรือประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ของประเด็นยุทธศาสตร์ให้กับพื้นที่จังหวัด/กลุ่มจังหวัด

คำศัพท์/คำย่อ	ความหมาย
ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (Critical Success Factor : CSF)	ปัจจัยที่สำคัญที่ต้องทำให้มีหรือเกิดขึ้น เพื่อให้บรรลุความสำเร็จตามวิสัยทัศน์ หรือคือ เป็นการให้หลักการ แนวทาง หรือวิธีการที่องค์กรจะสามารถบรรลุวิสัยทัศน์ได้ แต่ละองค์กร จะมีปัจจัยสู่ความสำเร็จเป็นเป้าหมายหลัก ที่เป็นรูปธรรมในการเชื่อมโยงการปฏิบัติงาน ทุกระดับ ให้มุ่งไปในทิศทางเดียวกัน ทำให้เจ้าหน้าที่และผู้บริหารขององค์กรรู้ว่าต้องทำอะไรบ้างเพื่อให้ผลสัมฤทธิ์ขององค์กรตอบสนองวิสัยทัศน์ หากปราศจากปัจจัยสู่ความสำเร็จแล้ว วิสัยทัศน์ขององค์กรจะไม่ได้มีการตอบสนองอย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผล ปัจจัยสู่ความสำเร็จเป็นเสมือนเครื่องมือ หรือวิธีการฝึกการแยกแยะและวิเคราะห์ปัจจัยสำคัญที่จะเร่งดำเนินการให้ดีที่สุด เพื่อการบรรลุเป้าหมายการประกอบกิจการที่เหนือกว่าในกลุ่มอุตสาหกรรมนั้นๆ
ตัวชี้วัดความสำเร็จ (Key Performance Indicator : KPI)	ตัวชี้วัดผลสำเร็จของงาน หรือ ตัวบ่งชี้สมรรถนะหลัก หรือตัวชี้วัดผลงานหลัก เป็นเครื่องมือหนึ่ง ในการช่วยประเมินผลความสำเร็จขององค์กรได้ชัดเจนมากขึ้น ธุรกิจหลายแห่ง มีการกำหนดตัวชี้วัดผลงานตั้งแต่ระดับองค์กร และแตกลงมาสู่ระดับฝ่าย แผนก ซึ่งตัวชี้วัดเหล่านี้ มักจะเป็นเครื่องมือในการบอกว่าหน่วยงานนั้นๆ ทำงานได้ตามเป้าหมายหรือได้ตามมาตรฐานตัวชี้วัดผลงานที่กำหนดหรือไม่ ถ้าทำได้ก็หมายความว่าผลงานของหน่วยงานนั้นเป็นที่น่าพอใจ หรือมีผลงานที่ได้มาตรฐาน แต่สิ่งสำคัญที่ขาดไม่ได้เลยก็คือ การที่หน่วยงานจะสามารถบรรลุผลตามตัวชี้วัดที่กำหนดได้นั้น พนักงานในหน่วยงานจะต้องช่วยกันทำงานเพื่อให้หน่วยงานได้ผลสำเร็จของงานตามเป้าหมายที่กำหนด ดังนั้น พนักงานในหน่วยงานจึงจำเป็นต้องมีตัวชี้วัดผลงาน เพื่อเป็นเครื่องมือในการประเมินผลงานของพนักงานแต่ละคนว่า ทำงานขนาดไหนจึงจะได้มาตรฐานที่กำหนด หรือสำเร็จตามเป้าหมาย

บทที่ 1

บทนำ

1.1 หลักการและเหตุผล

ประเทศไทยเริ่มมีการดำเนินงานเกี่ยวกับสถิติของประเทศมาประมาณ 100 ปี โดยมีสำนักงานสถิติแห่งชาติ (สสช.) ทำหน้าที่เป็นหน่วยสถิติกลางผลิตสถิติในทุกสาขา โดยส่วนใหญ่เป็นสถิติจากการสำรวจ นอกจากนั้นยังมีหน่วยงานภาครัฐจำนวนมากที่ผลิตสถิติจากระบบการรายงานงานทะเบียน โดยส่วนใหญ่เป็นสถิติที่เกี่ยวข้องกับภารกิจและการดำเนินงานของหน่วยงาน จนถึงปัจจุบันมีการผลิตสถิติในเกือบทุกสาขาโดยหน่วยงานภาครัฐจำนวนมาก แม้ว่าการผลิตสถิติภายใต้ระบบดังกล่าวมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง แต่ก็เป็นการพัฒนาที่ไม่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน เป็นการพัฒนาเพื่อตอบสนองประโยชน์ในการใช้งานของแต่ละหน่วยงานซึ่งมีข้อจำกัดด้านบุคลากร งบประมาณ ฯลฯ แตกต่างกันไป ส่งผลให้เกิดความเหลื่อมล้ำด้านมาตรฐานและคุณภาพของงานด้านสถิติ และในบางกรณีเกิดความซ้ำซ้อนและสิ้นเปลืองในการดำเนินงาน

แผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทย พ.ศ. 2554 - 2558 เป็นแผนแม่บทฉบับแรก นับตั้งแต่มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติสถิติ พ.ศ. 2550 มีเป้าประสงค์ที่จะพัฒนาระบบสถิติของประเทศให้เข้มแข็งและก้าวหน้าอย่างเป็นระบบเพื่อให้สถิติเป็นฐานสำคัญของการพัฒนาประเทศอย่างมีคุณภาพ และได้กำหนดวิสัยทัศน์ คือ “ประเทศไทยมีระบบสถิติที่ทุกหน่วยงานร่วมกันขับเคลื่อนเพื่อให้เกิดสถิติทางการที่ใช้ในการพัฒนาประเทศ” ยุทธศาสตร์ของแผนแม่บทระบบสถิติฯ ได้แก่

- การบริหารจัดการระบบสถิติอย่างมีประสิทธิภาพโดยมีเครื่องมือสำคัญ คือ แผนพัฒนาสถิติสาขาต่างๆ รวม 21 สาขา
- การพัฒนาสถิติให้มีมาตรฐานโดยมีเครื่องมือสำคัญ คือ แนวทางการปฏิบัติที่ดีสำหรับการผลิตสถิติ และการประเมินคุณภาพสถิติ
- การให้บริการสถิติอย่างทั่วถึงโดยมีเครื่องมือสำคัญคือระบบการเชื่อมโยงและแลกเปลี่ยนสถิติระหว่างหน่วยงานต่างๆ

ทั้งนี้ หน่วยงานต่างๆ ผลิตสถิติจำนวนมากเพื่อตอบสนองการใช้ประโยชน์หลากหลายวัตถุประสงค์ แต่แผนแม่บทระบบสถิติฯ จะครอบคลุมการบริหารจัดการเฉพาะ “สถิติทางการ” ซึ่งเป็นสถิติที่มีความสำคัญจำเป็นต่อการกำหนดนโยบายและติดตามสถานการณ์การพัฒนาระดับชาติ ระดับสาขา และระดับพื้นที่เท่านั้น โดยคณะอนุกรรมการสถิติรายสาขา และพื้นที่จะทำหน้าที่เป็นกลไกสำคัญในการบริหารจัดการสถิติแต่ละสาขา และพื้นที่ ภายใต้กรอบนโยบายและยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบสถิติของประเทศ และรายงานความก้าวหน้าและปัญหาอุปสรรคต่อคณะกรรมการจัดระบบสถิติประเทศไทย 3 ด้าน (ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม และด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)

การปรับบริบทของการจัดองค์กร การจัดการกระบวนการ และการสร้างสมรรถนะให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องในระดับพื้นที่เพิ่มขึ้น จากบริบทเดิมที่กำหนดให้มีการดำเนินงานในระดับกระทรวง กรม นั้น รวมทั้งคณะรัฐมนตรีได้รับทราบแผนการดำเนินการโครงการแปลงแผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทยสู่การปฏิบัติเชิงพื้นที่ของสำนักงานสถิติแห่งชาติเรียบร้อยแล้ว เมื่อวันที่ 4 เมษายน พ.ศ. 2554 อีกทั้งในปี พ.ศ. 2555 ได้มีการบูรณาการข้อมูลเพื่อการตัดสินใจในระดับพื้นที่

โดยนำร่องใน 10 จังหวัด (กำแพงเพชร นครสวรรค์ อุทัยธานี ลพบุรี สิงห์บุรี อ่างทอง ชัยนาท พระนครศรีอยุธยา ปราจีนบุรี และนครนายก) ผลลัพธ์ที่ได้คือชุดข้อมูล (ผังสถิติทางการ) สำหรับผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) และในปี พ.ศ. 2556 ได้ขยายการดำเนินการในระดับกลุ่มจังหวัด โดยนำร่องใน 2 กลุ่มจังหวัดคือกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน 2 (ลพบุรี สิงห์บุรี อ่างทอง ชัยนาท) ได้ผลลัพธ์คือชุดข้อมูล (ผังสถิติทางการ) สำหรับผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) และกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 (สกลนคร นครพนม มุกดาหาร) ได้ผลลัพธ์คือชุดข้อมูล (ผังสถิติทางการ) สำหรับกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ (Positioning) ของกลุ่มจังหวัดดังกล่าว

สำนักงานสถิติแห่งชาติพิจารณาแล้วเห็นว่า เพื่อให้การพัฒนาระบบสถิติเชิงพื้นที่รองรับการพัฒนาประเทศในระดับต่อไป ที่มีความต้องการหน่วยงานสนับสนุนด้านข้อมูลเพื่อการบริหารยุทธศาสตร์ระดับสูง และเป็นงานที่มีความสำคัญในการเชื่อมโยงยุทธศาสตร์ของประเทศสู่ยุทธศาสตร์เชิงพื้นที่ของจังหวัด สำนักงานฯ จึงได้จัดทำโครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด (ยกเว้นกรุงเทพฯ) เป็นการต่อยอดผลการดำเนินงานที่ได้มีการดำเนินงานในปี พ.ศ. 2555 และปี พ.ศ. 2556 ที่ได้มีการพัฒนาชุดข้อมูลเพื่อการตัดสินใจจากประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ซึ่งมุ่งเน้นในมิติเศรษฐกิจ ทั้งนี้ในปี พ.ศ. 2557 จะมีการพัฒนาต่อยอดและขยายชุดข้อมูลเพื่อการตัดสินใจจากประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาระดับพื้นที่ใน 3 ด้าน คือ ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งชุดข้อมูลที่มีความเชื่อมโยงกับตัวชี้วัดการพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) จึงนับได้ว่าเป็นการพัฒนากระบวนการสารสนเทศที่เหมาะสมซึ่งได้จากการบูรณาการภารกิจในพื้นที่ (Area) ภารกิจประจำตามหน้าที่ (Function) และภารกิจตามวาระแห่งชาติ (Agenda) ซึ่งจะนำไปสู่การขับเคลื่อนประเทศบนฐานข้อมูลที่มีอยู่จริง เกิดการสร้างธรรมาภิบาลในการเข้าถึงข้อมูลเชิงยุทธศาสตร์ของประชาชน และก่อให้เกิดการใช้งบประมาณในการพัฒนาพื้นที่อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งเกิดประสิทธิผลต่อการพัฒนาประเทศโดยรวม ดังนั้น จึงมีความจำเป็นในการเสริมสร้างศักยภาพของบุคลากรด้านสถิติและสารสนเทศ การจัดทำยุทธศาสตร์จังหวัด การนำข้อมูล/สถิติไปใช้ประโยชน์ การบริหารจัดการอย่างมีส่วนร่วมในระดับจังหวัด/กลุ่มจังหวัด

ทั้งนี้ โครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด ดำเนินการในรูปแบบของการมีส่วนร่วม และการบูรณาการของส่วนราชการที่เป็นหน่วยจัดเก็บข้อมูลในพื้นที่ คือ คณะกรรมการสถิติระดับพื้นที่ ซึ่งประกอบด้วยผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธานกรรมการ หน่วยงานในจังหวัดที่เกี่ยวข้องเป็นกรรมการ สถิติจังหวัด หัวหน้ากลุ่มงานยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด และหัวหน้ากลุ่มงานข้อมูลสารสนเทศและการสื่อสารจังหวัดเป็นกรรมการและเลขานุการร่วม ด้วยการกำหนดรูปแบบของชุดข้อมูลที่ได้จากกระบวนการทางสถิติและข้อมูลทะเบียนของหน่วยงานภาครัฐ ดังนั้นจึงจำเป็นต้องพัฒนาบุคลากรด้านสถิติของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องไปพร้อมๆ กัน รวมถึงการปฏิสัมพันธ์ระหว่างสำนักงานสถิติจังหวัดและหน่วยราชการในภูมิภาค ผ่านการให้คำปรึกษา และแนะนำ (Coaching) ของที่ปรึกษา และอบรมบุคลากรของสำนักงานสถิติจังหวัด 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด ให้สามารถบูรณาการข้อมูลสถิติและสารสนเทศในระดับพื้นที่ และตัวชี้วัดการพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) และวาระแห่งชาติ เพื่อการผลิตและการใช้ข้อมูลเพื่อสนับสนุนการตัดสินใจอย่างเป็นระบบและเป็นประโยชน์ในการพัฒนาพื้นที่อย่างต่อเนื่อง

โดยจังหวัดชัยนาท ได้ดำเนินการศึกษาข้อมูลศักยภาพและประเด็นยุทธศาสตร์ของจังหวัด เพื่อจัดทำผังสถิติทางการของข้อมูลที่สำคัญ จำเป็น และเพียงพอต่อการตัดสินใจในระดับพื้นที่ รวมทั้งมีความสอดคล้องกับตัวชี้วัดการพัฒนาจังหวัดที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) และวาระแห่งชาติ ตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายของโครงการเสร็จสมบูรณ์แล้ว จึงได้จัดทำแผนพัฒนาสถิติจังหวัดชัยนาทฉบับนี้ขึ้นเพื่อสรุปผลการดำเนินงาน และนำเสนอแนวทางการพัฒนาการเก็บข้อมูลสำคัญในการพัฒนาพื้นที่ต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ

1.2.1 เพื่อทบทวนข้อมูลสถิติและสารสนเทศในระดับพื้นที่ออกเป็น 21 สาขา (Sector) ตรวจสอบความมีอยู่ของข้อมูล (Verify Data) วิเคราะห์ข้อมูลสถิติที่ขาดหายแต่มีความสำคัญและจำเป็น (Data Gap Analysis) ที่ต้องใช้ในการจัดทำตัวชี้วัดการพัฒนาจังหวัด และตัวชี้วัดที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ในด้านการสร้างความเป็นธรรมในสังคม การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน ความเข้มแข็งของภาคเกษตร ความมั่นคงของอาหารและพลังงาน การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน การสร้างความเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน พร้อมทั้งกำหนดหน่วยงานที่จะต้องรับผิดชอบในการจัดทำข้อมูลที่ยังไม่มีหน่วยงานใดดำเนินการ และเชื่อมโยง/บูรณาการข้อมูลในระดับพื้นที่

1.2.2 เพื่อจัดทำชุดข้อมูลสถิติและสารสนเทศ (ผังสถิติทางการระดับจังหวัด) ที่สนับสนุนยุทธศาสตร์หลักของจังหวัด และจัดทำแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่จังหวัดที่สอดคล้องกับตัวชี้วัดแผนพัฒนาจังหวัด และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) รวมถึงวาระแห่งชาติ

1.2.3 เพื่อสร้างวัฒนธรรมการใช้ข้อมูลสถิติและสารสนเทศ สนับสนุนการตัดสินใจในระดับพื้นที่ ตลอดจนสร้างโอกาสการเข้าถึงข้อมูลยุทธศาสตร์เชิงพื้นที่ของประชาชน

1.2.4 เพื่อสร้างเครือข่ายการทำงานและสร้างความมีส่วนร่วมของหน่วยงานจัดเก็บข้อมูลในระดับพื้นที่

1.2.5 เพื่อพัฒนาบุคลากรด้านสถิติของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ให้มีความเป็นมืออาชีพด้านข้อมูลสถิติและสารสนเทศ ที่สนับสนุนยุทธศาสตร์ในระดับพื้นที่ และมีความรู้ความเข้าใจในกระบวนการนำแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่เข้าเป็นส่วนหนึ่งของแผนพัฒนา 4 ปี และแผนปฏิบัติการประจำปีของจังหวัด

1.3 แนวทางการจัดทำแผนพัฒนาสถิติระดับจังหวัด

การจัดทำแผนพัฒนาสถิติระดับจังหวัดในโครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัดครั้งนี้ประกอบด้วยขั้นตอนต่างๆ ดังนี้

1.3.1 ศึกษาทบทวนแผนพัฒนาจังหวัดด้านประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด เป้าประสงค์ และตัวชี้วัดของจังหวัด และศึกษาทบทวนแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ในด้านการสร้างความเป็นธรรมในสังคม การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน ความเข้มแข็งภาคเกษตร ความมั่นคงของอาหารและพลังงาน การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน การสร้างความเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

1.3.2 วิเคราะห์ความสอดคล้องเชื่อมโยงระหว่างประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด ตัวชี้วัดการพัฒนา กับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ในด้านต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง

1.3.3 ปรับปรุงห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) จากแบบมาตรฐาน (Generic Value Chain : GVC) เป็นรูปแบบห่วงโซ่มูลค่าที่ครอบคลุมประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด

1.3.4 กำหนดเป็นความหมายของสถิติทางการตำแหน่งยุทธศาสตร์/ผลิตภัณฑ์ ที่มีศักยภาพของจังหวัดที่ได้ดำเนินการศึกษาในครั้งนี้

1.3.5 ทบทวนรายการสถิติทางการจากสำนักงานสถิติแห่งชาติทั้ง 21 สาขา และสรุปรวบรวมรายการข้อมูลสถิติของแต่ละห่วงโซ่มูลค่าเกี่ยวกับประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดที่มีการจัดทำในปัจจุบัน เพื่อจัดทำเป็นร่างผังรายการสถิติทางการ

1.3.6 ประชุมคณะทำงานในระดับจังหวัด เพื่อการจัดทำผังสถิติทางการระดับจังหวัดและแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่ เพื่อคัดเลือกรายการสถิติทางการที่มีความสำคัญ จำเป็น และเพียงพอต่อการตัดสินใจให้เป็น “สถิติทางการ”

1.3.7 ศึกษาแนวทางการพัฒนาจังหวัดอัจฉริยะ (Smart Province) พร้อมวิเคราะห์ความสอดคล้องเชื่อมโยงของประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด ที่เลือกจัดทำผังรายการสถิติทางการที่สำคัญ จำเป็น และเพียงพอต่อการตัดสินใจ กับแนวทางการดำเนินการพัฒนาจังหวัดอัจฉริยะผ่าน 13 แผนงาน เพื่อเสริมสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ของจังหวัด และจัดทำเป็นข้อเสนอแนะแนวทางการดำเนินงานในลำดับต่อไป

1.3.8 จัดทำ “ผังสถิติทางการ” ที่แสดงชื่อรายการสถิติ ตัวชี้วัด วิธีการจัดเก็บ ความถี่ในการจัดเก็บ รูปแบบการจัดเก็บและหน่วยงานรับผิดชอบ ทั้งนี้สถิติทางการในผังสถิติทางการบางรายการอาจจะยังไม่มีการผลิต หรือขาดหน่วยงานที่รับผิดชอบในปัจจุบัน ซึ่งจะต้องได้รับการพิจารณาเป็นส่วนหนึ่งของยุทธศาสตร์การพัฒนาในลำดับต่อไป

1.3.9 สรุปข้อเสนอแนะการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลและเสนอแผนการพัฒนาในอนาคต

บทที่ 2

ศักยภาพ และประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด

ในบทนี้ประกอบด้วยเนื้อหา 2 ส่วน คือ ส่วนที่หนึ่ง (ครอบคลุมเนื้อหาหัวข้อ 2.1 – 2.3) เป็นการศึกษาข้อมูลพื้นฐานของจังหวัด ศักยภาพในด้านต่างๆ ที่สำคัญ และประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด โดยรวบรวมและศึกษาทบทวนข้อมูลจากรายงานแผนพัฒนาจังหวัดชัยนาทระยะ 4 ปี (พ.ศ. 2558 - 2561)¹ และส่วนที่สอง (ครอบคลุมเนื้อหาหัวข้อ 2.4 และ 2.5) เป็นการวิเคราะห์ของทีมที่ปรึกษา เกี่ยวกับความสอดคล้องเชื่อมโยงของประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดฯ กับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) และแนวทางการพัฒนาจังหวัดอัจฉริยะ (Smart Province) รวมไปถึงข้อเสนอแนะแนวทางการดำเนินงาน

2.1 ข้อมูลพื้นฐานจังหวัด

จังหวัดชัยนาท ตั้งอยู่ในกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน 2 พื้นที่จังหวัดทั้งหมด 2,469.746 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 1,543,591 ไร่ หรือเท่ากับร้อยละ 15.5 ของพื้นที่ในภาคกลางตอนบน มีลักษณะภูมิประเทศโดยทั่วไปเป็นพื้นที่ราบลุ่ม มีพื้นที่ประมาณร้อยละ 99.06 ของพื้นที่ทั้งหมด ได้แก่ พื้นที่ตอนกลาง ตอนใต้ และตะวันออกของจังหวัด มีลักษณะเป็นที่ราบจนถึงพื้นที่ลูกคลื่นลอนลาด มีแม่น้ำเจ้าพระยา แม่น้ำท่าจีน แม่น้ำน้อย ไหลผ่านพื้นที่อำเภอ มีประชากรจำนวน 333,473 คน แบ่งเขตการปกครองออกเป็น 8 อำเภอ ดังนี้ อำเภอเมืองชัยนาท อำเภอมโนรมย์ อำเภอวัดสิงห์ อำเภอสรรพยา อำเภอสรรคบุรี อำเภอหันคา อำเภอหนองมะโมง และอำเภอเนินขาม

2.2 ศักยภาพสำคัญของจังหวัด

2.2.1 ศักยภาพด้านเศรษฐกิจภาพรวมของจังหวัด

ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (Gross Provincial : GPP) ณ ราคาประจำปี พ.ศ. 2554 มีมูลค่าเท่ากับ 31,819.04 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจาก 27,441.75 ล้านบาท ในปีที่ผ่านมาเท่ากับ 4,377.29 ล้านบาท หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 16.0 โครงสร้างการผลิตของจังหวัดชัยนาท ประกอบด้วย ภาคการเกษตรสัดส่วนร้อยละ 33.6 และภาคนอกการเกษตรสัดส่วนร้อยละ 66.4 โดยในภาคเกษตร มีสาขาเกษตรกรรม การล่าสัตว์และการป่าไม้ เป็นสาขาสำคัญ ที่มีมูลค่าเท่ากับ 10,421.92 ล้านบาท การผลิตภาคนอกการเกษตร มีมูลค่าสาขาอุตสาหกรรมสูงสุดเท่ากับ 9,520.81 ล้านบาท ซึ่งเป็นผลมาจากปัญหาอุทกภัยในพื้นที่จังหวัด และนอกพื้นที่จังหวัด ชัยนาท ทำให้ประชาชนต้องการการกวาดและทราย เพื่อนำไปใช้ในการสร้างแนวป้องกันและซ่อมแซมถนน อาคาร สิ่งปลูกสร้างมากขึ้น ประกอบกับในปีนี้มีกิจกรรมการทำเหมืองหินเพิ่มขึ้น ส่งผลให้มูลค่ารวมในจังหวัดเพิ่มขึ้น ทั้งนี้มีผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดต่อหัว (GPP per Capita) ของจังหวัดชัยนาท ปี พ.ศ. 2554 เท่ากับ 86,700 บาท/คน/ปี เพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมาเท่ากับ 11,927 บาท/คน/ปี หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 16.0

¹ รายงานแผนพัฒนาจังหวัดชัยนาทระยะ 4 ปี (พ.ศ. 2558 - 2561) ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556

ตารางที่ 1 : ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (Gross Provincial : GPP) ปี พ.ศ. 2551 – 2554
(ณ ราคาประจำปี) หน่วย: ล้านบาท

สาขา	ปี 2551	ปี 2552	ปี 2553	ปี 2554
ภาคเกษตร	13,062.81	12,431.27	8,294.93	10,695.20
สาขาเกษตรกรรม การล่าสัตว์และการป่าไม้	12,720.55	12,138.13	8,008.84	10,421.92
สาขาประมง	342.26	293.13	286.09	273.27
ภาคนอกเกษตร	14,748.16	16,407.54	19,146.82	21,123.85
สาขาเหมืองแร่และเหมืองหิน	5.16	1.60	5.05	11.61
สาขาอุตสาหกรรม	4,911.05	6,287.08	7,820.24	9,520.81
สาขาไฟฟ้า ประปา และโรงแยกก๊าซ	398.79	400.58	767.04	823.86
สาขาก่อสร้าง	436.42	507.44	565.38	594.40
สาขาการขนส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์จักรยานยนต์ของใช้ส่วนบุคคลและของใช้ในครัวเรือน	1,162.91	974.50	1,285.40	1,044.95
สาขาโรงแรมและภัตตาคาร	122.96	124.97	138.57	121.75
สาขาการขนส่ง สถานที่เก็บสินค้า	603.00	698.87	645.49	325.02
สาขาตัวกลางทางการเงิน	1,419.59	1,478.59	1,487.10	1,822.21
สาขาบริการด้านอสังหาริมทรัพย์ การให้เช่าและบริการทางธุรกิจ	1,326.02	1,394.02	1,660.39	1,941.35
สาขาการบริหารราชการแผ่นดินและการป้องกันประเทศรวมทั้งการประกัน สังคมภาคบังคับ	1,875.67	1,980.82	2,071.05	2,249.16
สาขาการศึกษา	1,742.61	1,716.86	1,804.31	1,701.78
สาขาการบริการด้านสุขภาพและสังคม	578.90	667.35	715.50	756.31
สาขาการให้บริการด้านชุมชน สังคม และบริการส่วนบุคคลอื่นๆ	140.11	141.18	147.35	140.61
สาขาลูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล	24.96	33.68	33.94	70.03
ผลิตภัณฑ์จังหวัด(Gross Provincial Product)	27,810.97	28,838.80	27,441.75	31,819.04
ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดต่อหัว (บาท)	76,194	78,795	74,773	86,700
จำนวนประชากร (1,000 คน)	365	366	367	367

ที่มา : สำนักงานคลังจังหวัดชัยนาท

2.2.2 ศักยภาพด้านการเกษตร²

จังหวัดชัยนาท มีพื้นที่เกษตรกรรม 1,266,170.25 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 82 ของพื้นที่จังหวัด พื้นที่ส่วนใหญ่อยู่ในเขตชลประทาน 698,592 ไร่ หรือคิดเป็นร้อยละ 56 ของพื้นที่การเกษตร พืชเศรษฐกิจที่สำคัญ ประกอบด้วย

ข้าว เกษตรกรจังหวัดชัยนาททั้งหมดปลูกข้าวโดยการหว่าน ส่วนใหญ่หว่านน้ำตาม มีบางส่วนหว่านแบบสำรวย หากแบ่งเป็นทำตามฤดูกาลแล้ว สามารถแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

² รายงานแผนพัฒนาจังหวัดชัยนาทระยะ 4 ปี (พ.ศ. 2558 - 2561) ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556 บทที่ 2 หน้า 5 - 15

- การทำนาปี หรือนาน้ำฝน คือ การทำนาที่ต้องอาศัยน้ำฝนจากธรรมชาติเป็นหลัก โดยทั่วไปจะเริ่มตั้งแต่เดือนพฤษภาคม – มิถุนายน สำหรับในเขตชลประทานและนอกเขตชลประทานที่สามารถรับน้ำได้จากแหล่งน้ำธรรมชาติ จะใช้พันธุ์ข้าวไม่มีความไวต่อช่วงแสง แต่ถ้าเป็นพื้นที่นอกเขตชลประทานส่วนใหญ่จะเป็นข้าวหอมจังหวัด (ข้าวหอมดอกมะลิ 105)

- การทำนาปรัง หรือนาครั้งที่สอง หรือนานอกฤดู หรือนาน้ำตม คือการทำนาที่ไม่ได้อาศัยน้ำฝนจากธรรมชาติเป็นหลัก แต่อาศัยน้ำจากลำห้วย หนอง คลอง บึง น้ำใต้ดิน หรือน้ำจากคลองชลประทาน พันธุ์ข้าวที่ปลูกเป็นพันธุ์ข้าวอายุสั้นหรือเกษตรกรเรียกว่า “พันธุ์ข้าวเตี้ย” ไม่มีความไวต่อช่วงแสง กล่าวคือ ข้าวจะออกดอกติดรวงข้าวและเก็บเกี่ยวได้ตามอายุ ระยะเวลาการเพาะปลูกและอายุการเก็บเกี่ยวน้อยกว่าข้าวนาปี การทำนาปรังจะใช้วิธีหว่านน้ำตมเป็นส่วนมาก

ตารางที่ 2 : การจำแนกตามพื้นที่ปลูกข้าวนาปี/นาปรังของจังหวัด ปีเพาะปลูก 2554/55

อำเภอ	พื้นที่ปลูกข้าว (ไร่)	
	นาปี	นาปรัง
เมืองชัยนาท	126,853	111,880
มโนรมย์	82,522	80,012
วัดสิงห์	132,150	79,178
สรรพยา	108,978	107,264
สรรคบุรี	172,230	172,230
หันคา	175,263	119,562
หนองมะโมง	84,390	22,484
เนินขาม	19,605	938
รวม	901,991	693,548

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดชัยนาท, ปี พ.ศ. 2555 (อ้างถึงใน รายงานแผนพัฒนาจังหวัดชัยนาทระยะ 4 ปี (พ.ศ. 2558 - 2561) ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556 บทที่ 2 หน้า 6)

พืชไร่ – พืชผัก จังหวัดชัยนาท นอกจากจะมีการปลูกข้าวเป็นพืชเศรษฐกิจหลักแล้ว พื้นที่บางส่วนของจังหวัด ซึ่งเป็นที่ดอนและอยู่นอกเขตชลประทาน เช่น พื้นที่ในเขตอำเภอหนองมะโมง อำเภอเนินขาม และพื้นที่บางส่วนของอำเภอหันคา อำเภอมโนรมย์ และอำเภอวัดสิงห์ โดยในพื้นที่ดอนเหล่านี้เกษตรกรนิยมปลูกพืชไร่ เช่น อ้อยโรงงาน มันสำปะหลัง ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ ถั่วเขียวผิวมัน ฯลฯ สำหรับพืชผัก พื้นที่ปลูกส่วนใหญ่อยู่ในเขตอำเภอมโนรมย์ โดยเฉพาะพื้นที่แนวริมแม่น้ำเจ้าพระยา

ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ปลูกมากในเขตพื้นที่ราบสูงอาศัยน้ำฝนเป็นหลัก เกษตรกรส่วนใหญ่จะปลูกข้าวโพดเลี้ยงสัตว์มากเมื่อราคาดีเท่านั้น ดังนั้นพื้นที่ปลูกในแต่ละปีจึงมีจำนวนไม่แน่นอน นอกจากนั้นยังขึ้นอยู่กับราคาพืชไร่ชนิดอื่นประกอบด้วย พันธุ์ที่ใช้ปลูกส่วนใหญ่จะเป็นข้าวโพดพันธุ์ลูกผสมเดี่ยว ซึ่งให้ผลผลิตต่อไร่สูงและต้านทานโรคและแมลงได้ อย่างไรก็ตามยังมีปริมาณการผลิตลดลงมาโดยตลอด

ตารางที่ 3 : ผลผลิตข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ของจังหวัด ปีเพาะปลูก 2550/51 - 2554/55

ปี พ.ศ.	พื้นที่ปลูก (ไร่)	พื้นที่เก็บเกี่ยว (ไร่)	ผลผลิตรวม (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)
2550/51	10,355	5,260	3,998	760
2551/52	10,355	4,720	3,587	760
2552/53	9,814	9,491	5,996	632
2553/54	5,632	5,432	4,430	816
2554/55	3,371	3,371	2,157	639.41

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดชัยนาท (อ้างถึงใน รายงานแผนพัฒนาจังหวัดชัยนาทระยะ 4 ปี (พ.ศ. 2558 - 2561) ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556 บทที่ 2 หน้า 9)

มันสำปะหลัง มันสำปะหลังเป็นพืชเศรษฐกิจที่สำคัญของจังหวัดชัยนาท อีกชนิดหนึ่ง พื้นที่ปลูกประมาณ 65,151 ไร่ ผลผลิต 3,159 กก./ไร่ ประมาณ 205,792 ตัน/ปี ปลูกมากในท้องที่อำเภอหันคา อำเภอเนินขาม และอำเภอหนองมะโมง เนื่องจากเป็นที่ราบสูงเหมาะ แก่การเพาะปลูกพืชไร่ อย่างไรก็ตามหากเปรียบเทียบกับจังหวัดทางภาคตะวันออกและ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งเป็นแหล่งผลิตมันสำปะหลังอยู่แล้ว พื้นที่ปลูกของจังหวัดชัยนาทถือว่า อยู่ในระดับต่ำ การปลูกมันสำปะหลัง เกษตรกรจะเริ่มปลูกเมื่อมีฝนตกลงมาในช่วงเดือนเมษายน หรือ ต้นฝน การตลาดผลผลิตมันสำปะหลังของจังหวัดชัยนาท ส่วนใหญ่จะถูกขายให้กับลานมันในจังหวัด เพื่อทำเป็นมันเส้นโดยขายในลักษณะหัวมันสำปะหลังสด ระดับราคาหัวมันสำปะหลังที่ลานมันรับซื้อ จะขึ้นกับราคามันเน้นที่ผู้ส่งออกรับซื้อเป็นหลัก การซื้อขายหัวมันสดลานมันจะใช้วิธีหักหัวมันและ ประมาณเปอร์เซ็นต์แบ่งในหัวมัน อย่างไรก็ตาม โดยภาพรวมแล้วราคาหัวมันสำปะหลังจะสูงหรือต่ำ ขึ้นอยู่กับปริมาณความต้องการของตลาดต่างประเทศ โดยเฉพาะตลาดสหภาพยุโรปเป็นสำคัญ

ตารางที่ 4 : พื้นที่ปลูก/ผลผลิตมันสำปะหลังของจังหวัด ปีเพาะปลูก 2550/51 - 2554/55

ปี พ.ศ.	พื้นที่ปลูก (ไร่)	ผลผลิตรวม (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)
2550/51	89,652	311,272	3,293
2551/52	102,678	332,607	3,353
2552/53	71,512	69,813	2,565
2553/54	105,954	315,215	3,005
2554/55	65,151	205,792	3,159

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดชัยนาท (อ้างถึงใน รายงานแผนพัฒนาจังหวัดชัยนาทระยะ 4 ปี (พ.ศ. 2558 - 2561) ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556 บทที่ 2 หน้า 10)

ทั้งจากแหล่งน้ำธรรมชาติและจากการเพาะเลี้ยง เนื่องจากมีแหล่งน้ำอุดมสมบูรณ์ มีแม่น้ำไหลผ่าน 3 สาย ปริมาณการจับสัตว์น้ำจากแหล่งน้ำธรรมชาติและการจับจากการเพาะเลี้ยง ในปี พ.ศ. 2554/55 ปริมาณการจับสัตว์น้ำจากแหล่งน้ำธรรมชาติที่มากที่สุด คือ ปลาสร้อยขาว รองลงมา คือ ปลาตะเพียน ปลาช่อน และปลาเบญจพรรณ และปริมาณการจับสัตว์น้ำจากการเพาะเลี้ยงที่มากที่สุด คือ ปลาตะกิม รองลงมา คือ ปลาดุก ปลานิล และปลาตะเพียน

ตารางที่ 5 : จำนวนครัวเรือนเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด จำนวนบ่อ จำนวนกระชัง ปี 2554/55

อำเภอ	การเพาะเลี้ยงปลาน้ำจืด					ปริมาณการจับสัตว์น้ำจืด (กก.)
	จำนวนผู้เพาะเลี้ยง	จำนวนบ่อ	เนื้อที่ (ไร่)	จำนวนกระชัง	เนื้อที่ (ตร.ม.)	
เมืองชัยนาท	422	427	2,542	739	18,475	1,168,150
มโนรมย์	344	356	40,005	445	11,125	365,914
วัดสิงห์	501	502	7,813	450	11,250	459,917
สรรพยา	528	545	2,076	7	175	245,023
สรรคบุรี	288	289	1,198	1,771	44,275	366,691
หันคา	450	456	15,183	443	11,075	481,976
หนองมะโมง	438	438	10,518	-	-	110,745
เนินขาม	269	270	6,277	-	-	39,782
รวม	4,408	4,574	85,612	3,855	96,375	3,238,198

ที่มา : สำนักงานประมงจังหวัดชัยนาท (อ้างถึงใน รายงานแผนพัฒนาจังหวัดชัยนาทระยะ 4 ปี (พ.ศ. 2558 - 2561)

ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556 บทที่ 2 หน้า 14)

หมายเหตุ : (-) หมายถึง ไม่มีข้อมูลหรือข้อมูลมีค่าเป็น 0

2.2.3 ศักยภาพด้านการท่องเที่ยว

สถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญของจังหวัดชัยนาท ได้แก่ ท่องเที่ยวเชิงนิเวศสวนนกชัยนาท ท้องฟ้าจำลอง เขื่อนเจ้าพระยา แม่น้ำสองสี ท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ วัดธรรมามูลวรวิหาร วัดพระบรมธาตุวรวิหาร พิพิธภัณฑ์แห่งชาติชัยนาทมุขี เป็นต้น โดยในปี พ.ศ. 2555 มีจำนวนนักท่องเที่ยว 392,174 คน ซึ่งเพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2553 คิดเป็นร้อยละ 140.05 และมีรายได้จากการท่องเที่ยวเท่ากับ 499.88 ล้านบาท

ตารางที่ 6 : จำนวนนักท่องเที่ยวและรายได้จากการท่องเที่ยว ของจังหวัดชัยนาท ปี พ.ศ. 2550 - 2555

ปี พ.ศ.	จำนวน (คน)	ร้อยละที่เพิ่มขึ้น	จำนวน (ล้านบาท)	ร้อยละที่เพิ่มขึ้น
2550	243,115	-	196.31	-
2551	235,359	-3.19	211.62	7.80
2552	274,123	16.47	332.40	57.07
2553	220,233	- 19.66	288.34	-13.26
2554	163,371	- 25.81	192.71	- 33.16
2555	392,174	140.05	499.88	159.39

ที่มา : กรมการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (อ้างถึงใน รายงานแผนพัฒนาจังหวัดชัยนาทระยะ 4 ปี (พ.ศ. 2558 - 2561) ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556 บทที่ 2 หน้า 22)

หมายเหตุ : (-) หมายถึง ไม่มีข้อมูลหรือข้อมูลมีค่าเป็น 0

2.2.4 ศักยภาพด้านอุตสาหกรรม³

การลงทุนภาคอุตสาหกรรมใน ปี พ.ศ. 2555 มีเงินลงทุนเท่ากับ 1,447 ล้านบาท มีการลงทุนเพิ่มขึ้นจาก ปี พ.ศ. 2554 ในช่วงเดียวกัน 1,285 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 88 ซึ่งการประกอบกิจการจำแนกตามสาขาอุตสาหกรรม โดยอันดับที่ 1 ได้แก่ อุตสาหกรรมการเกษตร มีจำนวนโรงงานเท่ากับ 130 โรงงาน หรือร้อยละ 38 อันดับที่ 2 อุตสาหกรรมอื่นๆ (ขุดดินทราย ผลิตกระแสไฟฟ้าจากพลังน้ำ) มีจำนวนเท่ากับ 36 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 10 อันดับที่ 3 มี 2 สาขา คือ อุตสาหกรรมเครื่องจักรกล และอุตสาหกรรมขนส่ง มีจำนวนโรงงานเท่ากับ 26 โรงงาน หรือคิดเป็นร้อยละ 8 อันดับที่ 4 อุตสาหกรรมโลหะ มีจำนวนโรงงานเท่ากับ 23 โรงงาน หรือคิดเป็นร้อยละ 7 อันดับที่ 5 อุตสาหกรรมอาหาร มีจำนวนโรงงานเท่ากับ 21 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 6 อันดับที่ 6 มี 2 สาขา คือ อุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์และเครื่องเรือน และอุตสาหกรรมไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้ มีจำนวนโรงงาน 17 โรงงาน หรือคิดเป็นร้อยละ 5 สำหรับการขยายตัวของโรงงานอุตสาหกรรมในปี พ.ศ. 2555 พบว่าเพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2554 ซึ่งใน ปี พ.ศ. 2555 มีโรงงานขออนุญาตประกอบกิจการจำนวน 16 โรงงาน เป็นเงินลงทุน 1,447 ล้านบาท ส่วนใหญ่ประกอบกิจการโรงสีข้าว อบข้าวเปลือก ทำมันเส้น ขุดตัดดิน และทราย ผลิตและจำหน่ายปุ๋ยอินทรีย์ ปุ๋ยเคมี ผลิตเครื่องปั้นดินเผา ผลิตคอนกรีตผสมเสร็จ และซ่อมเครื่องจักรที่ใช้ในการเกษตร ทั้งนี้โรงงานส่วนใหญ่อยู่ในเขตอำเภอเมือง รองลงมาคืออำเภอหันคา และอำเภอมโนรมย์

ตารางที่ 7 : จำนวนโรงงาน เงินทุน คนงาน แรงม้า โดยแยกเป็นอำเภอ ในปี พ.ศ. 2555
(ณ วันที่ 31 ธันวาคม ปี พ.ศ. 2555)

อำเภอ	จำนวนโรงงาน	เงินทุน	คนงาน	แรงม้า
เมืองชัยนาท	92	1,071,990,058.00	1,272	17,308.43
มโนรมย์	49	2,300,714,663.00	1,730	44,831.22
วัดสิงห์	22	340,804,400.00	200	19,057.31
สรรพยา	40	3,891,149,020.00	2,436	66,639.54
สรรบุรี	57	2,140,849,311.00	824	54,717.11
หันคา	64	2,056,077,096.00	2,750	67,988.74
หนองมะโมง	7	2,489,655,000.00	81	6,313.00
เนินขาม	17	189,231,908.50	145	4,853.00
รวมทั้งสิ้น	348	14,480,471,456.50	9,438	281,708.35

ที่มา : สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดชัยนาท (อ้างถึงใน รายงานแผนพัฒนาจังหวัดชัยนาทระยะ 4 ปี (พ.ศ. 2558 - 2561) ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556 บทที่ 2 หน้า 16)

³ รายงานแผนพัฒนาจังหวัดชัยนาทระยะ 4 ปี (พ.ศ. 2558 - 2561) ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556 บทที่ 2 หน้า 16

2.2.5 ศักยภาพด้านสังคม และคุณภาพชีวิต

2.2.5.1 ประชากรและแรงงาน⁴

ภาพการณ์ทำงานของประชากรจังหวัดชัยนาท ณ เดือนพฤศจิกายน ปี พ.ศ. 2555 มีประชากรรวมทั้งสิ้น 366,869 คน เป็นผู้ที่มีอายุต่ำกว่า 15 ปี จำนวน 54,837 คน คิดเป็นร้อยละ 15 และเป็นผู้ที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป จำนวน 312,032 คน คิดเป็นร้อยละ 85 ของประชากรทั้งสิ้น แบ่งเป็นผู้ที่อยู่ในกำลังแรงงาน จำนวน 225,822 คน คิดเป็นร้อยละ 62 โดยเป็นผู้มีงานทำ 224,062 คน ผู้ว่างงาน 1,666 คน และผู้รอฤดูกาล 94 คน ส่วนผู้ที่ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน 86,210 คน คิดเป็นร้อยละ 24 โดยเป็นแม่บ้าน 28,633 คน เรียนหนังสือ 18,829 คน และอื่นๆ 38,748 คน

ตารางที่ 8 : จำนวนและร้อยละของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป จำแนกตามสถานภาพแรงงาน และเพศ ปี พ.ศ. 2555

สถานภาพแรงงาน	รวม		ชาย		หญิง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ประชากรรวม	366,869	100	174,941	100	191,928	100
ผู้มีอายุ 15 ปี ขึ้นไป	312,032	85.1	146,996	84.0	165,036	86.0
1. ผู้ที่อยู่ในกำลังแรงงาน	225,822	61.6	118,867	67.9	106,955	55.7
1.1 กำลังแรงงานปัจจุบัน	225,728	61.6	118,867	67.9	106,861	55.7
1.1.1 ผู้มีงานทำ	224,062	61.1	118,176	67.5	105,886	55.2
1.1.2 ผู้ว่างงาน	1,666	0.5	691	0.4	975	0.5
1.2 ผู้ที่รอฤดูกาล	94	n.a.	-	-	94	n.a.
2. ผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน	86,210	23.5	28,129	16.1	58,081	30.3
2.1 ทำงานบ้าน	28,633	7.8	1,333	0.8	27,300	14.2
2.2 เรียนหนังสือ	18,829	5.1	9,096	5.2	9,733	5.1
2.3 อื่น ๆ	38,748	10.6	17,700	10.1	21,048	11.0
ผู้มีอายุต่ำกว่า 15 ปี	54,837	14.9	27,945	16.0	26,892	14.0

ที่มา : สำนักงานสถิติจังหวัด (อ้างถึงใน รายงานแผนพัฒนาจังหวัดชัยนาทระยะ 4 ปี (พ.ศ.2558 - 2561)

ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556 บทที่ 2 หน้า 17)

หมายเหตุ : (-) หมายถึง ไม่มีข้อมูลหรือข้อมูลมีค่าเป็น 0

(n.a.) หมายถึง มีข้อมูลจำนวนเล็กน้อย (negligible amount)

ในกลุ่มผู้มีงานทำทั้งหมด 224,062 คน คิดเป็นร้อยละ 99 ของผู้ที่อยู่ในกำลังแรงงานเป็นผู้ทำงานในภาคเกษตร จำนวน 97,300 คน (คิดเป็นร้อยละ 43 ของผู้มีงานทำ) ในขณะที่นอกภาคเกษตรมีจำนวน 126,762 คน (คิดเป็นร้อยละ 57 ของผู้มีงานทำ) โดยสาขานอกภาคเกษตรที่มีผู้ทำงานมากที่สุด ได้แก่ สาขาการขนส่ง การขายปลีก มีผู้ทำงานรวมทั้งสิ้น 32,844 คน (ร้อยละ 15 ของผู้มีงานทำ) รองลงมา ได้แก่ สาขาการผลิต จำนวน 26,481 คน (ร้อยละ 11.8) ส่วนที่เหลือกระจายอยู่ในอุตสาหกรรมประเภทอื่นๆ การว่างงาน จังหวัดชัยนาทมีผู้ว่างงาน จำนวน 1,666 คน คิดเป็นอัตราการว่างงาน ร้อยละ 0.7 โดยแยกเป็นเพศชาย 691 คน ร้อยละ 0.6 และเพศหญิง 975 คน ร้อยละ 0.9

⁴ รายงานแผนพัฒนาจังหวัดชัยนาทระยะ 4 ปี (พ.ศ. 2558 - 2561) ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556 บทที่ 2 หน้า 17

2.2.5.2 การสาธารณสุข⁵

จังหวัดชัยนาท มีสถานพยาบาลของภาครัฐ แบ่งเป็น โรงพยาบาลทั่วไป ขนาด 367 เตียง จำนวน 1 แห่ง โรงพยาบาลชุมชน ขนาด 30 เตียง ตั้งอยู่ในอำเภอมโนรมย์ อำเภอวัดสิงห์ อำเภอสรรพยา อำเภอสรรคบุรี และอำเภอหันคา รวมจำนวน 5 แห่ง และมีโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพชุมชน (สถานีอนามัย) จำนวน 72 แห่ง ทั้งนี้ จังหวัดชัยนาท มีสาเหตุการตายของประชากรที่สำคัญ ในปี พ.ศ. 2554 ได้แก่ มะเร็งทุกชนิด โดยมีอัตราตาย 84.20 ต่อประชากรแสนคน (สูงสุด ได้แก่ มะเร็งตับ รองลงมา มะเร็งเต้านม และมะเร็งหลอดลมใหญ่และปอด) รองลงมา ได้แก่ ปอดอักเสบและโรคอื่นๆ ของปอด ความดันโลหิตสูงและโรคหลอดเลือดในสมอง โรคหัวใจ และอุบัติเหตุจากการขนส่ง คิดเป็นอัตรา 65.39 58.82 33.74 และ 27.47 ต่อประชากรแสนคน ตามลำดับ

ตารางที่ 9 : จำนวนสถานบริการสาธารณสุข ในปี พ.ศ. 2554

สถานบริการสาธารณสุข	จำนวน
1. สถานบริการภาครัฐ	
- โรงพยาบาลทั่วไป ขนาด 367 เตียง (รพ.ชัยนาท)	1 แห่ง
- โรงพยาบาลชุมชน ขนาด 30 เตียง (อ. มโนรมย์ อ.วัดสิงห์ อ.สรรพยา อ.สรรคบุรี และ อ.หันคา)	5 แห่ง
- คลินิกทันตกรรม (สสจ.)	1 แห่ง
- สถานบริการสาธารณสุขของเทศบาล	2 แห่ง
- โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพชุมชน (สถานีอนามัย)	72 แห่ง
2. หน่วยงานสาธารณสุขที่สังกัดส่วนกลาง	1 แห่ง
3. สถานบริการสาธารณสุขภาคเอกชน	1 แห่ง

ที่มา : รายงานแผนพัฒนาจังหวัดชัยนาทระยะ 4 ปี (พ.ศ. 2558 - 2561) ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556 บทที่ 3 หน้า 25

ตารางที่ 10 : จำนวนและอัตราตายต่อประชากรแสนคน จำแนกตามสาเหตุการตาย 10 อันดับแรก ปี พ.ศ. 2554 เปรียบเทียบกับปี พ.ศ. 2553 จังหวัดชัยนาท

สาเหตุการตาย	ปี 2553		ปี 2554	
	จำนวน (ราย)	อัตรา / 100,000	จำนวน (ราย)	อัตรา / 100,000
1. มะเร็งทุกชนิด (1)	306	91.36	282	84.20
2. ปอดอักเสบและโรคอื่นๆ ของปอด (3)	195	58.22	219	65.39
3. ความดันโลหิตสูงและโรคหลอดเลือดในสมอง (2)	198	59.12	197	58.82
4. โรคหัวใจ (4)	145	43.59	113	33.74
5. อุบัติเหตุจากการขนส่ง (5)	76	22.69	92	27.47
6. โรคเกี่ยวกับตับ และตับอ่อน (6)	65	19.41	70	20.90
7. ไตอักเสบและกลุ่มอาการของไตพิการ (7)	40	11.94	46	13.73

⁵ รายงานแผนพัฒนาจังหวัดชัยนาทระยะ 4 ปี (พ.ศ. 2558 - 2561) ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556 บทที่ 3 หน้า 25

ตารางที่ 10 : จำนวนและอัตราตายต่อประชากรแสนคน จำแนกตามสาเหตุการตาย 10 อันดับแรก ปี พ.ศ. 2554 เปรียบเทียบกับปี พ.ศ. 2553 จังหวัดชัยนาท (ต่อ)

สาเหตุการตาย	ปี 2553		ปี 2554	
	จำนวน (ราย)	อัตรา / 100,000	จำนวน (ราย)	อัตรา / 100,000
8. เบาหวาน (9)	22	6.57	31	9.26
9. ภูมิคุ้มกันบกพร่อง (8)	29	8.66	27	8.06
10. วัณโรค (10)	20	5.97	24	7.17

ที่มา : สาธารณสุขจังหวัด (อ้างอิงใน รายงานแผนพัฒนาจังหวัดชัยนาทระยะ 4 ปี (พ.ศ. 2558 - 2561) ฉบับนำเสนอ

สำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556 บทที่ 3 หน้า 27)

หมายเหตุ ตัวเลขในวงเล็บคืออันดับที่ในปี 2553

2.2.5.3 การศึกษา⁶

ในปีการศึกษา 2555 จังหวัดชัยนาท มีสถานศึกษารวม 229 แห่ง มีจำนวนครูเท่ากับ 3,042 คน และจำนวนนักเรียนรวม 54,246 คน โดยแยกตามสังกัด มีดังนี้

ตารางที่ 11 : สถานศึกษาแยกตามสังกัด จังหวัดชัยนาท ปี พ.ศ. 2555

สังกัด	สถานศึกษา	จำนวนครู	จำนวน นักเรียน
1. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน	197	2,258	35,130
2. สำนักบริหารงานการศึกษาเอกชน	10	210	3,604
- สายสามัญ	9	192	3,425
- สช. (โรงเรียนพณิชยการชัยนาท)	1	18	179
3. กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น	6	194	4,166
- เทศบาลบ้านกล้วย	1	85	1,871
- เทศบาลเขาท่าพระ	1	28	450
- เทศบาลวัดห้วยยาง	1	12	268
- เทศบาลวัดสิงห์สถิต	1	43	853
- ชัยนาทพิทยาคม 2	1	19	380
- เทศบาลหางน้ำสาคร	1	7	344
4. สำนักบริหารการศึกษาพิเศษ	2	60	1,058
- ศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดชัยนาท	1	18	185*
- โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ชัยนาท	1	42	875
5. กรมการศาสนา	1	11	46
- วัดโพธิ์งาม	1	11	46

⁶ รายงานแผนพัฒนาจังหวัดชัยนาทระยะ 4 ปี (พ.ศ. 2558 - 2561) ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556 บทที่ 3 หน้า 30

ตารางที่ 11 : สถานศึกษาแยกตามสังกัด จังหวัดชัยนาท ปี พ.ศ. 2555 (ต่อ)

สังกัด	สถานศึกษา	จำนวนครู	จำนวนนักเรียน
6. สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา	3	155	4,490
- วิทยาลัยเทคนิคชัยนาท	1	106	3,734
- วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีชัยนาท	1	40	522
- วิทยาลัยการอาชีพหันคา	1	9	234
7. วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี ชัยนาท	1	38	331
8. มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม ศูนย์ชัยนาท	1	20**	152
ต. สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบฯ	8	96	5,269
รวม	229	3,042	54,246

ที่มา : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดชัยนาท (อ้างอิงใน รายงานแผนพัฒนาจังหวัดชัยนาทระยะ 4 ปี (พ.ศ. 2558 - 2561) ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556 บทที่ 3 หน้า 30)

หมายเหตุ *จำนวนนักเรียนรับบริการที่ศูนย์ฯ จำนวน 86 คน และไปบริการที่บ้าน จำนวน 99 คน

**จำนวนอาจารย์ที่มาทำการสอน มาจากส่วนกลางตามรายวิชาที่ลงทะเบียน

2.2.5.4 ด้านความปลอดภัย⁷

จังหวัดชัยนาท เป็นเมืองเล็กๆ ซึ่งวิถีชีวิตของประชาชนค่อนข้างเรียบง่าย โดยประชาชนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม ปัญหาอาชญากรรมในพื้นที่จังหวัดจึงไม่มากเหมือนกับจังหวัดใหญ่ๆ อย่างไรก็ตาม เนื่องจากปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดมีแนวโน้มสูงขึ้น ประกอบกับการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ปัญหาอาชญากรรมของจังหวัดชัยนาทจึงมีแนวโน้มว่าจะเกิดเพิ่มมากขึ้น

ตารางที่ 12 : สถิติการเกิดคดีอาญา 3 กลุ่มเรื่อง จังหวัดชัยนาท ปี พ.ศ. 2553 - 2555

ประเภทความผิด	ปี พ.ศ. 2553	ปี พ.ศ. 2554	ปี พ.ศ. 2555
คดีอุกฉกรรจ์	26	20	22
คดีชีวิต ร่างการ เพศ	148	168	140
คดีประทุษร้ายต่อทรัพย์	179	205	140

ที่มา : สถานีตำรวจภูธรจังหวัดชัยนาท

2.2.6 ศักยภาพด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม⁸

2.2.6.1 ทรัพยากรป่าไม้

จังหวัดชัยนาท มีทรัพยากรป่าไม้อยู่เพียงเล็กน้อย ซึ่งใน ปี พ.ศ. 2552 จังหวัดชัยนาท มีพื้นที่ป่าไม้ 76 ตารางกิโลเมตร คิดเป็นร้อยละ 4 ของพื้นที่จังหวัด ทั้งนี้จังหวัดชัยนาทมีพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ 2 แห่ง คือ

- ป่าสงวนแห่งชาติป่าเขาช่องลม และป่าเขาหลัก ตามกฎกระทรวงฉบับ 188 (ปี พ.ศ. 2506) ออกตามความในพระราชบัญญัติคุ้มครองและสงวนป่า พุทธศักราช 2481

⁷ รายงานแผนพัฒนาจังหวัดชัยนาทระยะ 4 ปี (พ.ศ. 2558 - 2561) ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556 บทที่ 3 หน้า 33

⁸ รายงานแผนพัฒนาจังหวัดชัยนาทระยะ 4 ปี (พ.ศ. 2558 - 2561) ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556 บทที่ 4 หน้า 35 - 38

เนื้อที่ประมาณ 55 ตารางกิโลเมตร หรือ 34,368 ไร่ อยู่ในพื้นที่ตำบลวังเคียน ตำบลหนองมะโมง และตำบลสะพานหิน อำเภอหนองมะโมง จังหวัดชัยนาท

- ป่าสงวนแห่งชาติป่าเขาขาวเทียน ตามกฎกระทรวงฉบับที่ 406 (ปี พ.ศ. 2512) ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ ปี พ.ศ. 2507 เนื้อที่ประมาณ 70 ตารางกิโลเมตร หรือ 43,962 ไร่ อยู่ในท้องที่ตำบลไพรนกยูง อำเภอหันคา ตำบลเนินฆ้อ ตำบลสุขเดือนห้า และตำบลกระบกเตี้ย อำเภอเนินฆ้อ จังหวัดชัยนาท โดยกรมป่าไม้ได้ส่งมอบพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติที่เสื่อมโทรมให้สำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม (ส.ป.ก.) ไปดำเนินการปฏิรูปที่ดินเพื่อการเกษตรกรรม แบ่งเป็นป่าสงวนแห่งชาติป่าเขาช่องลมและป่าเขาหลัก เนื้อที่ 20,361 ไร่ และป่าสงวนแห่งชาติป่าเขาขาวเทียน เนื้อที่ 20,993 ไร่ รวมพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติที่มอบให้สำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม (ส.ป.ก.) 41,354 ไร่

ดังนั้น คงเหลือพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติทั้ง 2 ป่า 36,976 ไร่ ทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่จังหวัดชัยนาทมีปริมาณพื้นที่ป่าไม้ไม่เปลี่ยนแปลงไปจากเดิมมากนัก และมีพื้นที่ป่าเพิ่มขึ้นเล็กน้อยโดยมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นตั้งแต่ปี พ.ศ. 2551 เป็นต้นมา ซึ่งจากเดิมในปี พ.ศ. 2550 จำนวน 57 ตารางกิโลเมตรเพิ่มขึ้นเป็น 77 ตารางกิโลเมตร ในปี พ.ศ. 2551 หรือคิดเป็นร้อยละ 3 ของพื้นที่จังหวัดทั้งหมด และในปี พ.ศ. 2552 มีปริมาณลดลงเล็กน้อยโดยมีพื้นที่ป่า 76 ตารางกิโลเมตร คิดเป็นร้อยละ 3 ของพื้นที่จังหวัดทั้งหมด

2.2.6.2 ทรัพยากรดิน

จังหวัดชัยนาท เป็นจังหวัดที่มีความเหมาะสมของดินและสภาพพื้นที่ที่เหมาะสมต่อการเพาะปลูกสูงและส่วนใหญ่ของพื้นที่เพาะปลูกอยู่ในเขตพื้นที่ชลประทาน ทำให้การจัดสรรน้ำเพื่อการเพาะปลูกไปได้ทั่วถึง โดยรูปแบบการเพาะปลูกในบริเวณที่เป็นที่ราบลุ่มจะเป็นนาข้าวและสวนผลไม้ เป็นต้น มีผลผลิตต่อไร่สูง สำหรับบริเวณพื้นที่ดอน หรือพื้นที่ราบสูงจะเป็นพืชไร่ที่ใช้น้ำน้อย ทนแล้ง แต่ผลผลิตต่อไร่ต่ำ

จากพื้นที่ของจังหวัดทั้งหมดจำนวน 1,543,591 ไร่ เป็นพื้นที่ที่ใช้ประโยชน์ในการเกษตรกรรม 1,266,170 ไร่ หรือประมาณร้อยละ 82

2.2.6.3 ทรัพยากรน้ำ

แหล่งน้ำธรรมชาติ แหล่งน้ำผิวดิน ได้แก่ แม่น้ำ ลำคลอง หนอง บึง โดยจังหวัดชัยนาทมีแม่น้ำสำคัญไหลผ่าน 3 สาย ได้แก่

- แม่น้ำเจ้าพระยา ไหลผ่าน อ.มโนรมย์ อ.วัดสิงห์ อ.เมือง และ อ.สรรพยา

- แม่น้ำท่าจีนหรือแม่น้ำมะขามเต่า ไหลผ่าน อ.วัดสิงห์ อ.เมือง และ อ.หันคา

- แม่น้ำน้อย ไหลผ่าน อ.เมือง และ อ.สรรคบุรี

นอกจากนี้ยังมีบึงและหนองน้ำธรรมชาติกระจายอยู่ทั่วไป รวมทั้งสิ้น ประมาณ 191 แห่ง แหล่งน้ำใต้ดิน ชั้นน้ำบาดาลของจังหวัดชัยนาท แบ่งเป็น 3 ระดับสาย

- น้ำบาดาลระดับตื้น (Qfd) เป็นชั้นน้ำบาดาลที่ระดับความลึกตั้งแต่ 40 - 60 ฟุต

- น้ำบาดาลระดับปานกลาง (Qlt) เป็นชั้นน้ำบาดาลที่ระดับความลึก 150 - 300 ฟุต
- น้ำบาดาลในดินแข็ง (Pcms, D-mm, Gr และ Vc) จัดเป็นประเภทไม่เหมาะสมเป็นแหล่งน้ำบาดาล

2.2.6.4 ด้านสิ่งแวดล้อมอื่น

- **มลพิษทางอากาศ** จังหวัดชัยนาท เป็นเมืองเกษตรกรรม มีโรงงานอุตสาหกรรมน้อย จึงมีปัญหามลพิษทางอากาศอยู่ในภาวะไม่รุนแรง โดยแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศส่วนใหญ่เป็นแหล่งกำเนิดมลพิษที่ทราบแหล่งกำเนิดที่แน่นอน ได้แก่ โรงงานอุตสาหกรรมประเภทต่างๆ โดยเฉพาะโรงสีข้าว

- **ขยะและกากของเสีย** จังหวัดชัยนาท มีปริมาณขยะมูลฝอยรวมทั้งจังหวัดประมาณ 140 ตันต่อวัน จำแนกเป็นปริมาณขยะมูลฝอยในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลจำนวน 25 ตันต่อวัน และในเขตเทศบาล 115 ตันต่อวัน การจัดการขยะมูลฝอยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่จังหวัดชัยนาท จำนวน 5 แห่ง ส่วนใหญ่ดำเนินการกำจัดขยะมูลฝอยในพื้นที่ที่อยู่ในเขตขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น แต่มีบางแห่งเป็นพื้นที่ที่ตั้งอยู่ในที่สาธารณประโยชน์หรือมีการนำไปกำจัดร่วมกับเทศบาลที่มีระบบฝังกลบอย่างถูกหลักสุขาภิบาล

การกำจัดขยะมูลฝอย โดยส่วนใหญ่ดำเนินการโดยวิธีการเทกองกับพื้นที่เทกองในหลุมไถกลบเป็นครั้งคราว และการฝังกลบ ซึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีระบบการจัดการขยะมูลฝอยที่ถูกหลักสุขาภิบาลมีเพียงจำนวน 2 แห่ง ได้แก่ เทศบาลเมืองชัยนาท เทศบาลตำบลหันคา โดยมีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจำนวน 16 แห่ง นำขยะมูลฝอยมากำจัดร่วมกับเทศบาลดังกล่าว สำหรับเทศบาลตำบลโพธิ์พิทักษ์มีการจัดการในลักษณะศูนย์รวม ซึ่งเป็นสถานีขนถ่ายมูลฝอยอยู่ระหว่างดำเนินการก่อสร้าง เพื่อรวบรวมขยะมูลฝอยไปกำจัดที่ระบบฝังกลบฯ ของเทศบาลตำบลหันคา ซึ่งมีรายละเอียดระบบการจัดการขยะมูลฝอยที่ถูกหลักสุขาภิบาลดังนี้

ตารางที่ 13 : ระบบกำจัดขยะมูลฝอยที่ถูกต้องตามหลักสุขาภิบาล

สถานที่กำจัดขยะมูลฝอย	ที่ตั้ง	จำนวนพื้นที่ (ไร่)	ระบบกำจัดขยะมูลฝอย
1. เทศบาลเมืองชัยนาท	หมู่ที่ 4 บ้านหนองคู อ.หนองมะโมง	44	ฝังกลบ
2. เทศบาลตำบลหันคา	หมู่ที่ 3 ต.เด่นใหญ่ อ.หันคา	74	ฝังกลบบนถูกหลักสุขาภิบาล
3. เทศบาลตำบลโพธิ์พิทักษ์	หมู่ที่ 2 ต.โพนางดำ ต.ก อ.สรรพยา	10	สถานีขนถ่ายขยะมูลฝอย

ที่มา : สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดชัยนาท (ข้อมูล ปี พ.ศ. 2554)

2.3 ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด และตัวชี้วัด

วิสัยทัศน์จังหวัด

“เป็นแหล่งผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวและสินค้าเกษตรที่มีคุณภาพได้มาตรฐาน สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข และมีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง”

ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนา

1. การเพิ่มประสิทธิภาพกระบวนการผลิตและการตลาดเมล็ดพันธุ์ข้าวและสินค้าเกษตรให้มีคุณภาพได้มาตรฐาน

เป้าประสงค์

- 1) เพิ่มผลผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวคุณภาพดี
- 2) ผลผลิตสินค้าเกษตรมีคุณภาพได้มาตรฐาน
- 3) ลดต้นทุนการผลิตสินค้าเกษตร

กลยุทธ์

- 1) ส่งเสริมและพัฒนากระบวนการผลิตและการตลาดเมล็ดพันธุ์ข้าวคุณภาพดีและสินค้าเกษตรที่สำคัญของจังหวัดให้ปลอดภัยได้มาตรฐาน
- 2) ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรที่สอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่
- 3) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการผลิต
- 4) ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาสินค้าเกษตร
- 5) ส่งเสริมการลดต้นทุนการผลิตสินค้าเกษตร

ตัวชี้วัด

- 1) อัตราขยายตัว (GPP) ภาคเกษตร เพิ่มขึ้นร้อยละ 3
  - 2) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผลผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวคุณภาพดีร้อยละ 18
  - 3) ร้อยละของจำนวนแปลง/ฟาร์มที่ได้รับรองมาตรฐาน GAP เทียบกับจำนวนแปลง/ฟาร์มที่ได้รับการตรวจรับรองจากกระทรวงเกษตรฯ ร้อยละ 100
- ข้าว
  - ส้มโอ
  - ทุเรียน

2. การส่งเสริมและพัฒนาอาชีพนอกภาคการเกษตร และการท่องเที่ยว

เป้าประสงค์

ประชาชนได้รับการพัฒนาทักษะการประกอบอาชีพ

กลยุทธ์

- 1) ส่งเสริมและพัฒนาทักษะการประกอบอาชีพ
- 2) ส่งเสริมและพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น
- 3) ส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวของจังหวัด

ตัวชี้วัด

- 1) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผลิตภาพแรงงานร้อยละ 7
- 2) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการจำหน่าย OTOP ร้อยละ 8
- 3) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากการท่องเที่ยว ร้อยละ 20

3. การพัฒนาคุณภาพคนและสังคมสู่ความเข้มแข็ง สมานฉันท์ และมีภูมิคุ้มกัน ต่อการเปลี่ยนแปลง

เป้าประสงค์

- 1) ประชาชนมีความรู้เท่าทันสังคมและสิ่งแวดล้อม
- 2) ประชาชนมีสุขภาวะที่ดี
- 3) สังคมมีความสมานฉันท์มีความปลอดภัย อบายมุข และสิ่งเสพติดลดลง

กลยุทธ์

- 1) ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพด้านการศึกษา
- 2) เสริมสร้างสุขภาวะให้คนมีสุขภาพแข็งแรงทั้งกายและใจ
- 3) เสริมสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
- 4) พัฒนาและส่งเสริมให้ชุมชนมีความเข้มแข็ง

ตัวชี้วัด

- 1) ค่าเฉลี่ย O-Net ม.3 ร้อยละ 50
- 2) ร้อยละที่ลดลงของครัวเรือนยากจนเป้าหมายที่มีรายได้ต่ำกว่าเกณฑ์ จปฐ.
ร้อยละ 50
- 3) ร้อยละของสถานบริการสุขภาพ คุณภาพมาตรฐานตามที่กำหนด (HA) ร้อยละ 100
- 4) ร้อยละของผู้ป่วยเบาหวานที่ควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดได้ดี ร้อยละ 54
- 5) ร้อยละของผู้ป่วยความดันโลหิตสูงที่ควบคุมระดับความดันได้ดี ร้อยละ 44
- 6) อัตราการตายต่อการเกิดมีชีพพันคน เท่ากับ 6.1
- 7) ร้อยละของหมู่บ้าน/ชุมชนในจังหวัดไม่มีผู้ผลิต/ผู้ขายยาเสพติด และมีผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติดไม่เกิน 3 คน ต่อประชากร 1,000 คน ร้อยละ 100
- 8) ร้อยละที่ลดลงของจำนวนคดีอุบัติเหตุจราจรร้อยละ 20
- 9) ร้อยละที่ลดลงของจำนวนคดีที่เกิดขึ้นแต่ละกลุ่มคดีเทียบค่าเฉลี่ยย้อนหลัง
3 ปี ร้อยละ 20
  - คดีอุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญ
  - คดีชีวิต ร่างกายและเพศ
  - คดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน

4. การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

เป้าประสงค์

- 1) ลดผลกระทบจากอุทกภัยและภัยแล้ง
- 2) ปริมาณขยะมูลฝอยชุมชนถูกกำจัดอย่างถูกหลักวิชาการ
- 3) คุณภาพน้ำในแม่น้ำดีขึ้น
- 4) เพิ่มพื้นที่ปลูกป่า

กลยุทธ์

- 1) พัฒนาแหล่งกักเก็บน้ำและระบบส่งน้ำเพื่อป้องกันอุทกภัยและภัยแล้ง
- 2) พัฒนาศักยภาพระบบเตือนภัยจากอุทกภัยและภัยแล้ง
- 3) ป้องกันน้ำท่วมและการกัดเซาะตลิ่งริมแม่น้ำในพื้นที่เสี่ยง

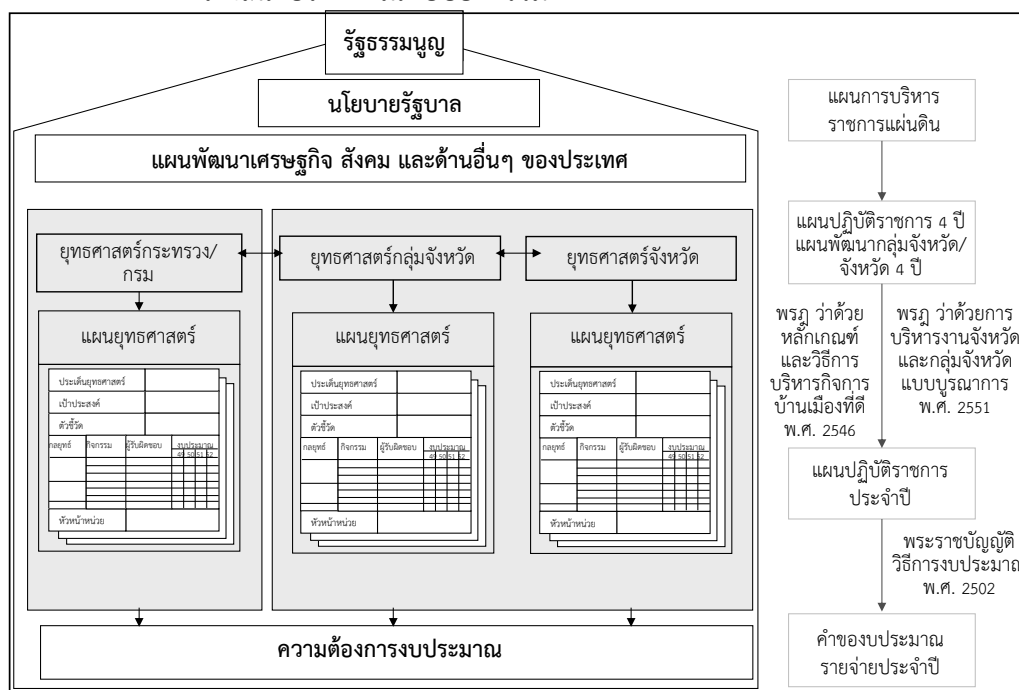
- 4) ส่งเสริมการคัดแยกขยะมูลฝอยและกำจัดขยะที่ถูกหลักวิชาการ
  - 5) ส่งเสริมการป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษทางน้ำ
  - 6) ส่งเสริมการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้
- ตัวชี้วัด**

- 1) ร้อยละที่ลดลงของจำนวนครัวเรือนที่ได้รับผลกระทบจากอุทกภัย ร้อยละ 8
- 2) ร้อยละที่ลดลงของจำนวนครัวเรือนที่ได้รับผลกระทบจากภัยแล้ง ร้อยละ 8
- 3) อัตราการกำจัดขยะมูลฝอยชุมชนอย่างถูกหลักวิชาการ ร้อยละ 25
- 4) ปริมาณออกซิเจนละลายน้ำ 4.99 mg/l
- 5) อัตราการเปลี่ยนแปลงพื้นที่ป่าไม้ ร้อยละ 3.23

2.4 ผลกระทบของความสอดคล้องเชื่อมโยงประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559)

ภายใต้กระบวนการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด และการแปลงแผนพัฒนาในระดับพื้นที่ดังกล่าวไปสู่การปฏิบัติตามแผนปฏิบัติการประจำปีนั้น **หนึ่งในกรอบแนวคิดตั้งต้นที่สำคัญยิ่ง คือ “แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ”** ในช่วงเวลานั้นๆ เนื่องด้วยความสอดคล้องระหว่างทิศทางการพัฒนาพื้นที่ซึ่งถูกกำหนดโดยแผนพัฒนาจังหวัด และแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด กับแนวทางการพัฒนาประเทศตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติจะเป็นกลไกหลักของหน่วยงานภาคีการพัฒนาในระดับจังหวัด และกลุ่มจังหวัดได้นำไปเสนอ เพื่อขอรับงบประมาณสนับสนุนการดำเนินงานตามแผนงานและโครงการต่างๆ ในการสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมในภาพรวมได้อย่างยั่งยืน สามารถสรุปได้ตามแผนภาพต่อไปนี้

แผนภาพที่ 1 : การเชื่อมโยงเชิงยุทธศาสตร์ระดับประเทศ กลุ่มจังหวัด และจังหวัด เพื่อให้เกิดการพัฒนาประเทศในแบบองค์รวม

จากโครงสร้างความสัมพันธ์ที่ได้สรุปข้างต้นนั้น “แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559)” จึงเป็นกรอบแนวคิดเชิงยุทธศาสตร์ที่สำคัญยิ่งในการจัดทำ และทบทวนแผนพัฒนาจังหวัด และแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด ปี พ.ศ. 2558 - 2561 ทั้งนี้ แนวทางการพัฒนาประเทศในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 ให้ความสำคัญกับการสร้างภูมิคุ้มกันเป็นลำดับแรก โดยภูมิคุ้มกันในกรณีนี้ หมายถึงการสร้าง ความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจตั้งแต่ต้นน้ำจนถึงปลายน้ำ การเตรียมความพร้อมรองรับการเปิดเสรีทางการค้า ระดับต่างๆ การสร้างเกราะคุ้มกันทางสังคม รวมถึงการป้องกันภัยพิบัติทางธรรมชาติ โดยสรุปสาระสำคัญของแนวทางการพัฒนาประเทศตามแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ได้ ดังต่อไปนี้⁹

(1) การพัฒนาศักยภาพคนไทยในเรื่องการคิด วิเคราะห์ ใฝ่เรียนรู้ มีคุณธรรม จริยธรรม ควบคู่กับการเสริมสร้างและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางปัญญาและแหล่งเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ในระดับชุมชน

(2) การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจให้มีกระบวนการผลิตที่เน้นการใช้เทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ควบคู่ไปกับการพัฒนาระบบการคุ้มครองทางสังคมให้มีคุณภาพและครอบคลุมอย่างทั่วถึง

(3) การเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน และส่งเสริมบทบาทภาคประชาสังคม และธุรกิจเอกชนให้เป็นพลังร่วมในการพัฒนาสังคมไทย

(4) การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการโลจิสติกส์และเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับห่วงโซ่อุปทานของธุรกิจไทยเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันให้กับธุรกิจไทยในตลาดภูมิภาค และตลาดโลก

(5) การส่งเสริมความร่วมมืออย่างเป็นหุ้นส่วนการพัฒนาทั้งในระดับอนุภูมิภาค และภูมิภาค รวมทั้งพัฒนาเขตเศรษฐกิจชายแดนและเปิดพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ที่เชื่อมโยงภูมิภาคเอเชียใต้

(6) การเตรียมความพร้อมของไทยเข้าสู่ประชาคมอาเซียน โดยการพัฒนา ขีดความสามารถของผู้ประกอบการ ทักษะแรงงาน และปรับกฎ ระเบียบ ให้สอดคล้องกับกติกาของอาเซียน

(7) การปรับปรุงประสิทธิภาพการบริหารจัดการน้ำ และการใช้ที่ดินเพื่อสนับสนุน ความมั่นคงด้านอาหาร รวมทั้งปรับปรุงกระจายการถือครองที่ดินให้เป็นธรรม

(8) การยกระดับขีดความสามารถของไทยในการปรับตัวรองรับการเปลี่ยนแปลง สภาพภูมิอากาศ และภัยพิบัติทางธรรมชาติ

(9) การส่งเสริมการสร้างความเป็นธรรมในสังคม โดยยึดหลักการบริหารจัดการ แบบธรรมาภิบาล เพิ่มประสิทธิภาพการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พัฒนากลไก การป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ และส่งเสริมให้ประชาชนทุกระดับมีโอกาส เข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเท่าเทียม

อนึ่ง แนวทางการพัฒนาประเทศดังกล่าวจึงสอดคล้องกับวิสัยทัศน์การพัฒนา ประเทศไทยในระยะเวลา 5 ปีของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 คือ “สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข ด้วยความเสมอภาค เป็นธรรม และมีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง” โดยมีเป้าหมายของแผนฯ รวมถึงตัวชี้วัดการพัฒนาตามแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ดังต่อไปนี้

⁹ สรุปประเด็นโดย ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ประชุมการประชุมวันที่ 30 มี.ค. 2555

ตารางที่ 14 : เป้าหมายและตัวชี้วัดของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11

เป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11	ตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11
(1) ความอยู่เย็นเป็นสุขและความสงบสุขของสังคมไทยเพิ่มขึ้น ความเหลื่อมล้ำในสังคมลดลง สัดส่วนผู้อยู่ใต้เส้นความยากจนลดลง และดัชนีภาพลักษณ์การคอร์รัปชันไม่ต่ำกว่า 5 คะแนน	<ul style="list-style-type: none"> - ดัชนีความอยู่เย็นเป็นสุข - ดัชนีความสงบสุข - สัดส่วนรายได้ระหว่างกลุ่มประชากรที่มีรายได้สูงสุด ร้อยละ 10 กับกลุ่มที่มีรายได้ต่ำ ร้อยละ 10 - สัดส่วนผู้อยู่ใต้เส้นความยากจน - สัดส่วนแรงงานนอกระบบที่สามารถเข้าถึงการคุ้มครองทางสังคม - ดัชนีภาพลักษณ์การคอร์รัปชัน
(2) คนไทยมีการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง มีสุขภาพดีขึ้น มีคุณธรรม จริยธรรม และสถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็งมากขึ้น	<ul style="list-style-type: none"> - จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของคนไทย - ผู้เรียนทุกระดับการศึกษามีคุณธรรม จริยธรรม - สัดส่วนประชากรที่เข้าถึงโครงข่ายคมนาคมและอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง - จำนวนบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนา - อัตราการป่วยด้วยโรคไม่ติดต่อ - ดัชนีความอบอุ่นของครอบครัว
(3) เศรษฐกิจเติบโตในอัตราที่เหมาะสมตามศักยภาพของประเทศ ให้ความสำคัญกับการเพิ่มผลิตภาพรวมไม่ต่ำกว่าร้อยละ 3 ต่อปี เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศ เพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ให้มีไม่ต่ำกว่าร้อยละ 40	<ul style="list-style-type: none"> - อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ - อัตราเงินเฟ้อ - ผลิตภาพการผลิตรวม - อันดับความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศ - สัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ
(4) คุณภาพสิ่งแวดล้อมอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน เพิ่มประสิทธิภาพการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก รวมทั้งเพิ่มพื้นที่ป่าไม้เพื่อรักษาสมดุลของระบบนิเวศ	<ul style="list-style-type: none"> - คุณภาพน้ำและอากาศ - ร้อยละของพื้นที่ป่าไม้ต่อพื้นที่ประเทศ - สัดส่วนการปล่อยก๊าซเรือนกระจกต่อหัวเปรียบเทียบกับลำดับขั้นการพัฒนาที่แสดงโดยผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศต่อหัว

เพื่อให้การพัฒนาประเทศบรรลุวัตถุประสงค์ และมีแนวทางที่สอดคล้องกับเป้าหมายและตัวชี้วัดที่กำหนดไว้ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติจึงได้กำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ภายใต้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 ไว้ 6 ประเด็นหลักดังนี้

(1) ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมในสังคม ให้ความสำคัญกับการสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคมให้ทุกคนในสังคมไทยควบคู่กับการเสริมสร้างขีดความสามารถในการจัดการความเสี่ยงและสร้างโอกาสในชีวิตให้แก่ตนเอง การเสริมสร้างพลังให้ทุกภาคส่วน

สามารถเพิ่มทางเลือกการใช้ชีวิตในสังคมและมีส่วนร่วมในเชิงเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองได้อย่างมีคุณค่าและศักดิ์ศรี รวมทั้งสนับสนุนการสานสร้างความสัมพันธ์ของคนในสังคมให้มีคุณค่าร่วม และตระหนักถึงผลประโยชน์ของสังคม และเสริมสร้างการบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใส มีระบบ ตรวจสอบและการรับผิดชอบต่อสังคม

(2) ยุทธศาสตร์การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน ให้ความสำคัญกับการปรับโครงสร้างและการกระจายตัวประชากรให้เหมาะสม การพัฒนาคุณภาพคนไทยให้มีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง การส่งเสริมการลดปัจจัยเสี่ยงด้านสุขภาพอย่างเป็นองค์รวม การส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต และการเสริมสร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคม

(3) ยุทธศาสตร์ความเข้มแข็งภาคเกษตร ความมั่นคงของอาหารและพลังงาน ให้ความสำคัญกับการพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติที่เป็นฐานการผลิตภาคเกษตรให้เข้มแข็งและยั่งยืน การเพิ่มประสิทธิภาพและศักยภาพการผลิตภาคเกษตร การสร้างมูลค่าเพิ่มผลผลิตทางการเกษตร ตลอดห่วงโซ่อุปทาน การสร้างความมั่นคงในอาชีพและรายได้ให้แก่เกษตรกร การสร้างความมั่นคงด้านอาหารและพัฒนาพลังงานชีวภาพในระดับครัวเรือนและชุมชน อีกทั้งยังครอบคลุมถึงการปรับระบบบริหารจัดการภาครัฐเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงด้านอาหารและพลังงาน

(4) ยุทธศาสตร์การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน ให้ความสำคัญกับการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การพัฒนาที่มีคุณภาพและยั่งยืน การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม การพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันที่มีประสิทธิภาพ เท่าเทียม และเป็นธรรม และการบริหารจัดการเศรษฐกิจส่วนรวมอย่างมีประสิทธิภาพ

(5) ยุทธศาสตร์การสร้างเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม ให้ความสำคัญกับการพัฒนาความเชื่อมโยงด้านการขนส่งและระบบโลจิสติกส์ ภายใต้กรอบความร่วมมือในอนุภูมิภาคต่างๆ การพัฒนาฐานลงทุนโดยเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันระดับอนุภูมิภาค การสร้างความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน การสร้างความเป็นหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจในภูมิภาคด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การเคลื่อนย้ายแรงงาน และการส่งเสริมแรงงานไทยในต่างประเทศ และการเร่งรัดการใช้ประโยชน์จากข้อตกลงการค้าเสรีที่มีผลบังคับใช้แล้ว เป็นต้น

(6) ยุทธศาสตร์การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน ให้ความสำคัญกับการอนุรักษ์ ปันฟู และสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การปรับกระบวนการพัฒนาและขับเคลื่อนประเทศเพื่อเตรียมพร้อมไปสู่การเป็นเศรษฐกิจและสังคมคาร์บอนต่ำ และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม รวมถึงการเตรียมความพร้อมรองรับกับภัยพิบัติทางธรรมชาติเป็นสำคัญ

ในการนี้ คณะทำงานที่ปรึกษาได้สรุปความสอดคล้องเชื่อมโยงระหว่าง 4 ประเด็นยุทธศาสตร์ และ 5 ตัวชี้วัดของจังหวัดชัยนาท กับประเด็นยุทธศาสตร์ และตัวชี้วัดภายใต้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 แสดงได้ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 15 : ความสอดคล้องระหว่างประเด็นยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาจังหวัดฯ และประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11

ประเด็นยุทธศาสตร์แผนฯ 11	ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดชัยนาท
(1) การสร้างความเป็นธรรมในสังคม	ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาคุณภาพคนและสังคมสู่ความเข้มแข็ง สมานฉันท์ และมีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง
(2) การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน	ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาคุณภาพคนและสังคมสู่ความเข้มแข็ง สมานฉันท์ และมีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง
(3) การสร้างสมดุลและความมั่นคงของอาหารและพลังงาน	ยุทธศาสตร์ที่ 1 การเพิ่มประสิทธิภาพกระบวนการผลิตและการตลาดเมล็ดพันธุ์ข้าวและสินค้าเกษตรให้มีคุณภาพได้มาตรฐาน
(4) การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน	ยุทธศาสตร์ที่ 1 การเพิ่มประสิทธิภาพกระบวนการผลิตและการตลาดเมล็ดพันธุ์ข้าวและสินค้าเกษตรให้มีคุณภาพได้มาตรฐาน ยุทธศาสตร์ที่ 2 การส่งเสริมและพัฒนาอาชีพนอกภาคการเกษตรและการท่องเที่ยว
(5) การสร้างความเชื่อมโยงกับเศรษฐกิจในภูมิภาค	-ไม่มีประเด็นยุทธศาสตร์ที่สอดคล้อง-
(6) การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน	ยุทธศาสตร์ที่ 4 การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ประเด็นยุทธศาสตร์ของจังหวัดมีความสอดคล้องกับประเด็นยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ในทุกด้าน ทั้งการสร้างความเป็นธรรมในสังคม การพัฒนาสังคมแห่งการเรียนรู้ การพัฒนาเศรษฐกิจของจังหวัด และการสร้างความเชื่อมโยงกับเศรษฐกิจในภูมิภาค

ตารางที่ 16 : ความสอดคล้องระหว่างตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาจังหวัดฯ และตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11

ตัวชี้วัดตามแผนฯ 11	ตัวชี้วัด/เป้าหมายรวม 4 ปี การพัฒนาจังหวัดชัยนาท
(1) ดัชนีความอยู่เย็นเป็นสุข ดัชนีความสงบสุข สัดส่วนรายได้ระหว่างกลุ่มประชากรที่มีรายได้สูงสุดร้อยละ 10 กับกลุ่มที่มีรายได้น้อยร้อยละ 10 สัดส่วนผู้อยู่ใต้เส้นความยากจน สัดส่วนแรงงานนอกระบบที่สามารถเข้าถึงการคุ้มครองทางสังคม และดัชนีภาพลักษณ์การคอร์รัปชัน	- ร้อยละที่ลดลงของครัวเรือนยากจนเป้าหมายที่มีรายได้ต่ำกว่าเกณฑ์ จปฐ. ร้อยละ 50
(2) จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของคนไทย ผู้เรียนทุกระดับการศึกษามีคุณธรรม จริยธรรม สัดส่วนประชากรที่เข้าถึงโครงข่ายคมนาคมและอินเทอร์เน็ต ความเร็วสูง จำนวนบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนา อัตราการป่วยด้วยโรคไม่ติดต่อ และดัชนีความอบอุ่นของครอบครัว	-ไม่มีตัวชี้วัดที่สอดคล้อง-

ตารางที่ 16 : ความสอดคล้องระหว่างตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาจังหวัดฯ และตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (ต่อ)

ตัวชี้วัดตามแผนฯ 11	ตัวชี้วัด/เป้าหมายรวม 4 ปี การพัฒนาจังหวัดชัยนาท
(3) อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ อัตราเงินเพื่อผลิตภาพการผลิตรวม อันดับ ความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศ สัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ	- อัตราขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวม (GPP) เท่ากับร้อยละ 3 - ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากการท่องเที่ยว (ร้อยละ 20)
(4) คุณภาพน้ำและอากาศ ร้อยละของพื้นที่ป่าไม้ต่อพื้นที่ประเทศ และสัดส่วนการปล่อยก๊าซเรือนกระจกต่อหัวเปรียบเทียบกับลำดับขั้นการพัฒนาที่แสดงโดยผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศต่อหัว	- อัตราการกำจัดขยะมูลฝอยชุมชน อย่างถูกหลักวิชาการร้อยละ 25 - อัตราการเปลี่ยนแปลงพื้นที่ป่า ร้อยละ 3.23

ตัวชี้วัดการพัฒนาของจังหวัดสอดคล้องกับตัวชี้วัดด้านการลดสัดส่วนครัวเรือนที่ยากจน อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจ และการเพิ่มพื้นที่ป่าไม้ แต่อย่างไรก็ดี ยังไม่มีตัวชี้วัดในส่วนของการพัฒนาสังคมแห่งการเรียนรู้ การพัฒนาโครงข่ายคมนาคมในพื้นที่

2.5 ผลการศึกษาความสอดคล้องเชื่อมโยงของประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด กับแนวทางการพัฒนาจังหวัดอัจฉริยะ (Smart Province) และข้อเสนอแนะแนวทางการดำเนินงาน

2.5.1 ความเป็นมาแนวทางการพัฒนาจังหวัดอัจฉริยะ (Smart Province)

จากยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ.2555 - 2559) และแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ฉบับที่ 2 ของประเทศไทย (พ.ศ.2552 - 2556) ได้วางแนวทางหลักในการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศ (ICT) ของประเทศไทย ได้แก่ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศให้ครอบคลุมพื้นที่ทั่วประเทศ และพัฒนาบริการภาครัฐผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อสร้างโอกาสให้ประชาชนสามารถเข้าถึงบริการได้อย่างทั่วถึงและเท่าเทียม ดังนั้นเพื่อให้เกิดโครงการที่เป็นรูปธรรม กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร โดยสำนักงานรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ (องค์การมหาชน) (สโร.) จึงจัดทำโครงการจังหวัดอัจฉริยะ (Smart Province) ขึ้น โดยถือเป็นนโยบายเร่งด่วนภายใต้แนวคิดการพัฒนาประเทศไปสู่ “Smart Thailand” ซึ่งประกอบไปด้วย Smart Network Smart Government และ Smart Business ทั้งนี้ในระยะแรกของโครงการได้กำหนดให้ “จังหวัดนครนายก” เป็นต้นแบบของจังหวัดที่จะดำเนินการให้บริการรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์เพื่อบู๊ตการเป็น “Smart Province” เนื่องด้วยความเหมาะสมของขนาดพื้นที่จังหวัดและความพร้อมทั้งด้านสถานที่ราชการ สถานที่ท่องเที่ยว การเกษตร และจะขยายผลไปสู่จังหวัดอื่นๆ ต่อไป

ทั้งนี้ สำหรับโครงการ Smart Thailand ประกอบด้วยกิจกรรมหลักที่สำคัญ ได้แก่

(1) กิจกรรม Smart City หรือ Smart Province ซึ่งได้ดำเนินการนำร่องที่จังหวัดนครนายก โดยจะทำให้เกิดการบริหารงานราชการในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อให้บริการข้อมูลที่เป็นสำหรับประชาชนในระดับท้องถิ่น

(2) กิจกรรม Smart Citizen Info. (การพัฒนาประสิทธิภาพของระบบบริการภาครัฐโดยใช้ประโยชน์จากบัตรประจำตัวประชาชน) ซึ่งเป็นการใช้ประโยชน์จาก Smart Card ตามนโยบายของกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร โดยเป็นระบบที่จะช่วยให้ผู้นำบัตรประชาชนแบบ Smart Card มาใช้บริการอิเล็กทรอนิกส์ภาครัฐได้

เป้าหมายโครงการ Smart Thailand

(1) ประชาชนได้รับความสะดวกและรวดเร็วในการตรวจสอบข้อมูลการให้บริการและสนับสนุนความช่วยเหลือตามมาตรการต่างๆ รวมถึงข้อมูลสิทธิที่ตนพึงได้รับจากบริการภาครัฐผ่านบัตรประจำตัวประชาชน (Smart Card) ผ่านศูนย์บริการร่วมโครงการ Smart Citizen Info.

(2) ประชาชนสามารถทำธุรกรรม หรือขั้นตอนทางราชการต่างๆ ด้วยอิเล็กทรอนิกส์ให้เป็นไปด้วยความสะดวก รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ ณ จุดบริการครบวงจรแบบเบ็ดเสร็จ (One Stop Service)

(3) สร้างความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภาครัฐในการพัฒนาปรับปรุงคุณภาพของระบบบริการภาครัฐแบบบูรณาการผ่านระบบโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศกลางภาครัฐ

2.5.2 ตัวชี้วัดคุณภาพชีวิต (PIDHE) และตัวชี้วัดสังคมอุดมปัญญา (PARKS)

สำหรับโครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัดที่ได้ศึกษาในครั้งนั้น นอกจากจะทำการศึกษาผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพของจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) รวมถึงกำหนดตัวชี้วัด/รายการข้อมูลที่จะสะท้อนถึงศักยภาพของผลิตภัณฑ์หรือประเด็นสำคัญนั้นๆ แล้ว การศึกษาในครั้งนี่ยังได้ทำการศึกษาแนวโน้มในการจัดทำยุทธศาสตร์และตัวชี้วัดของแต่ละจังหวัดว่ามีความสอดคล้องกับแนวทางของจังหวัดอัจฉริยะหรือไม่เพียงใด เพื่อเป็นกรอบในการพิจารณาปรับปรุงตัวชี้วัดให้มีหลักการ ทิศทางที่สอดคล้องต่อการพัฒนาพื้นที่ให้เป็นจังหวัดอัจฉริยะต่อไปในอนาคต

ในเบื้องต้นจากการศึกษาจังหวัดอัจฉริยะต้นแบบของจังหวัดนครนายกดังที่ได้ศึกษาไว้ในรายงานฉบับที่แล้วนั้น จะพบว่าตัวชี้วัดจังหวัดอัจฉริยะต้นแบบของจังหวัดนครนายกมีการรอบการกำหนดตัวชี้วัดที่เน้น เป้าหมาย 5 ตัวชี้วัดในการพัฒนาเพื่อให้กรอบการเปรียบเทียบตัวชี้วัดในแต่ละด้านมีมิติในการพิจารณาได้ละเอียดและชัดเจนนั้น ขณะที่ปรึกษาได้จัดทำกรอบตัวชี้วัดภายใต้กรอบเป้าหมายทั้ง 5 ด้านที่สอดคล้องกับจังหวัดนครนายกไว้ และได้มีการเปรียบเทียบตัวชี้วัดในกรอบดังกล่าวกับตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาของแต่ละจังหวัดไว้ ดังนี้

ด้านคุณภาพชีวิต (PIDHE)

- (1) ผลผลิตมวลรวมของจังหวัดต้องเพิ่มขึ้น
(P : Gross Province Product)
  - การลงทุนภาครัฐเพิ่มขึ้น (ส่วนกลาง, ภูมิภาค, ท้องถิ่น)
  - การลงทุนภาคเอกชนเพิ่มขึ้น
  - คนย้ายเข้ามาอยู่เพิ่มขึ้น
- (2) รายได้ประชากรต่อหัวต่อปีของจังหวัดต้องเพิ่มขึ้น
(I : Per Capita Income)
  - ประชาชนพึ่งพาตนเองได้
  - การจ้างงานเพิ่มขึ้น (ภาครัฐและเอกชน)
  - การซื้อขายสินค้าและบริการเพิ่มขึ้น
  - จำนวนนักท่องเที่ยวและผู้มาเยือนเพิ่มขึ้น
  - จำนวนผู้เสียภาษีเพิ่มขึ้น
- (3) การกระจายรายได้ของประชาชนในจังหวัดต้องดีขึ้น
(D : Distribution of Income)
  - ประชาชนพึ่งพาซึ่งกันและกันในรูปแบบสหกรณ์ตำบล

สหกรณ์เทศบาล และสหกรณ์จังหวัด

- การผลิตสินค้าและบริการของสหกรณ์เพิ่มขึ้น
- การซื้อสินค้า บริการ และการจ้างงานของสหกรณ์เพิ่มขึ้น
- การสนับสนุนทรัพยากรการผลิต ล้างสูบน้ำ และบนสู่ล่างเพิ่มขึ้น
- การพึ่งพาซึ่งกันและกัน ระหว่างสหกรณ์จังหวัดแต่ละจังหวัดและ

ภูมิภาคอาเซียนเพิ่มขึ้น

- (4) ความผาสุกมวลรวมของประชาชนในจังหวัดต้องดีขึ้น
(H : Gross Happiness Index)
  - สุขภาพแข็งแรง
  - มีความรู้สอดคล้องกับทักษะ
  - ใช้ชีวิตแบบพอเพียง
  - ประกอบอาชีพพึ่งพาตนเองได้
  - มีปัจจัย 4 และสิ่งอำนวยความสะดวกตามความจำเป็น
  - มีเงินออมไว้ใช้ในยามจำเป็น
  - ไม่มีหนี้สิน
  - มีทรัพย์สินสืบทอดวงศ์ตระกูลตามสถานะ
  - มีสาธารณูปโภค สาธารณูปการพอเพียง
  - มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
  - อยู่ในสภาพสิ่งแวดล้อมดี
  - มีกัลยาณมิตรและพึ่งพาซึ่งกันและกัน
  - ไม่มีความผิด
  - ได้รับการยอมรับในสังคมมากขึ้น

- ได้รับการบริการของรัฐที่ดี
  - ได้รับการคุ้มครองรักษาสิทธิ
  - มีจิตอาสา
  - เลี้ยงลูกได้ดี
  - ครอบครัวอบอุ่น
  - จิตใจเบิกบาน
- (5) ค่าใช้จ่ายในการบริหารงานภาครัฐของจังหวัดต้องลดลง (E : Government Expense)
- บุรณาการ
  - มอบอำนาจและกระจายอำนาจ
  - ให้ประชาชนสามารถบริการตนเอง
  - ลดการใช้ครุภัณฑ์วัสดุอุปกรณ์
  - ลดการเดินทาง
  - ลดเวลาการปฏิบัติ
  - จ้างงานผ่านสหกรณ์และภาคเอกชน (Outsource - Contact out - PPP)
  - ปรับเปลี่ยนและลดบุคลากร

นอกจากด้านคุณภาพชีวิตแล้วนั้น คณะที่ปรึกษายังได้จัดกลุ่มตัวชี้วัดที่จะสะท้อนมิติด้านสังคมอุดมปัญญา เพื่อเป็นตัวชี้วัดที่จะบอกถึงการอยู่ร่วมกันโดยสงบและเป็นสังคมของผู้มีปัญญาในการอยู่ร่วมกันอย่าง สงบ สันติและสร้างสรรค์

ด้านสังคมอุดมปัญญา (PARKS)

- (1) สันติภาพและสันติสุข คือเป้าหมายร่วม (P : Peaceful)
- (2) ปรับตัว คือสิ่งที่ต้องกระทำ (A : Adjustment)
- (3) เหตุผลและสัจธรรม คือ จิตใจของทุกคน (R : Reason)
- (4) เรียนรู้และสร้างสรรค์ คือ หลักดำเนินชีวิต (K : knowledge)
- (5) พอเพียง คือ วิถีชีวิตและอาชีพ (S : Sufficiency)

ซึ่งมีรายละเอียดและการเปรียบเทียบระหว่างตัวชี้วัดในด้านคุณภาพชีวิต (PIDHE) และด้านสังคมอุดมปัญญา (PARKS) กับการเปรียบเทียบตัวชี้วัดในกรอบดังกล่าวกับตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาของแต่ละจังหวัด/กลุ่มจังหวัด รายละเอียดตามภาคผนวก ข ของรายงานฉบับนี้

2.5.3 สรุปความสอดคล้องเชื่อมโยง และข้อเสนอแนะแนวทางการดำเนินงาน

แนวทางการสร้างจังหวัดอัจฉริยะเป็นแนวทางหนึ่งที่จะก่อให้เกิดผลดีต่อประเทศชาติในหลายด้าน ได้แก่ ประชาชนจะได้รับการบริการจากภาครัฐได้สะดวกรวดเร็วขึ้น รัฐสามารถใช้ข้อมูลในการวางแผนงานด้านการพัฒนาได้อย่างมีประสิทธิภาพ รัฐใช้ข้อมูลในการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนได้อย่างรวดเร็วมีประสิทธิภาพตรงต่อความต้องการ และประชาชนสามารถใช้เครื่องมือด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ (ICT) ในการติดต่อสื่อสารหรือการขอรับบริการจากภาครัฐได้อย่างกว้างขวาง โดยอาศัยหลักการบริหารแบบบูรณาการ สามารถเชื่อมโยง 5 ภาคส่วนสำคัญ ได้แก่ ส่วนท้องถิ่นและชุมชน หน่วยงานส่วนท้องถิ่น หน่วยงานราชการส่วนภูมิภาค หน่วยงานราชการส่วนกลางและภาคเอกชนเข้าด้วยกัน เมื่อทุกภาคส่วนทำงานเชื่อมโยงกันจนเป็นระบบ จะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการ การประสานงาน และการสั่งการให้เป็นไปอย่างรวดเร็ว ทันท่วงทีต่อเหตุการณ์ ช่วยลดระยะเวลาและรายจ่าย ซึ่งเป็นผลดีทั้งรัฐ เอกชนและประชาชน ซึ่งผลที่ได้รับคือการพัฒนาและศักยภาพที่ก้าวกระโดดของจังหวัดและประเทศชาติ

อย่างไรก็ตามการจะสร้างให้เกิดจังหวัดอัจฉริยะนั้น นอกจากแนวทางในการนำเทคโนโลยีสารสนเทศ (ICT) มาใช้เพื่อเป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการแบบบูรณาการดังที่ได้กล่าวไว้ข้างต้นแล้วนั้น ยังต้องอาศัยประเด็นสำคัญอื่นๆ อาทิ การสร้างสังคมที่สงบสุข มีรายได้ความมั่นคงปลอดภัย ใฝ่รู้เพื่อสร้างบุคลากรที่มีคุณภาพเข้าสู่สังคมและพัฒนาไปพร้อมกับ การเจริญเติบโตของเทคโนโลยี จึงได้เกิดการกำหนดตัวชี้วัด “จังหวัดอัจฉริยะ” ในนิยามใหม่ ซึ่งไม่เพียงแต่เป็นจังหวัดที่นำความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดการงานของจังหวัดให้ บูรณาการได้เท่านั้น แต่จังหวัดอัจฉริยะใหม่ที่ใช้เป็นกรอบในการศึกษาครั้งนี้ จะหมายความรวมถึง การยกระดับให้แต่ละจังหวัดมีแผนการบริหารจัดการงานที่ดี มีการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการมุ่งเน้น การพัฒนาให้ประชาชนมีชีวิตความเป็นอยู่ดีขึ้น บนพื้นฐานของความสงบสุข สันติ สามัคคี ใฝ่รู้ เพื่อสร้างสรรค์สังคมใหม่ที่นำอยู่ร่วมกัน

การกำหนดตัวชี้วัดของแต่ละจังหวัดในแผนพัฒนาจังหวัดที่ปรากฏใน ภาคผนวก ข ของรายงานฉบับนี้นั้น ยังไม่สอดคล้องกับตัวอย่างตัวชี้วัดของจังหวัดอัจฉริยะที่คณะที่ปรึกษา ได้นำเสนอเป็นตัวอย่างไว้มากนัก เนื่องจากแต่ละจังหวัดมุ่งเน้นจัดทำตัวชี้วัดให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาฯ และโครงการ ส่วนใหญ่จะเป็นตัวชี้วัดมาตรฐานทั่วไป ที่เน้นเชิงปริมาณ หรือในบางตัวชี้วัดอาจวัดได้ยาก ทั้งในเชิงคุณภาพและปริมาณ ในขณะที่ตัวชี้วัดที่ที่ปรึกษาได้ตั้งขึ้นมาเพื่อสะท้อนการเป็นจังหวัดอัจฉริยะ ในนิยามใหม่นั้น จะเน้นตัวชี้วัดที่จะสะท้อนเชิงคุณภาพของคุณภาพชีวิตประชาชนที่มีคุณภาพมากขึ้น และเป็นตัวชี้วัดที่สะท้อนความสงบสุขของสังคม เป็นต้น

บทที่ 3

ผังสถิติทางการของประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด

ในบทนี้ประกอบด้วยการวิเคราะห์การจัดเก็บข้อมูลรายการสถิติทางการที่สำคัญและจำเป็นของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion) และ/หรือ ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue) แยกตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด รวมไปถึงการวิเคราะห์ข้อมูลสถิติทางการที่ขาดหายไป (Data Gap Analysis) พร้อมสรุปแนวทางการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลและมอบหมายหน่วยงานผู้รับผิดชอบในการจัดเก็บ ซึ่งเป็นการเรียบเรียงและรวบรวมข้อมูลจากการประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัดชัยนาท เมื่อวันที่ 7 พฤษภาคม 2557

3.1 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 การเพิ่มประสิทธิภาพกระบวนการผลิตและการตลาดเมล็ดพันธุ์ข้าวและสินค้าเกษตรให้มีคุณภาพได้มาตรฐาน

3.1.1 ห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion: PC) “อ้อยโรงงาน”

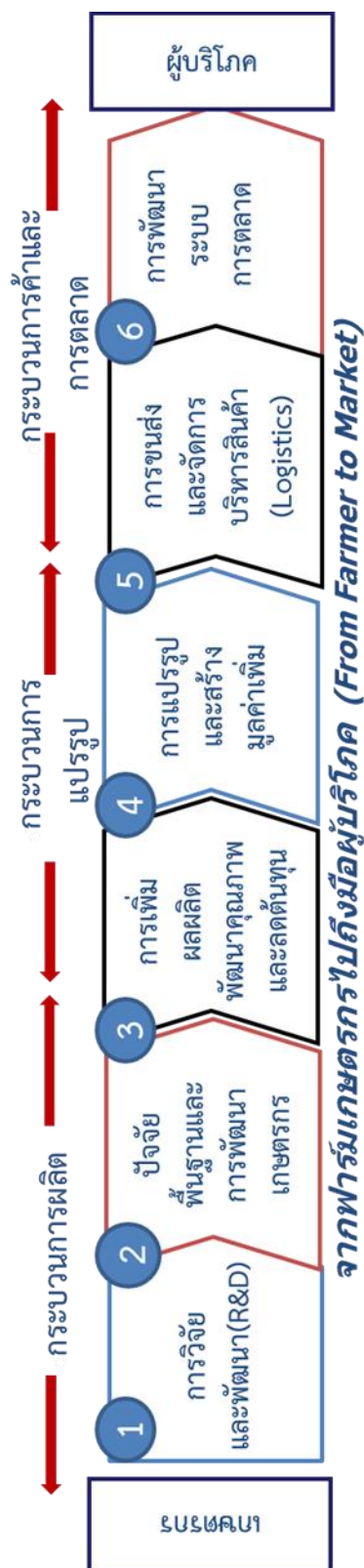
ตารางที่ 17 : ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion: PC) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1

ประเด็นยุทธศาสตร์	สถิติทางการ ด้านเศรษฐกิจ/ สังคม/สิ่งแวดล้อม	ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion)/ ประเด็นสำคัญ (Critical Issue)
การเพิ่มประสิทธิภาพกระบวนการผลิตและการตลาดเมล็ดพันธุ์ข้าวและสินค้าเกษตรให้มีคุณภาพได้มาตรฐาน	เศรษฐกิจ -> การเกษตร	อ้อยโรงงาน
สรุปเหตุผลสนับสนุน <ul style="list-style-type: none"> - เป็นผลิตภัณฑ์ที่ตรงกับศักยภาพจังหวัด - สอดคล้องตามประเด็นยุทธศาสตร์ที่ท่านผู้ว่าราชการจังหวัดให้ความสำคัญ		

หมายเหตุ : ข้อมูลประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาจังหวัดระยะ 4 ปี พ.ศ. 2558 - 2561 (จัดทำ พ.ศ. 2556)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1: ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “อยู่โรงงาน”

จากฟาร์มเกษตรกรไปถึงมือผู้บริโภค (From Farmer to Market)

CSF 1 การวิจัยและพัฒนาพื้นที่พิเศษ	CSF 5 การบริหารจัดการน้ำ	CSF 10 การเพิ่มเสถียรภาพ	CSF 13 มาตรฐานการปรับปรุง	CSF 16 การขนส่งและกระจายสินค้า	CSF 18 สนับสนุนสินเชื่อเพื่อการตัดอ้อยลดการเผา
CSF 2 การวิจัยเทคโนโลยีและนวัตกรรม	CSF 6 การบริหารจัดการการใช้ดินและ Zoning	CSF 11 การเคลื่อนย้ายแรงงาน	CSF 14 การพัฒนาผลิตภัณฑ์และสร้างมูลค่าเพิ่ม	CSF 17 การบริหารจัดการคลังสินค้า	
CSF 3 การวิเคราะห์	CSF 7 การเตรียมพื้นที่เพาะปลูกปรับปรุงดิน	CSF 12 ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม	CSF 15 การบริหารความเสี่ยง		
CSF 4 การสร้างความต้องการของตลาด (Intelligence)	รวมกลุ่มเกษตรกรสหกรณ์				
CSF 4 การจัดตั้งศูนย์ข้อมูลเชิงลึกเกษตร	CSF 9 การสร้างองค์ความรู้และขีดความสามารถให้เกษตรกร				

3.1.2 ผังสถิติทางการผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “อ้อยโรงงาน”

ตารางที่ 18 : แผนผังรายการสถิติทางการ “อ้อยโรงงาน”

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด (KPI)	รายการสถิติทางการ (Data List)	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
VC 1. การวิจัย และพัฒนา (R&D)						
<u>CSF 1</u> การวิจัยและพัฒนาพันธุ์พืช	KPI 1.1 พันธุ์อ้อยที่เหมาะสมกับพื้นที่	Data 1.1 จำนวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	มี	รายงาน	รายปี	ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรสุพรรณบุรี
<u>CSF 2</u> การวิจัยเทคโนโลยีและนวัตกรรม	KPI 2.1 เทคโนโลยีและเครื่องมือที่เหมาะสมกับการผลิตอ้อยโรงงานในพื้นที่	Data 2.1 จำนวนมูลค่าเครื่องจักรการเกษตร (ค่าเสื่อมสะสม)	ไม่มี			
		Data 2.2 มูลค่าเครื่องจักรเก็บเกี่ยวแก้ปัญหาการเผาทำลาย (ค่าเสื่อมสะสม)	ไม่มี			
<u>CSF 3</u> การวิเคราะห์สินค้าและความต้องการของตลาด (Intelligence)	KPI 3.1 ข้อมูลอุปสงค์ อุปทาน ราคา และช่วงเวลาที่เหมาะสมในการผลิตและจำหน่าย	Data 3.1 จำนวนชุดข้อมูลและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	ไม่มี			
		Data 3.2 จำนวนชุดข้อมูลจำนวนและปริมาณของโรงงานโคเวต้าในพื้นที่และพื้นที่ใกล้เคียง	ไม่มี			
<u>CSF 4</u> การจัดตั้งศูนย์ข้อมูลเชิงลึกเกษตร	KPI 4.1 จำนวนข้อมูลสำคัญเพื่อการตัดสินใจด้านการเพาะปลูก	Data 4.1 งานวิจัยเรื่องดินและน้ำที่เหมาะสมเพื่อการเพาะปลูก	ไม่มี			
		Data 4.2 งานวิจัยเรื่องสภาพอากาศที่เหมาะสม	ไม่มี			
		Data 4.3 งานวิจัยเรื่องความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติ โรคพืช และแมลง	ไม่มี			

ตารางที่ 18 : แผนผังรายการสถิติทางการ “อ้อยโรงงาน” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด (KPI)	รายการสถิติทางการ (Data List)	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
VC 2. ปัจจัยพื้นฐาน และการพัฒนาเกษตรกร						
CSF 5 การบริหารจัดการน้ำ	KPI 5.1 พื้นที่บริหารจัดการน้ำในเขตชลประทานและแหล่งน้ำสาธารณะ	Data 5.1 จำนวนพื้นที่บริหารจัดการน้ำในเขตชลประทานและแหล่งน้ำสาธารณะ	มี	สำรวจ	รายเดือน	ชลประทาน
	KPI 5.2 ปริมาณน้ำฝน	Data 5.2 ข้อมูลน้ำฝน (รายเดือน)	มี	รายงาน	รายเดือน	อุตุนิยมวิทยา
	KPI 5.3 พื้นที่ที่ใช้น้ำบาดาล	Data 5.3 จำนวนพื้นที่ที่ใช้น้ำบาดาล	มี	รายงาน	รายเดือน	ชลประทาน
CSF 6 การบริหารจัดการการใช้ดิน และ Zoning	KPI 6.1 คุณภาพดินและลักษณะพื้นที่ที่มีความเหมาะสมในการเพาะปลูกอ้อยโรงงาน	Data 6.1 ข้อมูลชุดดินระดับตำบล	มี	รายงาน	รายปี	สำนักงาน.เศรษฐกิจการเกษตรเขต 7 สถานีพัฒนาที่ดินชัยนาท
	KPI 6.2 การกำหนดพื้นที่เพื่อส่งเสริมการปลูกทดแทนพืชประเภทอื่น	Data 6.2 จำนวนพื้นที่ Zoning เป้าหมายที่มีการส่งเสริมการปลูกอ้อยโรงงาน	มี	รายงาน	รายปี	สำนักงาน.เศรษฐกิจการเกษตรเขต 7 สถานีพัฒนาที่ดินชัยนาท
CSF 7 การเตรียมพื้นที่เพาะปลูกปรับปรุงดิน	KPI 7.1 แผนการผลิต (Crop planning) ที่เหมาะสมกับฤดูกาลเพาะปลูก และกระบวนการที่เหมาะสม ถูกวิธี	Data 7.1 จำนวนรอบของการปลูก (crop) ในแต่ละปี	มี	สำรวจ	รายปี	สำนักงานเกษตรจังหวัด สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรเขต 7
CSF 8 การรวมกลุ่มเกษตรกรสหกรณ์	KPI 8.1 จำนวนกลุ่มผู้ปลูกอ้อยโรงงานของจังหวัด	Data 8.1 จำนวนกลุ่มผู้ปลูกอ้อยโรงงานของจังหวัด	ไม่มี			

ตารางที่ 18 : แผนผังรายการสถิติทางการ “อ้อยโรงงาน” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด (KPI)	รายการสถิติทางการ (Data List)	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
CSF 9 การสร้างองค์ความรู้และขีดความสามารถให้เกษตรกร	KPI 9.1 ร้อยละของเกษตรกรและกลุ่มเกษตรกรที่ได้รับการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพ	Data 9.1.1 จำนวนกลุ่มผู้ปลูกอ้อยโรงงานของจังหวัดที่ได้รับการส่งเสริมสนับสนุนจากส่วนราชการ	ไม่มี			
		Data 9.1.2 จำนวนเกษตรกรผู้ปลูกอ้อยโรงงานของจังหวัดที่ได้รับการฝึกอบรม	ไม่มี			
VC 3. การเพิ่มผลผลิต พัฒนาคุณภาพ และลดต้นทุนการผลิต						
CSF 10 การเพิ่มผลผลิตภาพ	KPI 10.1 ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่	Data 10.1 ปริมาณผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานเกษตรจังหวัด
	KPI 10.2 ต้นทุนการผลิต	Data 10.2 ต้นทุนเฉลี่ยต่อไร่	มี	รายงาน	รายปี	สำนักงานเกษตรจังหวัด
	KPI 10.3 ต้นทุนการเก็บเกี่ยว	Data 10.3 ต้นทุนการเก็บเกี่ยว	มี	รายงาน	รายปี	สำนักงานเกษตรจังหวัด
CSF 11 การเคลื่อนย้ายแรงงาน	KPI 11.1 แรงงานที่ใช้ในการผลิตอ้อยโรงงาน	Data 11.1 จำนวนแรงงานที่ใช้ในการผลิตอ้อยโรงงานทั้งหมดของจังหวัด	ไม่มี			
		Data 11.2 จำนวนแรงงานต่างถิ่นที่ใช้ในการผลิตอ้อยโรงงานทั้งหมดของจังหวัด	ไม่มี			
CSF 12 ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม	KPI 12.1 การตัดอ้อยสด เพื่อลดการเผาทำลาย	Data 12.1 จำนวนพื้นที่และผลผลิตที่มีการตัดอ้อยสด เพื่อลดการเผาทำลาย	ไม่มี			

ตารางที่ 18 : แผนผังรายการสถิติทางการ “อ้อยโรงงาน” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด (KPI)	รายการสถิติทางการ (Data List)	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
VC 4. การแปรรูป และสร้างมูลค่าเพิ่ม						
<u>CSF 13</u> มาตรฐานการแปรรูป	KPI 13.1 จำนวนโรงงานแปรรูปอ้อยและน้ำตาลที่ผ่านเกณฑ์มาตรฐาน	Data 13.1 จำนวนโรงงานแปรรูปอ้อยและน้ำตาลที่ผ่านเกณฑ์มาตรฐาน GMP	ไม่มี			
<u>CSF 14</u> การพัฒนาผลิตภัณฑ์และสร้างมูลค่าเพิ่ม	KPI 14.1 มูลค่าการพัฒนาผลิตภัณฑ์อ้อยและน้ำตาล	Data 14.1 ปริมาณและมูลค่าการหีบอ้อย	ไม่มี			
	KPI 14.2 พัฒนาอุตสาหกรรมต่อเนื่อง การใช้อ้อยและน้ำตาลทรายเป็นวัตถุดิบ	Data 14.2 มูลค่าอุตสาหกรรมต่อเนื่อง เช่น อุตสาหกรรมพลังงาน	ไม่มี			
<u>CSF 15</u> การบริหารความเสี่ยง	KPI 15.1 ความเสียหายของการปลูกอ้อยโรงงานจากสาเหตุต่างๆ	Data 15.1 มูลค่าความเสียหายของการปลูกอ้อยโรงงานจากสาเหตุต่างๆ	ไม่มี			
VC 5. การขนส่งและจัดการบริหารสินค้า (Logistics)						
<u>CSF 16</u> การขนส่งและกระจายสินค้า	KPI 16.1 ต้นทุนในการขนส่งและกระจายสินค้า	Data 16.1 ต้นทุนในการขนส่งต่อตันของเกษตรกร	มี	รายงาน	รายปี	สำนักงานเกษตรจังหวัด
		Data 16.2 ต้นทุนในเรื่อง Logistic ต่อตันของโรงงานแปรรูป	ไม่มี			
<u>CSF 17</u> การบริหารจัดการคลังสินค้า	KPI 17.1 ต้นทุนในการบริหารจัดการคลังสินค้า	Data 17.1 ต้นทุนในการจัดเก็บของโรงงานแปรรูป	ไม่มี			
VC 6. การพัฒนา ระบบการตลาด						
<u>CSF 18</u> สนับสนุนสินเชื่อเพื่อการตัดอ้อยสด ลดการเผา	KPI 18.1 มูลค่าสินเชื่อเพื่อการตัดอ้อยสด ลดการเผา	Data 18.1 มูลค่าสินเชื่อเพื่อการตัดอ้อยสด ลดการเผา	ไม่มี			

3.1.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ขาดหายไป (Data Gap Analysis) ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “อ้อยโรงงาน”

สำหรับประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ คือ “อ้อยโรงงาน” มีรายการสถิติทางการที่สำคัญ จำเป็นรวมทั้งสิ้น 31 รายการ โดยในปัจจุบันมีการจัดเก็บเป็นปกติจำนวน 11 รายการและที่เหลือจำนวน 20 รายการเป็นรายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ ต้องพัฒนาการจัดเก็บต่อไป

ตารางที่ 19: สรุปสถานะรายการสถิติทางการผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “อ้อยโรงงาน”

รายการสถิติทางการ (ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น)	จำนวนข้อมูล (รายการ (%))	VC1	VC2	VC3	VC4	VC5	VC6
		(4CSFs, 4KPIs)	(5CSFs, 8KPIs)	(3CSFs, 5KPIs)	(3CSFs, 4KPIs)	(2CSFs, 2KPIs)	(1CSF, 1KPI)
1. รายการสถิติที่มีการจัดเก็บเป็นปกติ	11 (35.5%)	1	6	3	-	1	-
2. รายการสถิติที่จัดเก็บไม่ต่อเนื่อง ไม่ครบถ้วน (อยู่ระหว่างการตรวจ)	-	-	-	-	-	-	-
3. รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ ต้องพัฒนาการจัดเก็บต่อไป	20 (64.5%)	7	3	3	4	2	1
รวม	31 (100%)	8	9	6	4	3	1

โดยรายการที่ยังไม่มีการจัดเก็บ เนื่องจากการริเริ่มภารกิจใหม่ ต้องมีการมอบหมายผู้รับผิดชอบและพัฒนาระบบการจัดเก็บ แสดงดังตารางที่ 20

ตารางที่ 20: รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “อ้อยโรงงาน”

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 2.1 จำนวนมูลค่าเครื่องจักรการเกษตร (ค่าเสื่อมสะสม)	-	<ul style="list-style-type: none"> - จัดทำคู่มือการจัดเก็บข้อมูล - กำหนดค่านิยามคำอธิบายให้ชัดเจน
Data 2.2 มูลค่าเครื่องจักรเก็บเกี่ยวเกี่ยวปัญหาการเผาทำลาย (ค่าเสื่อมสะสม)	-	
Data 3.1 จำนวนชุดข้อมูลและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	-	
Data 3.2 จำนวนชุดข้อมูลจำนวนและปริมาณของโรงงานโคเวต้าในพื้นที่และพื้นที่ใกล้เคียง	-	

ตารางที่ 20: รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “อ้อยโรงงาน” (ต่อ)

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 4.1 งานวิจัยเรื่องดินและน้ำที่เหมาะสมเพื่อการเพาะปลูก	-	<ul style="list-style-type: none"> - กำหนดผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูลสำหรับรายการข้อมูลตามตัวชี้วัดต่างๆ ให้ชัดเจน - จัดระบบและวิธีการรับส่งเชื่อมโยงกับผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูล - จัดอบรม/ประชุมชี้แจงทำความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดเก็บการประมวลผลข้อมูลและการใช้ข้อมูล
Data 4.2 งานวิจัยเรื่องสภาพอากาศที่เหมาะสม	-	
Data 4.3 งานวิจัยเรื่องความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติ โรคพืช และแมลง	-	
Data 8.1 จำนวนกลุ่มผู้ปลูกอ้อยโรงงานของจังหวัด	-	
Data 9.1.1 จำนวนกลุ่มผู้ปลูกอ้อยโรงงานของจังหวัดที่ได้รับการส่งเสริมสนับสนุนจากราชการ	-	
Data 9.1.2 จำนวนเกษตรกรผู้ปลูกอ้อยโรงงานของจังหวัดที่ได้รับการฝึกอบรม	-	
Data 11.1 จำนวนแรงงานที่ใช้ในการผลิตอ้อยโรงงานทั้งหมดของจังหวัด	-	
Data 11.2 จำนวนแรงงานต่างถิ่นที่ใช้ในการผลิตอ้อยโรงงานทั้งหมดของจังหวัด	-	
Data 12.1 จำนวนพื้นที่และผลผลิตที่มี การตัดอ้อยสด เพื่อลดการเผาทำลาย	-	
Data 13.1 จำนวนโรงงานแปรรูปอ้อยและน้ำตาลที่ผ่านเกณฑ์มาตรฐาน GMP	-	
Data 14.1 ปริมาณและมูลค่าการหีบอ้อย	-	
Data 14.2 มูลค่าอุตสาหกรรมต่อเนื่อง เช่น อุตสาหกรรมพลังงาน	-	
Data 15.1 มูลค่าความเสียหายของการปลูกอ้อยโรงงานจากสาเหตุต่างๆ	-	
Data 16.2 ต้นทุนในเรื่อง Logistic ต่อตันของโรงงานแปรรูป	-	
Data 17.1 ต้นทุนในการจัดเก็บของโรงงานแปรรูป	-	
Data 18.1 มูลค่าสินเชื่อเพื่อการตัดอ้อยสดลดการเผา	-	

3.2 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 การส่งเสริมและพัฒนาอาชีพนอกภาคการเกษตรและการท่องเที่ยว

3.2.1 ห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion: PC) “การท่องเที่ยว (One day trip)”

ตารางที่ 21 : ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion: PC) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2

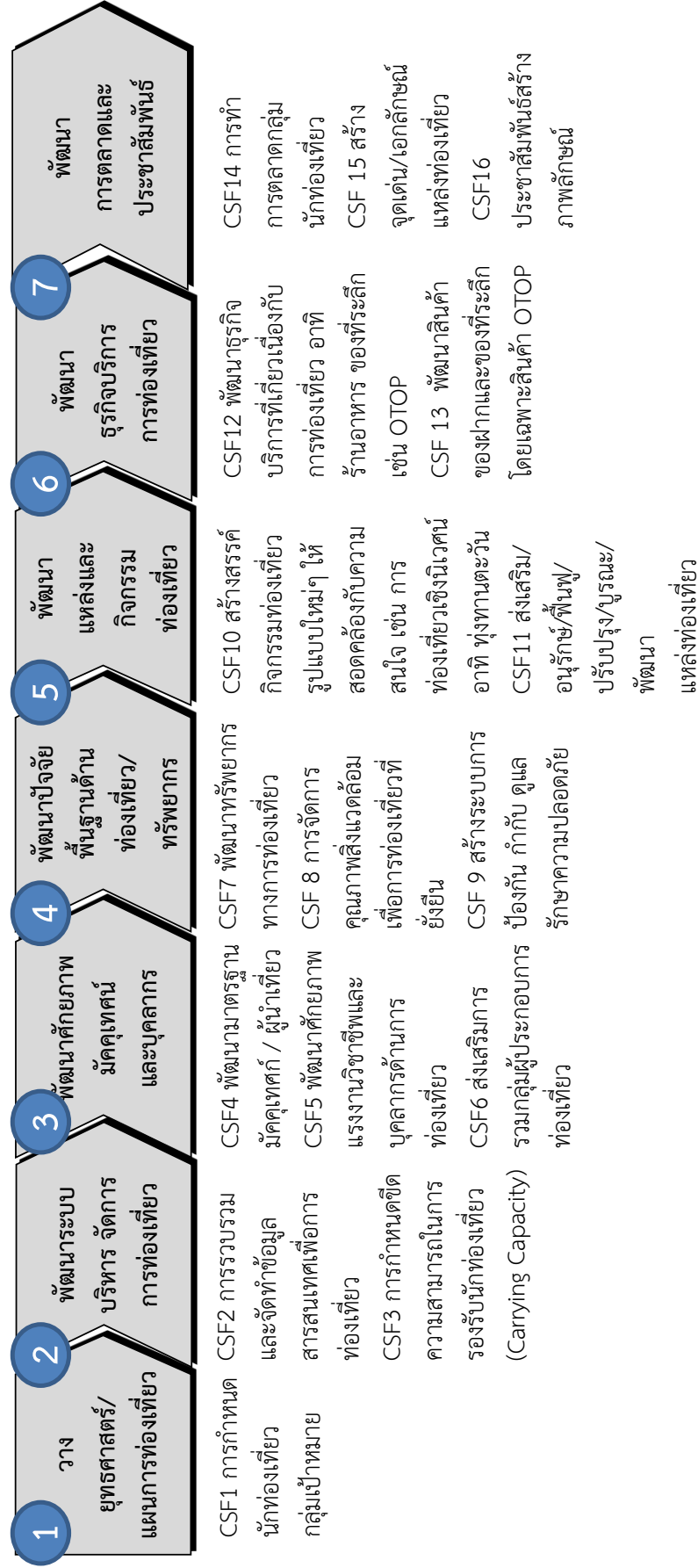
ประเด็นยุทธศาสตร์	สถิติทางการ ด้านเศรษฐกิจ/สังคม/ สิ่งแวดล้อม	ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion)/ ประเด็นสำคัญ (Critical Issue)
การส่งเสริมและพัฒนาอาชีพนอกภาคการเกษตร และการท่องเที่ยว	เศรษฐกิจ -> การท่องเที่ยว	การท่องเที่ยว (One day trip)
สรุปเหตุผลสนับสนุน		
- สอดคล้องตามประเด็นยุทธศาสตร์ที่ท่านผู้ว่าราชการจังหวัดให้ความสำคัญ		

หมายเหตุ : ข้อมูลประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาจังหวัดระยะ 4 ปี พ.ศ. 2558 - 2561 (จัดทำ พ.ศ. 2556)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 : การส่งเสริมและพัฒนาอาชีพนอกภาคการเกษตร และการท่องเที่ยว

ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ : การท่องเที่ยว (One day trip)

3.2.2 ผังสถิติทางการผลิตภัณฑที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยว (One day trip)”

ตารางที่ 22 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยว (One day trip)”

หัวข้อมูลค่า และปัจจัยสู่ความสำเร็จ	ตัวชี้วัด (KPI)	รายการสถิติทางการ (Data List)	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
VC1 : วางยุทธศาสตร์/แผนการท่องเที่ยว						
CSF 1 การกำหนดนักท่องเที่ยวกลุ่มเป้าหมาย	KPI 1.1 นักท่องเที่ยวที่มีวัตถุประสงค์มาเที่ยว One day trip เพิ่มขึ้น (เชื่อน สวนนก วัด)	Data 1.1.1 จำนวนนักท่องเที่ยวไทย จำแนกตามวัตถุประสงค์/ประเภทของการท่องเที่ยว /แหล่งท่องเที่ยว	มี	สำรวจ	รายเดือน	ท่องเที่ยวและกีฬา
		Data 1.1.2 จำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติ จำแนกตามวัตถุประสงค์/ประเภทของการท่องเที่ยว	มี	สำรวจ	รายเดือน	ท่องเที่ยวและกีฬา
	KPI 1.2 ร้อยละของรายได้จากการท่องเที่ยวที่มีวัตถุประสงค์เพื่อท่องเที่ยวแบบ One day trip โดยจำแนกตามแหล่งท่องเที่ยว	Data 1.2.1 ค่าใช้จ่ายในการเดินทางท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวทั้งไทยและต่างชาติตามวัตถุประสงค์ของการมาเที่ยว จำแนกตามประเภทของค่าใช้จ่าย/วัน เช่น ค่าอาหาร ค่าเดินทาง ค่าที่พัก	ไม่มี			
	KPI 1.2 ร้อยละของรายได้จากการท่องเที่ยวที่มีวัตถุประสงค์เพื่อท่องเที่ยวแบบ One day trip โดยจำแนกตามแหล่งท่องเที่ยว	Data 1.2.2 ระยะเวลาพำนักรโดยเฉลี่ย (วัน) ของนักท่องเที่ยวทั้งไทยและต่างชาติตามวัตถุประสงค์ของการมาเที่ยว	ไม่มี			

ตารางที่ 22 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยว (One day trip)” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ	ตัวชี้วัด (KPI)	รายการสถิติทางการ (Data List)	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวมข้อมูล	ความถี่ของ ข้อมูล	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
VC2 : พัฒนาระบบบริหารจัดการการท่องเที่ยว						
CSF 2 การรวบรวมและจัดทำ ข้อมูลสารสนเทศเพื่อการ ท่องเที่ยว	KPI 2.1 ฐานข้อมูลนักท่องเที่ยว ที่สมบูรณ์	Data 2.1.1 จำนวนนักท่องเที่ยว จำแนกตามแหล่งท่องเที่ยว	มี	สำรวจ	รายเดือน	ท่องเที่ยวและกีฬา
		Data 2.1.2 รายได้จาก การท่องเที่ยว จำแนกตามแหล่ง ท่องเที่ยว	มี	สำรวจ	รายเดือน	ท่องเที่ยวและกีฬา
		Data 2.1.3 ข้อมูลปริมาณ นักท่องเที่ยวและรายได้จาก การท่องเที่ยวจำแนกตามถิ่นที่อยู่ เพศ อายุ อาชีพ รายได้ รูปแบบ การเดินทาง พาหนะในการเดินทาง สถานที่พัก วัตถุประสงค์ใน การเดินทาง	มี	สำรวจ	รายเดือน	ท่องเที่ยวและกีฬา
CSF 3 การกำหนดขีด ความสามารถ ในการรองรับนักท่องเที่ยว (Carrying Capacity)	KPI 3.1 ปริมาณและคุณภาพ สถานที่พักและธุรกิจบริการที่ เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว	Data 3.1.1 จำนวนสถานที่พัก และธุรกิจบริการที่เกี่ยวข้องกับ การท่องเที่ยว	มี	สำรวจ	รายปี	ปกครองจังหวัด /ท่องเที่ยว และกีฬา
		Data 3.1.2 จำนวนสถานที่พัก และธุรกิจบริการที่เกี่ยวข้องกับ การท่องเที่ยวที่ได้มาตรฐาน	มี	ทะเบียน	รายปี	ท่องเที่ยวและกีฬา

ตารางที่ 22 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยว (One day trip)” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า และปัจจัยสู่ความสำเร็จ	ตัวชี้วัด (KPI)	รายการสถิติทางการ (Data List)	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
	KPI 3.2 ปริมาณและคุณภาพของบุคลากรในธุรกิจด้านการท่องเที่ยว	Data 3.2.1 จำนวนบุคลากรในธุรกิจด้านการท่องเที่ยวจำแนกตามประเภท เช่น มัคคุเทศก์ พนักงานโรงแรม พนักงานบริษัททัวร์ เป็นต้น	มี	ทะเบียน	รายปี	ท่องเที่ยวและกีฬา
		Data 3.2.2 จำนวนบุคลากรในธุรกิจด้านการท่องเที่ยวจำแนกตามระดับและสาขา/ความสามารถเฉพาะ/การผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรมาตรฐาน	มี	ทะเบียน	รายปี	ท่องเที่ยวและกีฬา
VC3 : พัฒนาศักยภาพมัคคุเทศก์และบุคลากร						
CSF 4 พัฒนามาตรฐานมัคคุเทศก์ / ผู้นำเที่ยว	KPI 4.1 มาตรฐานมัคคุเทศก์/ผู้นำเที่ยว	Data 4.1.1 จำนวนมัคคุเทศก์/ผู้นำเที่ยว	มี	ทะเบียน	รายปี	ท่องเที่ยวและกีฬา
		Data 4.1.2 จำนวนมัคคุเทศก์/ผู้นำเที่ยวที่ผ่านการทดสอบมาตรฐาน	มี	ทะเบียน	รายปี	ท่องเที่ยวและกีฬา
CSF 5 พัฒนาศักยภาพแรงงานวิชาชีพและบุคลากรด้านการท่องเที่ยว	KPI 5.1 แรงงานและบุคลากรด้านการท่องเที่ยวได้รับการอบรมอย่างต่อเนื่อง	Data 5.1.1 จำนวนแรงงานวิชาชีพและบุคลากรด้านการท่องเที่ยวที่ได้รับการอบรม	มี	ทะเบียน	รายปี	ศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงาน
		Data 5.1.2 จำนวนครั้งในการจัดให้มีการฝึกอบรมแก่แรงงานวิชาชีพและบุคลากรด้านการท่องเที่ยว	มี	ทะเบียน	รายปี	ศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงาน

ตารางที่ 22 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยว (One day trip)” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า และปัจจัยสู่ความสำเร็จ	ตัวชี้วัด (KPI)	รายการสถิติทางการ (Data List)	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
CSF 6 ส่งเสริมการรวมกลุ่มผู้ประกอบการท่องเที่ยว	KPI 6.1 จำนวนกลุ่ม/ชมรมผู้ประกอบการท่องเที่ยว	Data 6.1.1 จำนวนกลุ่มผู้ประกอบการท่องเที่ยว	มี	ทะเบียน	รายปี	ปกครองจังหวัด
		Data 6.1.2 จำนวนชมรมผู้ประกอบการท่องเที่ยว	มี	ทะเบียน	รายปี	สาธารณสุขจังหวัด
VC4 : พัฒนาปัจจัยพื้นฐานด้านท่องเที่ยว/ทรัพยากร						
CSF 7 พัฒนาทรัพยากรทางการท่องเที่ยว	KPI 7.1 รายได้จากแหล่งท่องเที่ยว	Data 7.1.1 รายได้จำแนกตามแหล่งท่องเที่ยว	มี	สำรวจ	รายเดือน	ท่องเที่ยวและกีฬา
	KPI 7.2 ความพึงพอใจแหล่งท่องเที่ยว	Data 7.2.1 ร้อยละของความพึงพอใจต่อแหล่งท่องเที่ยว	มี	สำรวจ	รายเดือน	ท่องเที่ยวและกีฬา
	KPI 7.3 จำนวนบุคลากรท่องเที่ยว	Data 7.3.1 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของบุคลากรท่องเที่ยว	มี	สำรวจ	รายปี	ท่องเที่ยวและกีฬา
	KPI 7.4 ความพึงพอใจต่อบุคลากร	Data 7.4.1 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของความพึงพอใจต่อบุคลากรท่องเที่ยว	มี	สำรวจ	รายปี	ท่องเที่ยวและกีฬา
CSF 8 การจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมเพื่อการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน	KPI 8.1 มลพิษจากสิ่งแวดล้อมทั้งทางน้ำ อากาศ ปริมาณขยะ และพื้นที่บริเวณแหล่งท่องเที่ยวต่ำกว่าเกณฑ์ค่าเฉลี่ยของประเทศ	Data 8.1.1 ค่ามลพิษเฉลี่ยของทั้งประเทศ จำแนกตามประเภทมลพิษต่างๆ	มี	สำรวจ	รายปี	ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
		Data 8.1.2 ค่ามลพิษบริเวณแหล่งท่องเที่ยว จำแนกตามประเภทมลพิษและแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัด	มี	สำรวจ	รายปี	ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ตารางที่ 22 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยว (One day trip)” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า และปัจจัยสู่ความสำเร็จ	ตัวชี้วัด (KPI)	รายการสถิติทางการ (Data List)	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
CSF 9 สร้างระบบการป้องกันกำกับ ดูแล รักษาความปลอดภัย	KPI 9.1 ร้อยละของคดีความเกี่ยวกับนักท่องเที่ยวลดลง	Data 9.1.1 จำนวนคดีความเกี่ยวกับนักท่องเที่ยว	มี	ทะเบียน	รายเดือน	ตำรวจภูธร
	KPI 9.2 ร้อยละของจำนวนเรื่องร้องเรียนลดลง	Data 9.2.1 จำนวนเรื่องร้องเรียนจำแนกตามประเภทการร้องเรียน	มี	ทะเบียน	รายเดือน	ตำรวจภูธร
VC5 : พัฒนา แหล่งและกิจกรรม ท่องเที่ยว						
CSF 10 สร้างสรรค์กิจกรรมท่องเที่ยวรูปแบบใหม่ๆให้สอดคล้องกับความสนใจ	KPI 10.1 กิจกรรมท่องเที่ยว	Data 10.1.1 จำนวนกิจกรรมในการส่งเสริมตลาด การท่องเที่ยวใหม่ๆ	มี	ทะเบียน	รายปี	ท่องเที่ยวและกีฬา
CSF 11 ส่งเสริม/อนุรักษ์/ฟื้นฟู/ปรับปรุง/บูรณะ/พัฒนาแหล่งท่องเที่ยว	KPI 11.1 แหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับการอนุรักษ์/ฟื้นฟู/ปรับปรุง/บูรณะ/พัฒนา	Data 11.1.1 จำนวนแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับการอนุรักษ์/ฟื้นฟู/ปรับปรุง/บูรณะ/พัฒนา	มี	ทะเบียน	รายปี	ท่องเที่ยวและกีฬา
		Data 11.1.2 จำนวนครั้งในการจัดกิจกรรมอนุรักษ์/ฟื้นฟู/ปรับปรุง/บูรณะ/พัฒนาแหล่งท่องเที่ยว	มี	ทะเบียน	รายปี	ท่องเที่ยวและกีฬา
VC6 : พัฒนา ธุรกิจบริการการท่องเที่ยว						
CSF 12 พัฒนาธุรกิจบริการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว อาทิร้านอาหาร ของที่ระลึก	KPI 12.1 รายได้จากธุรกิจบริการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวขยายตัวสูงขึ้น	Data 12.1.1 รายได้จากธุรกิจบริการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวจำแนกตามประเภทธุรกิจ และขนาด	มี	ทะเบียน	รายปี	สรรพากร/พัฒนาชุมชน

ตารางที่ 22 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยว (One day trip)” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า และปัจจัยสู่ความสำเร็จ	ตัวชี้วัด (KPI)	รายการสถิติทางการ (Data List)	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
CSF 13 พัฒนาสินค้าของฝากและของที่ระลึกโดยเฉพาะสินค้า OTOP	KPI 13.1 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของสินค้าชุมชนท้องถิ่น (OTOP)	Data 13.1.1 ปริมาณสินค้าผลิตภัณฑ์ชุมชนท้องถิ่น (OTOP)	มี	สำรวจ	รายเดือน	พัฒนาชุมชน
		Data 13.1.2 มูลค่าสินค้าผลิตภัณฑ์ชุมชนท้องถิ่น (OTOP)	มี	สำรวจ	รายเดือน	พัฒนาชุมชน
VC7 : พัฒนา การตลาดและประชาสัมพันธ์						
CSF 14 การตลาดกลุ่มนักท่องเที่ยวคุณภาพ	KPI 14.1 กิจกรรมในการส่งเสริมการตลาด	Data 14.1.1 จำนวนครั้งในการจัดกิจกรรมส่งเสริมการตลาด จำแนกตามประเภทของกิจกรรม	มี	ทะเบียน	รายปี	ท่องเที่ยวและกีฬา
	KPI 14.2 จำนวนนักท่องเที่ยวคุณภาพที่เพิ่มขึ้นจากการทำตลาดในแต่ละครั้ง	Data 14.2.1 จำนวนนักท่องเที่ยวจำแนกตามสัญชาติ ระยะเวลาพำนัก อายุ อาชีพ รายได้ ฯลฯ	ไม่มี			
CSF 15 สร้างจุดเด่น/เอกลักษณ์แหล่งท่องเที่ยว	KPI 15.1 อันดับภาพลักษณ์แหล่งท่องเที่ยวที่ดีขึ้น	Data 15.1.1 การจัดอันดับภาพลักษณ์แหล่งท่องเที่ยว	มี	สำรวจ	รายปี	ท่องเที่ยวและกีฬา
		Data 15.1.2 อันดับสถานที่ที่นักท่องเที่ยวนิยมมาท่องเที่ยว	มี	สำรวจ	รายปี	ท่องเที่ยวและกีฬา
CSF 16 การตลาดและประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวของจังหวัด	KPI 16.1 ร้อยละที่การเพิ่มขึ้นของนักท่องเที่ยว	Data 16.1.1 จำนวนช่องทางที่มีการเผยแพร่สถานที่ท่องเที่ยว/กิจกรรมท่องเที่ยว	มี	สำรวจ	รายปี	ท่องเที่ยวและกีฬา
		Data 16.1.2 ความถี่ในการประชาสัมพันธ์	มี	สำรวจ	รายปี	ท่องเที่ยวและกีฬา

3.2.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ขาดหายไป (Data Gap Analysis) ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยว (One day trip)”

สำหรับประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ท่องเที่ยว (One day trip)” มีรายการสถิติทางการที่สำคัญ จำเป็นรวมทั้งสิ้น 37 รายการ โดยเป็นแบ่งออกเป็น รายการสถิติที่มีการจัดเก็บเป็นปกติจำนวน 34 รายการ และที่เหลือน้อยจำนวน 3 รายการ เป็นรายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ ต้องพัฒนาการจัดเก็บต่อไป

ตารางที่ 23 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยว (One day trip)”

รายการสถิติทางการ (ข้อมูลที่สำคัญและ จำเป็น)	จำนวน ข้อมูล รายการ (%)	VC1	VC2	VC3	VC4	VC5	VC6	VC7
		(1CSF, 2KPIs)	(2CSFs, 3KPIs)	(3CSFs, 3KPIs)	(3CSFs, 7KPIs)	(2CSFs, 2KPIs)	(2CSFs, 2KPIs)	(3CSFs, 4KPIs)
1. รายการสถิติที่มีการจัดเก็บเป็นปกติ	34 (92.0%)	2	7	6	8	3	3	5
2. รายการสถิติที่จัดเก็บไม่ต่อเนื่อง ไม่ครบถ้วน (อยู่ระหว่างการตรวจ)	-	-	-	-	-	-	-	-
3. รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ ต้องพัฒนาการจัดเก็บต่อไป	3 (8.0%)	2	-	-	-	-	-	1
รวม	37 (100%)	4	7	6	8	3	3	6

โดยรายการที่ยังไม่มีการจัดเก็บ เนื่องจากการริเริ่มภารกิจใหม่ ต้องมีการมอบหมายผู้รับผิดชอบและ พัฒนาระบบการจัดเก็บ แสดงดังตารางที่ 24

ตารางที่ 24 : รายการที่ไม่มีการจัดเก็บของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยว (One day trip)”

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 1.2.1 ค่าใช้จ่ายในการเดินทางท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวทั้งไทยและต่างชาติตามวัตถุประสงค์ของการมาเที่ยวจำแนกตามประเภทของค่าใช้จ่าย/วัน เช่น ค่าอาหาร ค่าเดินทาง ค่าที่พัก		<ul style="list-style-type: none"> - จัดทำคู่มือการจัดเก็บข้อมูล - กำหนดค่านิยามคำอธิบายให้ชัดเจน - กำหนดผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูลสำหรับรายการข้อมูลตามตัวชี้วัดต่างๆ ให้ชัดเจน
Data 1.2.2 ระยะเวลาพำนักระหว่าง (วัน) ของนักท่องเที่ยวทั้งไทยและต่างชาติตามวัตถุประสงค์ของการมาเที่ยว		<ul style="list-style-type: none"> - จัดระบบและวิธีการรับส่งเชื่อมโยงกับผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูล - จัดอบรม/ประชุมชี้แจง
Data 14.2.1 จำนวนนักท่องเที่ยวจำแนกตามสัญชาติ ระยะเวลาพำนัก อายุ อาชีพ รายได้ ฯลฯ		<ul style="list-style-type: none"> - ทำความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดเก็บ การประมวลผลข้อมูล และการใช้ข้อมูล

3.3 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาคุณภาพคนและสังคมสู่ความเข้มแข็ง สมานฉันท์ และมีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง

3.3.1 ห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ของประเด็นสำคัญ (Critical Issue : CI) “การพัฒนาคุณภาพชีวิต (สร้างรายได้ ส่งเสริมสุขภาวะ และครอบครัวเข้มแข็ง)”

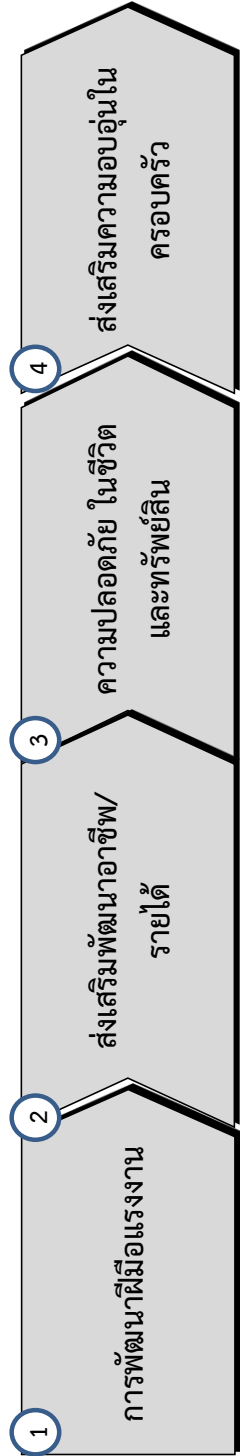
ตารางที่ 25 : ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3

ประเด็นยุทธศาสตร์	สถิติทางการ ด้านเศรษฐกิจ/ สังคม/สิ่งแวดล้อม	ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion)/ ประเด็นสำคัญ (Critical Issue)
การพัฒนาคุณภาพคนและสังคม สู่ความเข้มแข็ง สมานฉันท์ และ มีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง	สังคม -> คุณภาพชีวิต	การพัฒนาคุณภาพชีวิต (สร้างรายได้ ส่งเสริมสุขภาวะ และครอบครัวเข้มแข็ง)
สรุปเหตุผลสนับสนุน <ul style="list-style-type: none"> - เป็นปัญหาสังคมที่สำคัญของจังหวัด - สอดคล้องตามประเด็นยุทธศาสตร์ที่ท่านผู้ว่าราชการจังหวัดให้ความสำคัญ 		

หมายเหตุ : ข้อมูลประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาจังหวัดระยะ 4 ปี พ.ศ. 2558 - 2561 (จัดทำ พ.ศ. 2556)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 : การพัฒนาคุณภาพคนและสังคมสู่ความเข้มแข็ง สมานฉันท์ และมีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง

ประเด็นปัญหาสำคัญ: การพัฒนาคุณภาพชีวิต (สร้างรายได้ ส่งเสริมสุขภาพ และครอบครัวเข้มแข็ง)

CSF 1 พัฒนาคุณภาพฝีมือแรงงานในสาขาที่จำเป็น CSF 2 ให้ความรู้ ทักษะให้ชุมชนมีอาชีพเสริมเพื่อสร้างรายได้

CSF 3 สร้างอาชีพที่เหมาะสมกับชุมชน CSF 4 จัดกิจกรรมส่งเสริมการออมในชุมชน

CSF 5 ป้องกัน/ป้องกัน/ปราบปรามยาเสพติด CSF 6 การให้ประชาชน

เข้ามามีส่วนร่วมและบทบาทในการดูแลรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินในชุมชนร่วมกัน

CSF 7 การป้องกันมิให้ประชาชนป่วยเป็นโรคพื้นฐานทั่วไป

CSF 8 การดูแลสุขภาพ และป้องกันโรค สำหรับประชากรในพื้นที่และการเผยแพร่

CSF 9 ส่งเสริมกิจกรรมสร้างสรรค์ จริยธรรมในครอบครัว

CSF10 ส่งเสริมกิจกรรมสร้างความอบอุ่นในครอบครัว

3.3.2 ผังสถิติทางการของประเด็นปัญหาสำคัญ “การพัฒนาคุณภาพคนและสังคมสู่ความเข้มแข็ง สมานฉันท์ และมีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง”

ตารางที่ 26 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การพัฒนาคุณภาพชีวิต (สร้างรายได้ ส่งเสริมสุขภาวะ และครอบครัวเข้มแข็ง)”

ห่วงโซ่มูลค่า และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ	ตัวชี้วัด (KPI)	รายการสถิติทางการ (Data List)	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวมข้อมูล	ความถี่ของ ข้อมูล	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
VC1 : การพัฒนาฝีมือแรงงาน						
CSF 1 พัฒนาคุณภาพฝีมือ แรงงานในสาขาที่จำเป็น	KPI 1.1 ร้อยละของแรงงานใน สาขาที่จำเป็น	Data 1.1.1 จำนวนกำลังแรงงาน จำแนกตาม สาขาการผลิต	มี	สำรวจ	รายเดือน	สำนักงานสถิติจังหวัด
		Data 1.1.2 จำนวนผู้มีงานทำ จำแนกตามสาขาการผลิต	มี	สำรวจ	รายเดือน	สำนักงานสถิติจังหวัด
		Data 1.1.3 จำนวนผู้ว่างงาน จำแนกตามเพศ อายุ การศึกษา	มี	สำรวจ	รายเดือน	สำนักงานสถิติจังหวัด
	KPI 1.2 ปริมาณความต้องการแรงงาน สอดคล้องกับกำลังแรงงานในพื้นที่	Data 1.2.1 ตำแหน่งงานว่าง จำแนกตามสาขาการผลิต	มี	ทะเบียน	รายเดือน	สำนักงานแรงงานจังหวัด
		Data 1.2.2 สาขาการผลิตที่จำนวน แรงงานต่ำกว่ากำลังการผลิต (ขาดแคลนแรงงาน)	ไม่มี			
		Data 1.2.3 อัตราค่าจ้างในแต่ละ สาขาการผลิต	มี	ทะเบียน	รายเดือน	สำนักงานแรงงานจังหวัด
	KPI 1.3 แรงงานในสาขาที่จำเป็น ได้รับการพัฒนาคุณภาพ	Data 1.3.1 จำนวนครั้งในการจัด อบรมเพื่อพัฒนาแรงงาน	มี	ทะเบียน	รายเดือน	ศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงาน
		Data 1.3.2 จำนวนแรงงานที่จำเป็น ที่ได้รับการอบรม	ไม่มี			ศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงาน

ตารางที่ 26 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การพัฒนาคุณภาพชีวิต (สร้างรายได้ ส่งเสริมสุขภาวะ และครอบครัวเข้มแข็ง)” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ	ตัวชี้วัด (KPI)	รายการสถิติทางการ (Data List)	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวมข้อมูล	ความถี่ของ ข้อมูล	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
	KPI 1.4 ผลภาพแรงงานในสาขาที่ จำเป็นเพิ่มขึ้น	Data 1.4.1 ผลผลิตแรงงานในสาขา ที่จำเป็น	มี	ทะเบียน	รายเดือน	ศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงาน
VC 2. ส่งเสริมพัฒนาอาชีพ/รายได้						
CSF 2 ให้ความรู้ ทักษะ ให้ชุมชนมีอาชีพเสริม เพื่อสร้างรายได้	KPI 2.1 การฝึกอบรม พัฒนาทักษะ ความรู้ด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์	Data 2.1.1 จำนวนครั้งในการจัด ฝึกอบรม พัฒนาทักษะให้ความรู้ ด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์	มี	ทะเบียน	เดือน	พัฒนาชุมชน
		Data 2.1.2 จำนวนวิสาหกิจชุมชนที่ ได้รับการฝึกอบรมด้านการพัฒนา ผลิตภัณฑ์	มี	ทะเบียน	ปี	สำนักงานเกษตรจังหวัด
	KPI 2.2 วิสาหกิจชุมชนที่ผลิต ผลิตภัณฑ์ขยายตัวเพิ่มขึ้น	Data 2.2.1 จำนวนวิสาหกิจชุมชน ที่ผลิตผลิตภัณฑ์	มี	ทะเบียน	ปี	สำนักงานเกษตรจังหวัด
		Data 2.2.2 จำนวนผู้มีรายได้เสริม จากการประกอบอาชีพ ในการผลิตผลิตภัณฑ์	มี	ทะเบียน	ปี	สำนักงานเกษตรจังหวัด
CSF 3 สร้างอาชีพที่เหมาะสม กับชุมชน	KPI 3.1 จัดกิจกรรมสร้างอาชีพให้กับชุมชน	Data 3.1.1 จำนวนครั้งของกิจกรรม สร้างอาชีพ	มี	ทะเบียน	รายเดือน	พัฒนาชุมชน
		Data 3.1.2 จำนวนผู้เข้าร่วม กิจกรรมสร้างอาชีพของชุมชน	มี	ทะเบียน	รายเดือน	พัฒนาชุมชน
CSF 4 จัดกิจกรรมส่งเสริม	KPI 4.1 ประชากรในชุมชนมีเงินออมเพิ่มขึ้น	Data 4.1.1 กลุ่ม/ชมรมเพื่อส่งเสริม การออมในชุมชน	มี	ทะเบียน	รายเดือน	พัฒนาชุมชน

ตารางที่ 26 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การพัฒนาคุณภาพชีวิต (สร้างรายได้ ส่งเสริมสุขภาวะ และครอบครัวเข้มแข็ง)” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า และปัจจัยสู่ความสำเร็จ	ตัวชี้วัด (KPI)	รายการสถิติทางการ (Data List)	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
การออมในชุมชน		Data4.1.2 จำนวนสมาชิกในกลุ่มเงินออมชุมชน เช่น สหกรณ์/สถาบันการเงินชุมชน เป็นต้น	มี	ทะเบียน	รายเดือน	พัฒนาชุมชน
		Data 4.1.2 จำนวนบัญชีเงินออมของประชากรในชุมชนทั้งการออมในระบบ (สถาบันการเงิน/ธนาคารต่างๆ) และบัญชีเงินออมในการเป็นสมาชิกกลุ่มเงินออมชุมชน	มี	ทะเบียน	รายเดือน	พัฒนาชุมชน
VC3 : ความปลอดภัย ในชีวิตและทรัพย์สิน						
CSF 5 ป้องกัน/ป้องปราม/ปราบยาเสพติด	KPI 5.1 สัดส่วนคดียาเสพติดลดลง	Data 5.1.1 จำนวนแรงงานที่มีคดียาเสพติด	มี	รายงาน	รายเดือน	ตำรวจภูธร
		Data 5.1.2 จำนวนคดียาเสพติดทั้งหมดของจังหวัด	มี	ทะเบียน	รายเดือน	ตำรวจภูธร
CSF 6 การให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมและบทบาทในการดูแลรักษาความปลอดภัยชีวิตและทรัพย์สินในชุมชนร่วมกัน	KPI 6.1 คดีด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินลดลง	Data 6.1.1 คดีด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	มี	รายงาน	รายเดือน	ตำรวจภูธร

ตารางที่ 26 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การพัฒนาคุณภาพชีวิต (สร้างรายได้ ส่งเสริมสุขภาวะ และครอบครัวเข้มแข็ง)” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ	ตัวชี้วัด (KPI)	รายการสถิติทางการ (Data List)	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวมข้อมูล	ความถี่ของ ข้อมูล	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
CSF 7 การป้องกันมิให้ประชาชน ป่วยเป็นโรคพื้นฐาน ทั่วไป	KPI 7.1 ร้อยละของประชากรป่วย เป็นโรคพื้นฐานทั่วไปลดลง	Data 7.1.1 จำนวนประชากรที่ป่วย เป็นโรคพื้นฐาน จำแนกตามชนิด ของโรค	มี	ทะเบียน	รายเดือน	สาธารณสุขจังหวัด
CSF 8 การดูแลสุขภาพ และ ป้องกันโรค สำหรับ ประชากรในพื้นที่และ ประชากรแฝง	KPI 8.1 ร้อยละของผู้ป่วยลดลง	Data 8.1.1 จำนวนผู้ป่วย จำแนก ตามอายุ และชนิดของโรค	มี	ทะเบียน	รายเดือน	สาธารณสุขจังหวัด

ตารางที่ 26 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การพัฒนาคุณภาพชีวิต (สร้างรายได้ ส่งเสริมสุขภาวะ และครอบครัวเข้มแข็ง)” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ	ตัวชี้วัด (KPI)	รายการสถิติทางการ (Data List)	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวมข้อมูล	ความถี่ของ ข้อมูล	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
VC4 : ส่งเสริมความอบอุ่นในครอบครัว						
CSF 9 ส่งเสริมกิจกรรมสร้าง ศีลธรรม จริยธรรม ในครอบครัว	KPI 9.1 มีกิจกรรมสร้างศีลธรรม จริยธรรมในครอบครัว อย่าง สม่ำเสมอ	Data 9.1.1 จำนวนครั้งของกิจกรรม การสร้างศีลธรรม จริยธรรมใน ครอบครัว	มี	รายงาน	ปี	วัฒนธรรมจังหวัด
		Data 9.1.2 จำนวนผู้เข้าร่วม กิจกรรมในแต่ละครั้ง	มี	รายงาน	ปี	วัฒนธรรมจังหวัด
CSF10 ส่งเสริมกิจกรรมสร้าง ความอบอุ่นในครอบครัว	KPI 10.1 ครอบครัวมีกิจกรรมด้านเสริมสร้าง ความเข้มแข็งของสถาบันครอบครัว เพิ่มขึ้น	Data 10.1.1 จำนวนครั้งของการจัด กิจกรรมด้านศีลธรรม จริยธรรม ใน จังหวัด	มี	รายงาน	เดือน	วัฒนธรรมจังหวัด
		Data 10.1.2 จำนวนการหย่าร้างที่ ลดลงในจังหวัด	มี	ทะเบียน	เดือน	ปกครองจังหวัด
		Data 10.1.3 จำนวนคุณแม่วัยใสที่ ลดลงในจังหวัด	มี	ทะเบียน	เดือน	สาธารณสุขจังหวัด

3.3.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ขาดหายไป (Data Gap Analysis) ของประเด็นปัญหาสำคัญ “การพัฒนาคุณภาพชีวิต (สร้างรายได้ ส่งเสริมสุขภาวะ และครอบครัวเข้มแข็ง)”

สำหรับประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 ประเด็นปัญหาสำคัญ “การพัฒนาคุณภาพชีวิต (สร้างรายได้ ส่งเสริมสุขภาวะ และครอบครัวเข้มแข็ง)” มีรายการสถิติทางการที่สำคัญ จำเป็นรวมทั้งสิ้น 28 รายการ โดยเป็นรายการสถิติที่มีการจัดเก็บเป็นปกติ จำนวน 26 รายการ และที่เหลือจำนวน 2 รายการ เป็นรายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ ต้องพัฒนาการจัดเก็บต่อไป

ตารางที่ 27 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการประเด็นปัญหาสำคัญ “การพัฒนาคุณภาพชีวิต (สร้างรายได้ ส่งเสริมสุขภาวะ และครอบครัวเข้มแข็ง)”

รายการสถิติทางการ (ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น)	จำนวนข้อมูล รายการ(%)	VC1	VC2	VC3	VC4
		(1CSF, 4KPIs)	(3CSFs, 4KPIs)	(4CSFs, 4KPIs)	(2CSFs, 2KPIs)
1. รายการสถิติที่มีการจัดเก็บเป็นปกติ	26 (92.9%)	7	9	5	5
2. รายการสถิติที่จัดเก็บไม่ต่อเนื่อง ไม่ครบถ้วน (อยู่ระหว่างการตรวจ)	-	-	-	-	-
3. รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ ต้องพัฒนาการจัดเก็บต่อไป	2 (7.1%)	2	-	-	-
รวม	28 (100%)	9	9	5	5

โดยรายการที่ยังไม่มีการจัดเก็บ เนื่องจากการริเริ่มภารกิจใหม่ ต้องมีการมอบหมายผู้รับผิดชอบและพัฒนาระบบการจัดเก็บ แสดงดังตารางที่ 28

ตารางที่ 28 : รายการที่ยังไม่มีการจัดเก็บของประเด็นปัญหาสำคัญ “การพัฒนาคุณภาพชีวิต (สร้างรายได้ ส่งเสริมสุขภาวะ และครอบครัวเข้มแข็ง)”

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 1.2.2 สาขาการผลิตที่ จำนวนแรงงานต่ำกว่ากำลังการผลิต (ขาดแคลนแรงงาน)		<ul style="list-style-type: none"> - จัดทำคู่มือการจัดเก็บข้อมูล - กำหนดค่านิยามคำอธิบายให้ชัดเจน - กำหนดผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูลสำหรับรายการข้อมูลตามตัวชี้วัดต่างๆ ให้ชัดเจน - จัดระบบและวิธีการรับส่งเชื่อมโยงกับผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูล - จัดอบรม/ประชุมชี้แจงทำความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดเก็บ การประมวลผลข้อมูล และการใช้ข้อมูล
Data 1.3.2 จำนวนแรงงานที่ จำเป็นที่ได้รับการอบรม		

3.4 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

3.4.1 ห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain: VC) ของประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) “การบริหารจัดการน้ำ (ภัยแล้ง อุทกภัย) และขยะ”

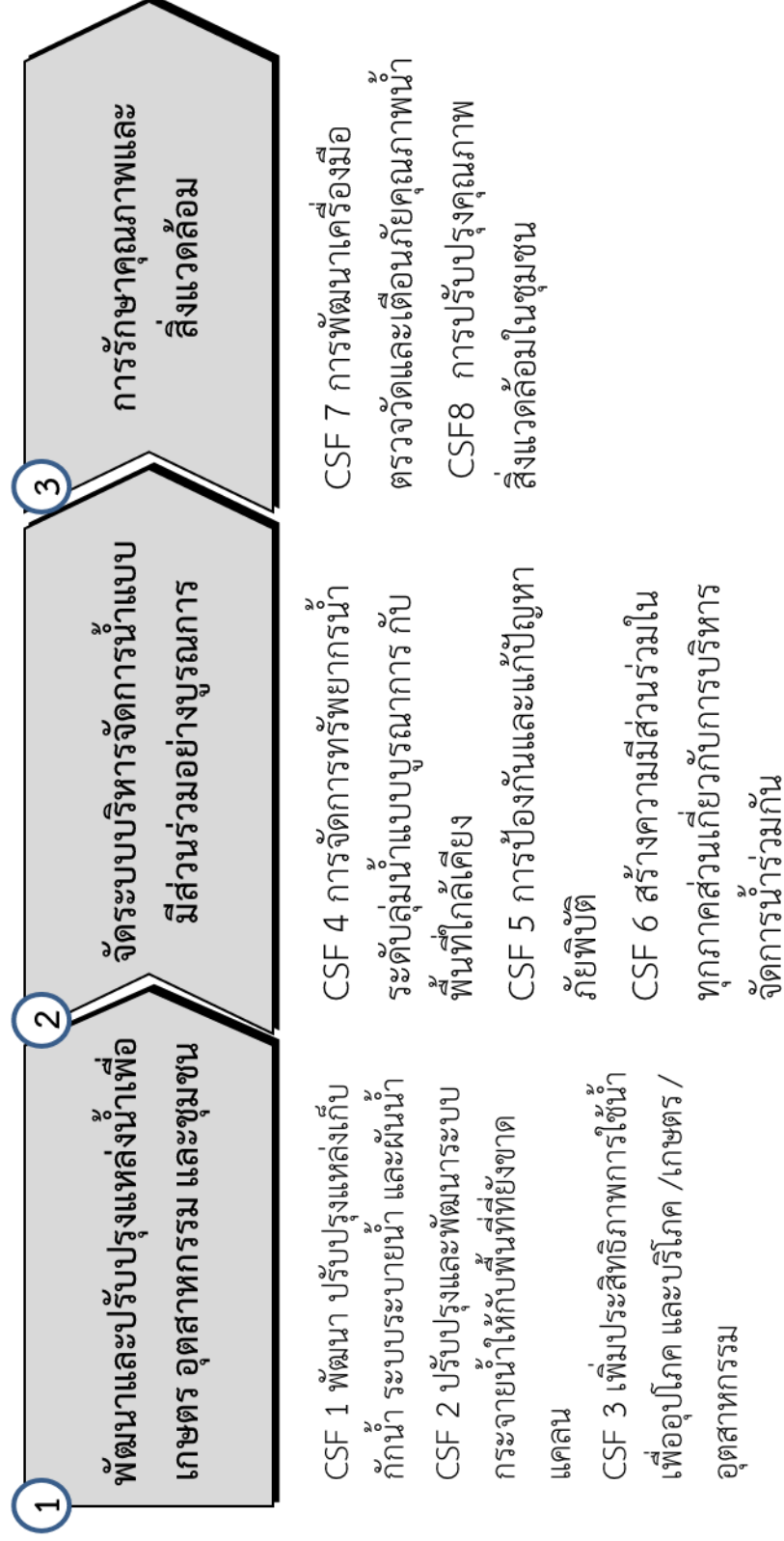
ตารางที่ 29 : ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4

ประเด็นยุทธศาสตร์	สถิติทางการ ด้านเศรษฐกิจ/ สังคม/สิ่งแวดล้อม	ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion)/ ประเด็นสำคัญ (Critical Issue)
การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	สิ่งแวดล้อม -> ทรัพยากรธรรมชาติ	การบริหารจัดการน้ำ (ภัยแล้ง อุทกภัย) และขยะ
สรุปเหตุผลสนับสนุน <ul style="list-style-type: none"> - เป็นปัญหาสังคมที่สำคัญของจังหวัด - สอดคล้องตามประเด็นยุทธศาสตร์ที่ท่านผู้ว่าราชการจังหวัดให้ความสำคัญ 		

หมายเหตุ : ข้อมูลประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาจังหวัดระยะ 4 ปี พ.ศ. 2558 - 2561 (จัดทำ พ.ศ. 2556)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 : การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

Value Chain: การบริหารจัดการน้ำ (ภัยแล้ง อุทกภัย) และขยะ

3.4.2 ผังสถิติทางการผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การบริหารจัดการน้ำ (ภัยแล้ง อุทกภัย) และขยะ”

ตารางที่ 30 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การบริหารจัดการน้ำ (ภัยแล้ง อุทกภัย) และขยะ”

หัวข้อมูลค่า และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ	ตัวชี้วัด (KPI)	รายการสถิติทางการ (Data List)	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวมข้อมูล	ความถี่ของ ข้อมูล	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
VC 1. พัฒนาและปรับปรุงแหล่งน้ำเพื่อเกษตร อุตสาหกรรม และชุมชน						
CSF 1 พัฒนา ปรับปรุง แหล่งเก็บกักน้ำ ระบบระบายน้ำ และผันน้ำ	KPI 1.1 ปริมาณแหล่งเก็บกักน้ำที่ ได้รับการพัฒนาและปรับปรุง	Data 1.1 จำนวน/ขนาด/ปริมาณแหล่งเก็บ กักน้ำที่ได้รับการพัฒนาและปรับปรุง	มี	สำรวจ	รายปี	ชลประทาน ทรัพยากรธรรมชาติ จังหวัด
	KPI 1.2 ระบบผันน้ำและระบายน้ำ ที่ได้รับการพัฒนาและปรับปรุง	Data 1.2 จำนวน/ขนาด/ปริมาณระบบผัน น้ำและระบายน้ำที่ได้รับการพัฒนาและ ปรับปรุง	มี	สำรวจ	รายปี	ชลประทาน
CSF 2 ปรับปรุงและพัฒนาระบบ กระจายน้ำให้กับพื้นที่ที่ ยังขาดแคลน	KPI 2.1 ระบบกระจายน้ำที่ได้รับ การพัฒนาและปรับปรุง	Data 2.1 จำนวน/ขนาด/ปริมาณระบบ กระจายน้ำที่ได้รับการพัฒนาและปรับปรุง	มี	สำรวจ	รายปี	ชลประทาน
	KPI 2.2 ปัญหาขาดแคลนน้ำ	Data 2.2 พื้นที่/ขนาด/ปริมาณ ที่มีปัญหา ขาดแคลนน้ำ	มี	สำรวจ	รายปี	ชลประทาน
CSF 3 เพิ่มประสิทธิภาพ การใช้น้ำเพื่ออุปโภค และ บริโภค /เกษตร / อุตสาหกรรม	KPI 3.1 การใช้น้ำและต้นทุนต่อ หน่วยของการจัดหา/ขนส่งน้ำ ใช้เพื่อการอุปโภคและบริโภค	Data 3.1 ปริมาณการใช้น้ำและต้นทุนต่อ หน่วยของการจัดหา/ขนส่งน้ำใช้เพื่อ การอุปโภคและบริโภค แยกรายพื้นที่	มี	สำรวจ	รายปี	ชลประทาน
	KPI 3.2 การใช้น้ำและต้นทุนต่อ หน่วยของการจัดหา/ขนส่งน้ำ ใช้เพื่อการเกษตร	Data 3.2 ปริมาณการใช้น้ำและต้นทุนต่อ หน่วยของการจัดหา/ขนส่งน้ำใช้เพื่อ การเกษตร แยกรายพื้นที่	มี	สำรวจ	รายปี	ชลประทาน
	KPI 3.3 การใช้น้ำและต้นทุนต่อ หน่วยของการจัดหา/ขนส่งน้ำใช้เพื่อ การผลิตในงานอุตสาหกรรม	Data 3.3 ปริมาณการใช้น้ำและต้นทุนต่อ หน่วยของการจัดหา/ขนส่งน้ำใช้เพื่อการ ผลิตในงานอุตสาหกรรม แยกรายพื้นที่	ไม่มี			

ตารางที่ 30 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การบริหารจัดการน้ำ (ภัยแล้ง อุทกภัย) และขยะ” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ	ตัวชี้วัด (KPI)	รายการสถิติทางการ (Data List)	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ของ ข้อมูล	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
VC 2. จัดระบบบริหารจัดการน้ำแบบมีส่วนร่วมอย่างบูรณาการ						
CSF 4 การจัดการทรัพยากรน้ำ ระดับลุ่มน้ำแบบบูรณา การ กับพื้นที่ใกล้เคียง	KPI 4.1 ความสามารถในการบริหารจัดการ	Data 4.1 จำนวนแหล่งน้ำ/แม่น้ำ ที่มีการบริหารจัดการ	มี	สำรวจ	รายปี	ชลประทาน
	KPI 4.2 การบริหารจัดการสิ่งเจือปน ในลำน้ำ	Data 4.2 ปริมาณสารเคมีในการเกษตร เจือปนในลำน้ำ	ไม่มี			
	KPI 4.3 การบริการและบำบัดน้ำ เสีย	Data 4.3.1 ค่าใช้จ่ายเพื่อการบริการบำบัด น้ำเสีย	ไม่มี			
		Data 4.3.2 ค่า BOD ของแหล่งน้ำและแม่น้ำ	มี	ทะเบียน	รายเดือน	ทรัพยากรธรรมชาติจังหวัด
		Data 4.3.3 ค่าใช้จ่ายและมูลค่า ความเสียหายที่เกิดจากปัญหาน้ำเสีย เช่น จำนวนกระชังปลาที่ตายจากน้ำเน่าเสีย	ไม่มี			
CSF 5 การป้องกันและแก้ปัญหา ภัยพิบัติ	KPI 5.1 ปัญหาการขาดแคลนน้ำใน พื้นที่เกษตรในและนอกเขต ชลประทาน	Data 5.1 .1 พื้นที่/มูลค่าที่มีปัญหา การขาดแคลนน้ำในพื้นที่เกษตรในและนอก เขตชลประทาน	มี	สำรวจ	รายปี	ชลประทาน
		Data 5.1.2 การใช้งบประมาณเพื่อพัฒนา และแก้ปัญหการขาดแคลนน้ำ รายพื้นที่	มี	สำรวจ	รายปี	ชลประทาน
	KPI 5.2 จำนวนปัญหาการประสบ ปัญหาน้ำท่วม	Data 5.2.1 พื้นที่/มูลค่าที่ประสบปัญหา น้ำท่วม	มี	สำรวจ	รายปี	ชลประทาน ทรัพยากรธรรมชาติจังหวัด
		Data 5.2.2 การใช้งบประมาณเพื่อพัฒนา และแก้ปัญหาน้ำท่วม รายพื้นที่	มี	สำรวจ	รายปี	ชลประทาน ทรัพยากรธรรมชาติจังหวัด

ตารางที่ 30 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การบริหารจัดการน้ำ (ภัยแล้ง อุทกภัย) และขยะ” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ	ตัวชี้วัด (KPI)	รายการสถิติทางการ (Data List)	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ของ ข้อมูล	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
CSF 6 สร้างมีส่วนร่วม ในทุกภาคส่วนเกี่ยวกับ การบริหารจัดการน้ำ ร่วมกัน	KPI 6.1 การมีส่วนร่วม ในการบริหารจัดการน้ำอย่างเป็น ระบบ เช่น มีการจัดตั้งกลุ่มองค์กร สหกรณ์ สมาพันธ์ หรือมีเครือข่ายในการดำเนิน การตรวจสอบและควบคุม	Data 6.1 จำนวนกลุ่มองค์กร สหกรณ์ สมาพันธ์ หรือมีเครือข่ายในการดำเนินการ ตรวจสอบและควบคุม การบริหารจัดการน้ำ	มี	สำรวจ	รายปี	ชลประทาน ทรัพยากรธรรมชาติจังหวัด
VC 3. การรักษาคุณภาพและสิ่งแวดล้อม						
CSF 7 การพัฒนาเครื่องมือ ตรวจวัดและเตือนภัย คุณภาพน้ำ	KPI 7.1 ค่าใช้จ่ายการเพื่อตรวจวัด และเตือนภัยคุณภาพน้ำ	Data 7.1 ค่าใช้จ่ายการเพื่อตรวจวัดและเตือนภัย คุณภาพน้ำ	มี	ทะเบียน	รายเดือน	ทรัพยากรธรรมชาติจังหวัด
CSF8 การปรับปรุงคุณภาพ สิ่งแวดล้อมในชุมชน	KPI 8.1 เป็นเมืองที่มีคุณภาพ ด้านสิ่งแวดล้อมในชุมชน	Data 8.1.1 ร้อยละของปริมาณขยะชุมชนที่ลดลงต่อปี	มี	ทะเบียน	รายเดือน	ทรัพยากรธรรมชาติจังหวัด

3.4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ขาดหายไป (Data Gap Analysis) ของประเด็นปัญหาสำคัญ “การบริหารจัดการน้ำ (ภัยแล้ง อุทกภัย) และขยะ”

สำหรับประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 ของประเด็นปัญหาสำคัญ “การบริหารจัดการน้ำ (ภัยแล้ง อุทกภัย) และขยะ” มีรายการสถิติทางการที่สำคัญ จำเป็นรวมทั้งสิ้น 19 รายการ โดยเป็นรายการสถิติที่มีการจัดเก็บเป็นปกติ จำนวน 15 รายการ และที่เหลือจำนวน 4 รายการ เป็นรายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ ต้องพัฒนาการจัดเก็บต่อไป

ตารางที่ 31 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการประเด็นปัญหาสำคัญ “การบริหารจัดการน้ำ (ภัยแล้ง อุทกภัย) และขยะ”

รายการสถิติทางการ (ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น)	จำนวนข้อมูล รายการ(%)	VC1	VC2	VC3
		(3CSFs, 7KPIs)	(3CSFs, 6KPIs)	(2CSFs, 2KPIs)
1. รายการสถิติที่มีการจัดเก็บเป็นปกติ	15 (79.0%)	6	7	2
2. รายการสถิติที่จัดเก็บไม่ต่อเนื่อง ไม่ครบถ้วน (อยู่ระหว่างการตรวจ)	-	-	-	-
3. รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ ต้องพัฒนาการจัดเก็บต่อไป	4 (21.0%)	1	3	-
รวม	19 (100%)	7	10	2

โดยรายการที่ยังไม่มีการจัดเก็บ เนื่องจากการเริ่มภารกิจใหม่ ต้องมีการมอบหมายผู้รับผิดชอบและพัฒนาระบบการจัดเก็บ แสดงดังตารางที่ 32

ตารางที่ 32 : รายการที่ยังไม่มีการจัดเก็บของประเด็นปัญหาสำคัญ “การบริหารจัดการน้ำ (ภัยแล้ง อุทกภัย) และขยะ”

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 3.3 ปริมาณการใช้น้ำและต้นทุนต่อหน่วยของการจัดหา/ขนส่งน้ำใช้เพื่อการผลิตในงานอุตสาหกรรม แยกรายพื้นที่		<ul style="list-style-type: none"> - จัดทำคู่มือการจัดเก็บข้อมูล - กำหนดค่านิยามคำอธิบายให้ชัดเจน - กำหนดผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูลสำหรับรายการข้อมูลตามตัวชี้วัดต่างๆ ให้ชัดเจน - จัดระบบและวิธีการรับส่งเชื่อมโยงกับผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูล - จัดอบรม/ประชุมชี้แจงทำความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดเก็บ การประมวลผลข้อมูล และการใช้ข้อมูล
Data 4.2 ปริมาณสารเคมีในการเกษตร เจือปนในลำนน้ำ		
Data 4.3.1 ค่าใช้จ่ายเพื่อการบริการบำบัดน้ำเสีย		
Data 4.3.3 ค่าใช้จ่ายและมูลค่าความเสียหายที่เกิดจากปัญหาน้ำเสีย เช่น จำนวนกระชังปลาที่ตายจากน้ำเน่าเสีย		

บทที่ 4

บทสรุป ข้อเสนอแนะการพัฒนาสถิติ

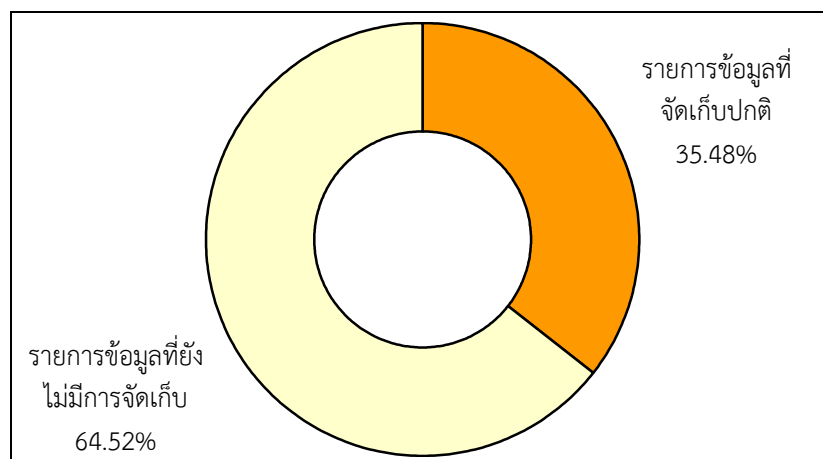
4.1 สรุปสถานภาพรายการสถิติทางการตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดในปัจจุบัน

จากการตรวจสอบสถานะรายการข้อมูลตามแผนผังรายการสถิติทางการที่ได้นำเสนอในบทที่ 3 สามารถสรุปสถานภาพรายการสถิติทางการตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด แยกเป็นกลุ่มรายการข้อมูลปกติ รายการข้อมูลที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บ และรายการข้อมูลที่ยังไม่มีการจัดเก็บ โดยมีรายละเอียดสรุปในแต่ละประเด็นยุทธศาสตร์ ดังนี้

4.1.1 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 : การเพิ่มประสิทธิภาพกระบวนการผลิตและการตลาดเมล็ดพันธุ์ข้าวและสินค้าเกษตรให้มีคุณภาพได้มาตรฐาน โดยผลิตภัณฑ์ ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) คือ “อ้อยโรงงาน” มีรายการสถิติทางการทั้งหมด 31 รายการ ซึ่งแบ่งสถานะรายการข้อมูลตามแผนผังรายการสถิติทางการ ได้ดังนี้

- รายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 11 รายการ คิดเป็นร้อยละ 35.48
- ไม่มีรายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บ
- รายการสถิติทางการที่ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูล 20 รายการ คิดเป็นร้อยละ 64.52

แผนภาพที่ 2 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1

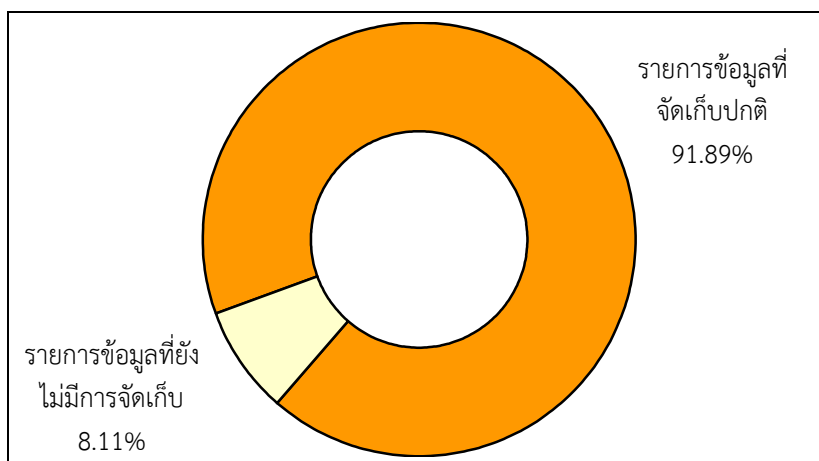

4.1.2 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 : การส่งเสริมและพัฒนาอาชีพนอกภาคการเกษตร และการท่องเที่ยว โดยผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) คือ “การท่องเที่ยว (One day trip)” มีรายการสถิติทางการทั้งหมด 37 รายการ ซึ่งแบ่งสถานะรายการข้อมูลตามแผนผังรายการสถิติทางการ ได้ดังนี้

- รายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 34 รายการ คิดเป็นร้อยละ 91.89
- ไม่มีรายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บ
- รายการสถิติทางการที่ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูล 3 รายการ คิดเป็นร้อยละ

8.11

แผนภาพที่ 3 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2

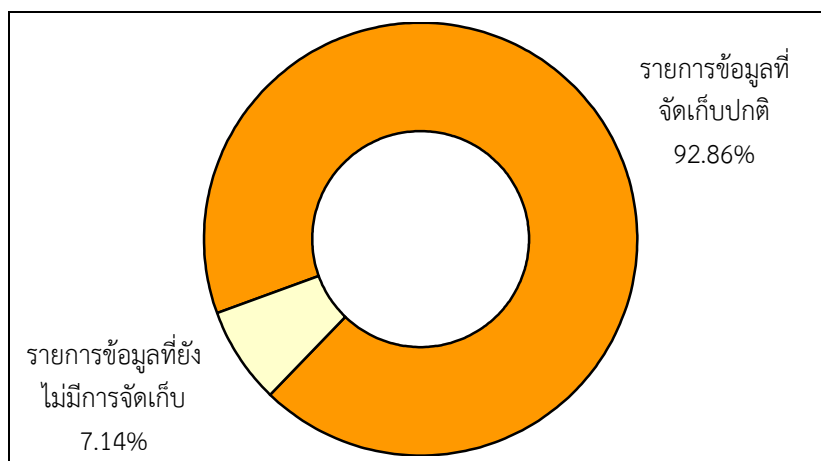
4.1.3 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 : การพัฒนาคุณภาพคนและสังคมสู่ความเข้มแข็ง
 สมานฉันท์ และมีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง โดยประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) คือ
 “การพัฒนาคุณภาพชีวิต (สร้างรายได้ ส่งเสริมสุขภาวะ และครอบครัวเข้มแข็ง)” มีรายการสถิติ
 ทางกรทั้งหมด 28 รายการ ซึ่งแบ่งสถานะรายการข้อมูลตามแผนผังรายการสถิติทางกร ได้ดังนี้

- รายการสถิติทางกรที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 26 รายการ คิดเป็นร้อยละ 92.86

- ไม่มีรายการสถิติทางกรที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บ

- รายการสถิติทางกรที่ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูล 2 รายการ คิดเป็นร้อยละ 7.14

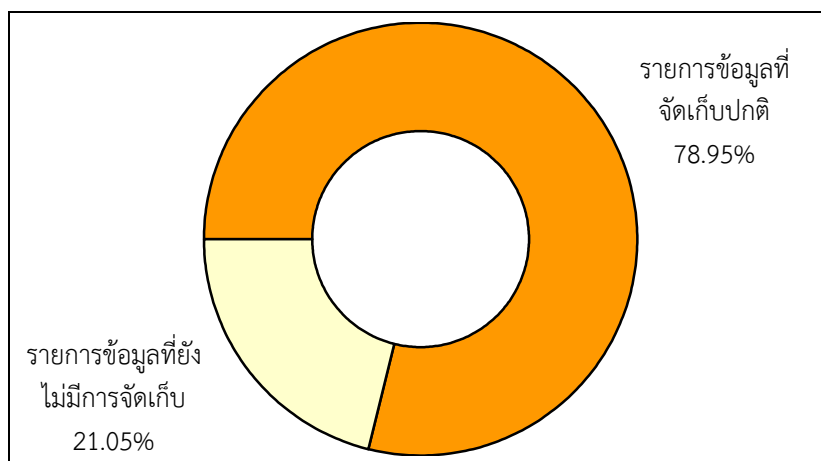
แผนภาพที่ 4 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3

4.1.4 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 : การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) คือ “การบริหารจัดการน้ำ (ภัยแล้ง อุทกภัย) และขยะ” มีรายการสถิติทางการทั้งหมด 19 รายการ ซึ่งแบ่งสถานะรายการข้อมูลตามแผนผังรายการสถิติทางการ ได้ดังนี้

- รายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 15 รายการ คิดเป็นร้อยละ 78.95
- ไม่มีรายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บ
- รายการสถิติทางการที่ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูล 4 รายการ คิดเป็นร้อยละ 21.05

แผนภาพที่ 5 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4

4.2 ข้อเสนอแนะการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลและแผนปฏิบัติการพัฒนาในอนาคต

คณะทำงานขอเสนอแนวทางการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลด้านเศรษฐกิจ และสังคมตามประเด็นยุทธศาสตร์ของจังหวัดดังนี้

กลไก/การบริหารจัดการ

- จังหวัดควรให้ความสำคัญกับการจัดทำชุดข้อมูลสถิติและสารสนเทศที่สำคัญและจำเป็นตามประเด็นยุทธศาสตร์ของจังหวัดโดยใช้กลไกการดำเนินการของคณะกรรมการสถิติจังหวัดในการกำกับติดตามการจัดทำชุดข้อมูลที่สำคัญและจำเป็นดังกล่าว และควรกำหนดให้มีการประชุมคณะกรรมการอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง อย่างน้อยสองเดือนต่อครั้ง พร้อมทั้งสนับสนุนให้มีการจัดตั้งคณะทำงานตามประเด็นยุทธศาสตร์ของจังหวัด โดยให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องโดยตรงเป็นเจ้าภาพในแต่ละประเด็นยุทธศาสตร์ เป็นผู้ดำเนินการจัดตั้งคณะทำงาน เพื่อให้มีหน้าที่ในการจัดทำชุดข้อมูลสถิติและสารสนเทศที่สำคัญและจำเป็นของจังหวัดในด้านต่างๆ ที่จะนำมาใช้ในการตัดสินใจในเรื่องที่เป็นนโยบาย/ยุทธศาสตร์ของกลุ่มจังหวัดต่อไป
- การจัดทำชุดข้อมูลที่สำคัญและจำเป็นนั้น การดำเนินการจึงต้องอาศัยการประสานงานและการบูรณาการการทำงานร่วมกันของหน่วยงานภายในจังหวัดอย่างเป็นระบบ และสอดคล้องกัน ทั้งนี้เพื่อให้การจัดทำชุดข้อมูลที่สำคัญและจำเป็นของจังหวัดในแต่ละประเด็นยุทธศาสตร์ได้เป็นไปอย่างครบถ้วน ถูกต้อง สมบูรณ์
- การจัดทำชุดข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น ควรได้รับการสนับสนุนทั้งในด้านบุคลากรและงบประมาณ ในการดำเนินการจัดเก็บข้อมูลเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้อง ครบถ้วนและเป็นปัจจุบันสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้อย่างเป็นรูปธรรม

การพัฒนาการการจัดทำข้อมูลสถิติทางการ

ในการจัดทำข้อมูลสถิติทางการ ส่วนใหญ่จะเป็นการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลสถิติในส่วนที่ยังไม่มีการจัดเก็บซึ่งเป็นข้อมูลที่ขาดหายไป (Data gap) ให้มีการจัดเก็บที่มีความสมบูรณ์ครบถ้วนมากยิ่งขึ้น

แนวทางการพัฒนา

1. รายการข้อมูลที่มีหน่วยงานรับผิดชอบแต่ไม่มีการจัดเก็บ ควรมีการบริหารจัดการการจัดเก็บข้อมูลอย่างเป็นระบบ ดังนี้
  - 1.1 ใช้กลไกคณะทำงาน ร่วมพิจารณาว่ารายการข้อมูลที่ยังไม่มีการจัดเก็บเป็นข้อมูลที่มีความสำคัญและจำเป็นสำหรับจังหวัดในการที่จะนำมาใช้ในการสนับสนุนแผนยุทธศาสตร์ ของจังหวัดหรือไม่ โดยอาจจะยังคงรายการข้อมูลเหล่านี้ไว้และผลักดันให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง มีการดำเนินการในเรื่องนี้อย่างเป็นรูปธรรม เช่น กำหนดผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูลในแต่ละด้าน ประสานการจัดเก็บข้อมูลและทำความเข้าใจกับหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง กำหนดกิจกรรมที่จะดำเนินการร่วมกันให้ชัดเจนเพื่อสร้างเครือข่ายและการยอมรับ ฯลฯ หรือตัดรายการข้อมูลเหล่านี้ออกไปบางรายการเพราะเห็นว่าไม่ได้เป็นข้อมูลที่สำคัญและจำเป็นของจังหวัด

1.2 หน่วยงานที่เป็นเจ้าภาพประเด็นยุทธศาสตร์ ควรมีการประสานงานการจัดเก็บข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับหน่วยงานต่างๆ ในจังหวัดอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง เพื่อให้ทราบถึงความก้าวหน้าในการดำเนินการหรือปัญหาในการจัดเก็บข้อมูล เพื่อที่จะได้นำมาพิจารณาดำเนินการ/หรือนำเสนอต่อคณะทำงานต่อไป

2. การพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลในภาพรวม

2.1 มีการบริหารจัดการการจัดเก็บข้อมูลอย่างเป็นระบบ โดยใช้หลักการการมีส่วนร่วมเพื่อบูรณาการการทำงานร่วมกันของทุกภาคส่วน ทั้งภาครัฐและเอกชน โดยอาจใช้รูปแบบการจัดตั้งคณะทำงานขึ้นมาเพื่อรับผิดชอบการดำเนินการในการจัดเก็บข้อมูลอย่างเป็นระบบ ได้แก่ การกำหนดหน่วยงานผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูลสำหรับรายการข้อมูลต่างๆ ให้ชัดเจน การบริหารจัดการการรับส่งเชื่อมโยงข้อมูลกันระหว่างหน่วยงานผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูล/หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง การกำกับติดตามให้มีการจัดเก็บข้อมูลให้ครบถ้วนและสม่ำเสมอ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้องสมบูรณ์ ทันเวลา สำหรับใช้ในการตัดสินใจ/กำหนดทิศทางของจังหวัด

2.2 กำหนดกรอบในการจัดเก็บข้อมูลให้ชัดเจน โดยระบุผู้รับผิดชอบในการจัดเก็บ และรายงานข้อมูลในแต่ละด้าน กำหนดให้มีการเผยแพร่ข้อมูลให้หน่วยงานในจังหวัดได้รับทราบ เพื่อประโยชน์ที่จะได้มีการนำข้อมูลมาใช้ประกอบการวางแผนและการตัดสินใจในทุกระดับ และป้องกันการจัดเก็บข้อมูลซ้ำซ้อนกัน

2.3 พัฒนาศักยภาพการจัดเก็บข้อมูลของหน่วยงานต่างๆ ให้มีความถูกต้องตามหลักวิชาการ ให้มีความสมบูรณ์ ทันสมัย พร้อมใช้งานได้ตลอดเวลา โดยให้มีการจัดทำคู่มือการจัดเก็บข้อมูล การกำหนดคำนิยาม/คำอธิบายไว้ชัดเจน เพื่อให้หน่วยงานได้ยึดเป็นแนวทางการดำเนินการ

2.4 ประชุมชี้แจงทำความเข้าใจเกี่ยวกับความสำคัญของการจัดเก็บข้อมูล และการใช้ประโยชน์จากข้อมูลให้เจ้าหน้าที่ในหน่วยงานได้รับทราบ/สร้างการยอมรับ

2.5 ดำเนินการอบรมเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูล ให้มีความรู้/ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดเก็บ การประมวลผลข้อมูล และการใช้ข้อมูล ซึ่งการดำเนินการในเรื่องนี้ต้องทำอย่างจริงจังและต่อเนื่อง และควรมีการประเมินผล/ติดตามการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ด้วย

การพัฒนาคุณภาพของข้อมูล และการประสานข้อมูลมหภาค

1. การพัฒนาคุณภาพข้อมูลเรื่องที่มีความสำคัญ เพราะจังหวัดจะนำข้อมูลที่ได้จัดทำขึ้นมาใช้ในการตัดสินใจวางยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดอย่างเป็นองค์รวม ข้อมูลที่ดีต้องมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ข้อมูลมีความครบถ้วน/สมบูรณ์ สอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้ และเป็นข้อมูลที่ถูกต้องตามเวลา ซึ่งการวางยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดนั้น จำเป็นต้องใช้ข้อมูลที่มีคุณภาพ (ถูกต้อง และทันสมัย) ที่จะนำมาใช้ในการตัดสินใจ/วางยุทธศาสตร์จึงควรประกอบด้วยข้อมูลทั้งในระดับพื้นที่และระดับมหภาคที่เกี่ยวข้อง

2. การวางยุทธศาสตร์การพัฒนาของจังหวัดนั้น ข้อมูลควรที่จะต้องมีความหลากหลาย ทั้งเป็นข้อมูลในระดับพื้นที่และระดับมหภาคที่เกี่ยวข้อง แต่การดำเนินการจัดทำข้อมูลสถิติทางการในครั้งนี้ เป็นการจัดทำข้อมูลในระดับพื้นที่ เพื่อให้จังหวัดได้รับทราบศักยภาพของตนเองก่อน ในระยะต่อไปจังหวัดอาจใช้กลไกการดำเนินการใน 2 ลักษณะคือ ให้คณะทำงาน จัดทำข้อมูลในระดับมหภาค โดยประสานกับหน่วยงานหลักที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชน เพื่อให้ได้ข้อมูลที่จะนำมาพิจารณาเชื่อมโยงกับข้อมูลในระดับพื้นที่ กำหนดเป็นชุดข้อมูลที่สำคัญและจำเป็นของจังหวัดหรือหน่วยงานที่เป็นเจ้าภาพประเด็นยุทธศาสตร์จะต้องมีความรู้ความเข้าใจในการจัดเก็บข้อมูลในระดับมหภาคและดำเนินการประสานการจัดเก็บข้อมูลดังกล่าวกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่อไป

ตารางที่ 33 : แผนปฏิบัติการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลสถิติทางการ ระยะสั้นภายในปีแรก

[illegible]

ตารางที่ 33 : แผนปฏิบัติการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลสถิติทางการ ระยะสั้นภายในปีแรก (ต่อ)

[illegible]

บรรณานุกรม

สำนักงานจังหวัดชัยนาท. (2556). แผนพัฒนาจังหวัด 4 ปี (พ.ศ. 2558 – 2561) จังหวัดชัยนาท.

ดร.สุรชัย ศรีสารคาม ผู้ว่าราชการจังหวัดนครนายก เอกสารประกอบการบรรยาย “จังหวัดอัจฉริยะต้นแบบ”
การพัฒนาจังหวัดนครนายก เพื่อรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) และเติบโตอย่าง
ยั่งยืน” (พฤศจิกายน 2555)

นิตยสาร eLEADER. ประจำเดือน NOVEMBER 2012. ขับเคลื่อน Smart Province วางเป้าก้าวสู่
โครงการระดับชาติ, (หน้า 50-51)

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2555). แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม
แห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555-2559). กรุงเทพมหานคร : สำนักนายกรัฐมนตรี.

สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2553). แผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทย พ.ศ. 2554 – 2558. กรุงเทพมหานคร :
สำนักงานสถิติแห่งชาติ.

ภาคผนวก ก

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป
(Generic Value Chain : GVC)

การดำเนินงานโครงการคณะที่ปรึกษาได้จัดทำห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) จากการทบทวนประเด็นยุทธศาสตร์จังหวัด/กลุ่มจังหวัดทั้งหมด โดยแบ่งห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ออกเป็น 3 ด้าน ที่สอดคล้องกับรายการสถิติ 3 ด้าน คือด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พร้อมทั้งดำเนินการทบทวนรายการสถิติทางการจากสำนักงานสถิติแห่งชาติทั้ง 21 สาขา เพื่อนำมากำหนดรายการสถิติทางการที่เกี่ยวข้อง (Data Mapping) ลงในแต่ละข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปรูปแบบทั้ง 14 รูปแบบ หลังจากนั้นได้ดำเนินการศึกษาวิเคราะห์จัดทำห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด โดยการประชุมหารือหรือพร้อมการจัดทำแผนผังสถิติทางการที่แปลงรายการข้อมูลสำคัญและจำเป็นจากการวิเคราะห์ห่วงโซ่มูลค่าประเด็นยุทธศาสตร์และคัดเลือกรายการที่เป็นปัจจัยสู่ความสำเร็จ(Critical Success Factor : CSF) จึงจะมาจัดทำตารางแผนผังสถิติทางการตัวอย่างระดับจังหวัด โดยห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) มีดังนี้

ตารางที่ 1 : รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC)

เศรษฐกิจ	สังคม	ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
1. เกษตร - อุตสาหกรรม เพาะปลูกพืชเศรษฐกิจ (ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง ยางพารา) 2. เกษตร - อุตสาหกรรม ปศุสัตว์ 3. เกษตร - อุตสาหกรรม การประมง การเลี้ยงสัตว์น้ำ 4. อุตสาหกรรมการผลิต 5. การค้า การส่งออก และ การลงทุน 6. การบริการและการ ท่องเที่ยว	7. การจัดการโครงสร้าง พื้นฐานเมืองน่าอยู่ 8. การพัฒนาสุขภาวะ 9. การสร้างสังคมแห่งการ เรียนรู้ 10. การพัฒนาคุณภาพชีวิตและ ครอบครัว 11. การสร้างความมั่นคง ชายแดน	12. การอนุรักษ์และพัฒนา ทรัพยากรธรรมชาติ (ดิน ป่าไม้ ชายฝั่ง ทะเล) 13. การบริหารจัดการน้ำ 14. การสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อม ที่ดี

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป
(Generic Value Chain : GVC)
ด้านเศรษฐกิจ

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ด้านเศรษฐกิจ

การวิเคราะห์ประเด็นด้านเศรษฐกิจครั้งนี้ ดำเนินการทบทวนนโยบาย ทิศทางการพัฒนาเศรษฐกิจตามแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับประเด็นด้านเศรษฐกิจที่ได้ตั้งไว้ ดังนี้

1) ด้านการเกษตรกรรม : ดำเนินการทบทวนเกี่ยวกับการเกษตรเพาะปลูกพืชเศรษฐกิจ (ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง ยางพารา) จากแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ดังนี้

- แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

- ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มธุรกิจเกษตรและอาหาร ของสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย

- ยุทธศาสตร์ข้าวไทย ของกรมการข้าว

2) ด้านการปศุสัตว์ : ดำเนินการทบทวนเกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์ จากแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ดังนี้

- แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

- แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาโคเนื้อ พ.ศ. 2555 - 2559 ของคณะกรรมการยุทธศาสตร์โคเนื้อกรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

- แผนยุทธศาสตร์สัตว์ปีกเนื้อระบบฟาร์ม (ไก่เนื้อ) พ.ศ. 2555 - 2559 ของคณะกรรมการยุทธศาสตร์สัตว์ปีกที่เลี้ยงระบบฟาร์มระดับเขต กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

3) ด้านการประมง และการเลี้ยงสัตว์น้ำ : ดำเนินการทบทวนเกี่ยวกับการประมง และการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ จากแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ดังนี้

- แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

- แผนแม่บทการจัดการประมงทะเลไทย พ.ศ. 2552 - 2561 ของคณะกรรมการนโยบายประมงแห่งชาติ

- แผนแม่บทการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของประเทศไทย พ.ศ. 2555 - 2559 ของกรมประมง

- ยุทธศาสตร์การพัฒนารูขี้น้ำและอุตสาหกรรมต่อเนื่อง ของสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย

4) ด้านอุตสาหกรรมการผลิต : ดำเนินการทบทวนด้านอุตสาหกรรมการผลิต จากแผนแม่บทการพัฒนาอุตสาหกรรมไทย พ.ศ. 2555 - 2574 ของสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม

5) ด้านการค้า การส่งออก และการลงทุน : ดำเนินการทบทวนด้านการค้า การส่งออก และการลงทุน จากแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ดังนี้

- แผนแม่บทกระทรวงพาณิชย์ พ.ศ. 2555 - 2564 ของสำนักนโยบายและแผนสำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์

- แผนยุทธศาสตร์การส่งเสริมการลงทุนในระยะ 5 ปี พ.ศ. 2556 - 2560 ของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (Board of Investment : BOI)

6) ด้านการบริการและการท่องเที่ยว : ดำเนินการทบทวนด้านการบริการและการท่องเที่ยวจากแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ดังนี้

- แผนยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวและกีฬา พ.ศ. 2555 - 2559 ของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

- ยุทธศาสตร์พัฒนารัฐกิจท่องเที่ยว ของสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย

ทั้งนี้ผลการวิเคราะห์ทบทวนนโยบาย ทิศทางการพัฒนาเศรษฐกิจตามแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบห่วงโซ่มูลค่าด้านเศรษฐกิจทั้ง 6 รูปแบบมีรายละเอียดดังนี้

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 1 (Generic Value Chain : GVC 1) เกษตร - อุตสาหกรรม เพาะปลูกพืชเศรษฐกิจ (ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง ยางพารา)

แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านการเพาะปลูกพืชเศรษฐกิจนั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวนแผนยุทธศาสตร์ด้านเกษตรกรรมที่สำคัญของประเทศ เพื่อศึกษาการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาเกษตรกรรมที่แสดงถึงกิจกรรมที่สำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่าครอบคลุมทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวน ได้แก่

1) แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ที่จัดทำขึ้นโดยกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการนโยบายแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ ที่มีวิสัยทัศน์ ยุทธศาสตร์ฯ เป็นการสร้างภูมิคุ้มกันในมิติต่างๆ ที่ครอบคลุมด้านการเกษตรในภาพรวมทั้งหมด เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน รวมทั้งมีทิศทางการดำเนินมาตรการเชิงนโยบายที่สำคัญใน 3 ประเด็นยุทธศาสตร์หลัก ประกอบด้วย

ยุทธศาสตร์ที่ 1 : พัฒนาคุณภาพชีวิตเกษตรกร

ยุทธศาสตร์ที่ 2 : พัฒนาขีดความสามารถในการผลิต การจัดการสินค้าเกษตรและความมั่นคงทางอาหาร

ยุทธศาสตร์ที่ 3 : พัฒนาระบบการเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพ สมดุล และยั่งยืน

โดยจะเห็นได้ว่าหัวใจของยุทธศาสตร์ไม่ได้พุ่งเป้าไปที่การผลิตตัวสินค้าเพียงอย่างเดียว แต่เน้นไปที่คุณภาพชีวิตของเกษตรกรผู้เพาะปลูกด้วย ซึ่งคณะที่ปรึกษานำเรื่องของการพัฒนาบุคลากรการเกษตรเข้ามาเป็นหนึ่งในข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า ในฐานะของปัจจัยการผลิตที่มีความสำคัญต่อห่วงโซ่มูลค่า

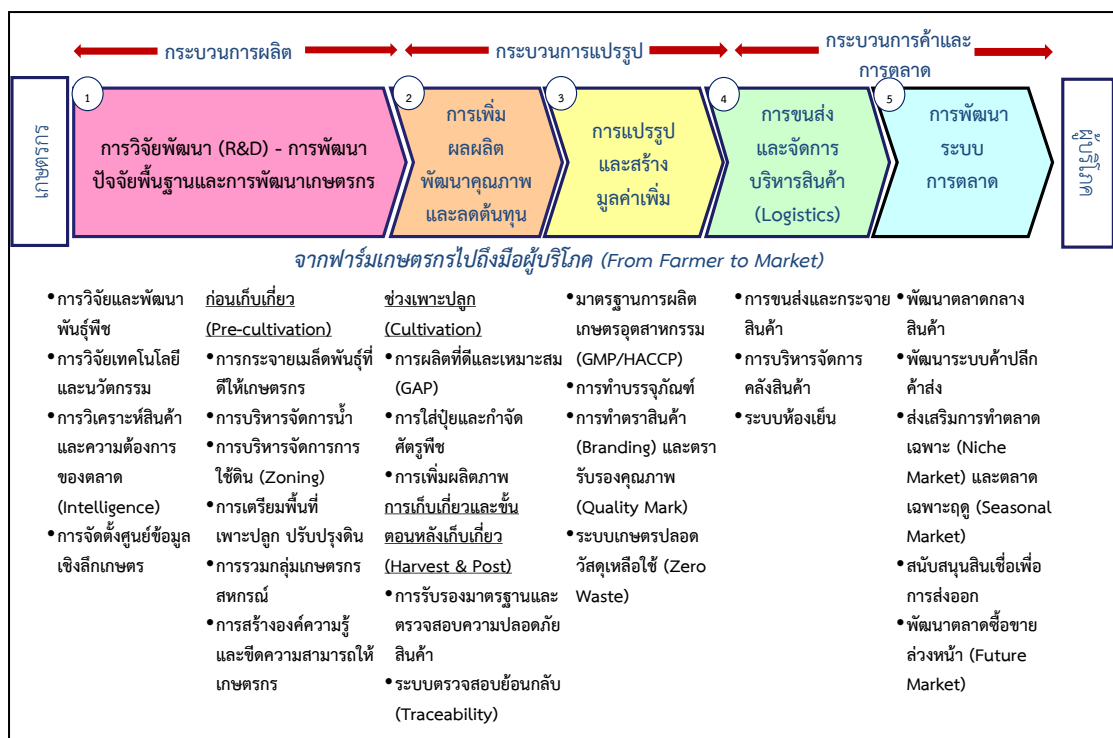
1) ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มธุรกิจเกษตรและอาหาร จัดทำโดยสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย เพื่อพัฒนาให้ประเทศไทยเป็นผู้นำด้านการผลิตและจำหน่ายอาหารที่ปลอดภัย มั่นคง และยั่งยืนต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม ซึ่งส่วนของประเด็นยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องนั้น มุ่งเป้าไปที่การผลิตอาหารปลอดภัยทั้งระบบห่วงโซ่มูลค่า การสร้างความมั่นคงทางด้านวัตถุดิบและการพัฒนาสินค้าตลาดเกษตรและอาหาร ซึ่งที่ปรึกษาได้นำเอาตัวอย่างของห่วงโซ่มูลค่าในแผนยุทธศาสตร์ฉบับนี้มาปรับประยุกต์ใช้ เพื่อนำไปเป็นต้นแบบของการทำห่วงโซ่มูลค่าสินค้าเกษตรในภาพรวมด้วย

2) ยุทธศาสตร์ข้าวไทย เป็นยุทธศาสตร์ที่ได้ทำการศึกษาวิเคราะห์สถานการณ์ของการผลิต การแปรรูปและการจัดจำหน่ายข้าวไทยในฐานะผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) ของประเทศในปัจจุบัน เพื่อกำหนดเป้าหมาย และสร้างภาพห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ข้าวไทยที่ครอบคลุมตั้งแต่การวิเคราะห์ความต้องการของตลาด การทำวิจัยและพัฒนาขั้นตอนก่อนการเพาะปลูก

การเพาะปลูก การเก็บเกี่ยว ขั้นตอนหลังการเก็บเกี่ยว การแปรรูปและสร้างมูลค่า การขนส่งสินค้า ไปจนถึงการทำการตลาดและจัดจำหน่าย อันจะนำไปสู่การระบุนความสัมพันธในเชิงยุทธศาสตร์ และบทบาทของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้อย่างครอบคลุมและชัดเจน ทั้งนี้ ที่ปรึกษาได้นำเอาตัวอย่างของห่วงโซ่มูลค่าข้าวมาปรับประยุกต์ใช้ เพื่อนำไปเป็นต้นแบบของการทำห่วงโซ่มูลค่าสินค้าเกษตรในภาพรวมครั้งนี้ด้วย

อย่างไรก็ตามการเกษตรกรรมในประเทศไทยไม่ได้มีความสำคัญเฉพาะในมิติด้านการพัฒนาเศรษฐกิจเท่านั้น แต่ยังรวมถึงความสำคัญในการสร้างความมั่นคงทางสังคมของประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการพัฒนาและยกระดับความเป็นอยู่ของเกษตรกรไทยที่ยังมีฐานะยากจน โดยมีตัวแปรที่สำคัญ (Key Policy Parameters) ที่จะต้องส่งเสริม ประกอบด้วย การพัฒนาคุณภาพ (Quality) การเพิ่มผลผลิตภาพ (Productivity) และการรังสรรค์มูลค่า (Value Creation) ทั้งนี้ เพื่อให้ประเทศไทยเป็นผู้นำด้านคุณภาพสินค้าเกษตรตามเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืนที่ตั้งไว้ได้อย่างแท้จริง จากการศึกษาพบว่า กระบวนการหลัก (Core Processes) ในห่วงโซ่มูลค่าเพื่อพัฒนาสินค้าเกษตรเพาะปลูกของไทย สามารถแบ่งได้เป็น 5 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 1

แผนภาพที่ 1 : GVC 1 เกษตร - อุตสาหกรรม เพาะปลูกพืชเศรษฐกิจ (ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง ยางพารา)

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 2 (Generic Value Chain : GVC 2) เกษตร - อุตสาหกรรม ปศุสัตว์

แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านการปศุสัตว์นั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวนแผนยุทธศาสตร์เกษตรกรรม (ด้านปศุสัตว์) ที่สำคัญของประเทศ เพื่อศึกษาทบทวนการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาให้เห็นกิจกรรมสำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่า ครอบคลุมทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวน ได้แก่

1) แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ที่จัดทำขึ้นโดยกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการนโยบายแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งวิสัยทัศน์ยุทธศาสตร์ฯ เป็นการสร้าง

ภูมิคุ้มกันในมิติต่างๆ ที่ครอบคลุมด้านการเกษตรในภาพรวมทั้งหมด เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยมีทิศทางการดำเนินมาตรการเชิงนโยบายที่สำคัญใน 3 ประเด็นยุทธศาสตร์หลัก ประกอบด้วย

ยุทธศาสตร์ที่ 1 : พัฒนาคุณภาพชีวิตเกษตรกร

ยุทธศาสตร์ที่ 2 : พัฒนาขีดความสามารถในการผลิต การจัดการสินค้าเกษตรและความมั่นคงทางอาหาร

ยุทธศาสตร์ที่ 3 : พัฒนาศักยภาพการเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพ สมดุลและยั่งยืน

โดยจะเห็นได้ว่าหัวใจของยุทธศาสตร์ไม่ได้พุ่งเป้าไปที่การผลิตตัวสินค้าเพียงอย่างเดียว แต่เน้นไปที่คุณภาพชีวิตของเกษตรกรด้วย ซึ่งขณะที่ปรึกษานำเรื่องของการพัฒนาบุคลากรการเกษตรเข้ามาเป็นหนึ่งในข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า ในฐานะของปัจจัยการผลิตที่มีความสำคัญต่อห่วงโซ่มูลค่า

2) แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาโคเนื้อ พ.ศ. 2555 - 2559 จัดทำโดยคณะกรรมการยุทธศาสตร์โคเนื้อกรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งประกอบไปด้วยยุทธศาสตร์การพัฒนาโคเนื้อ 5 ยุทธศาสตร์ ได้แก่ (1) ยุทธศาสตร์ด้านการผลิตโคเนื้อ (2) ยุทธศาสตร์ด้านการควบคุมและป้องกันโรคระบาดสัตว์ (3) ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาระบบตลาด (4) ยุทธศาสตร์ด้านการศึกษาวิจัย และ (5) ยุทธศาสตร์ด้านการบริหารจัดการองค์กร ทั้งนี้ จะเห็นว่ายุทธศาสตร์ให้ความสำคัญกับห่วงโซ่มูลค่าตั้งแต่การผลิตไปจนถึงการตลาด และแม้จะเป็นยุทธศาสตร์เฉพาะของโคเนื้อ แต่ก็สามารถสะท้อนภาพรวมของปศุสัตว์ได้เป็นอย่างดี

3) แผนยุทธศาสตร์สัตว์ปีกเนื้อระบบฟาร์ม (ไก่เนื้อ) พ.ศ. 2555 - 2559 จัดทำโดยคณะอนุกรรมการยุทธศาสตร์สัตว์ปีกที่เลี้ยงระบบฟาร์มระดับเขต กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งประกอบไปด้วยยุทธศาสตร์การพัฒนา 3 ยุทธศาสตร์ ได้แก่ (1) ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพการผลิต ที่เน้นการปรับปรุงฟาร์ม โรงฆ่า และโรงงานแปรรูปตามมาตรฐาน (Good Manufacturing Practice GMP) (2) ยุทธศาสตร์การสร้างเชื่อมั่นให้กับผู้บริโภค โดยเน้นข้อมูลสารสนเทศ ระบบติดตามและตรวจสอบย้อนกลับ และ (3) ยุทธศาสตร์การสร้างนวัตกรรม ที่เน้นการพัฒนาเทคโนโลยีการผลิต เพื่อลดต้นทุน เพิ่มประสิทธิภาพ การพัฒนาระบบโลจิสติกส์ การสร้างมูลค่าเพิ่ม การสร้างแบรนด์ เป็นต้น

จากการศึกษาทบทวนแผนยุทธศาสตร์ต่างๆ คณะที่ปรึกษาสามารถแบ่งห่วงโซ่มูลค่าปศุสัตว์ออกเป็น 5 กระบวนการหลัก แสดงดังภาพที่ 2

แผนภาพที่ 2 : GVC 2 เกษตร - อุตสาหกรรม ปศุสัตว์

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 3 (Generic Value Chain : GVC 3) เกษตร - อุตสาหกรรมการประมงการเลี้ยงสัตว์น้ำ

แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านการประมงและการเลี้ยงสัตว์น้ำนั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวนแผนยุทธศาสตร์ด้านการประมงและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่สำคัญของประเทศ เพื่อศึกษาการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาให้เห็นกิจกรรมสำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่าครอบคลุมทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวน ได้แก่

1) แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ที่จัดทำขึ้นโดยกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการนโยบายแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งวิสัยทัศน์ยุทธศาสตร์ฯ เป็นการสร้างภูมิคุ้มกันในมิติต่างๆ ที่ครอบคลุมด้านการเกษตรในภาพรวมทั้งหมด เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยมีทิศทางการดำเนินมาตรการเชิงนโยบายที่สำคัญใน 3 ประเด็นยุทธศาสตร์หลัก ประกอบด้วย

ยุทธศาสตร์ที่ 1 : พัฒนาคุณภาพชีวิตเกษตรกร

ยุทธศาสตร์ที่ 2 : พัฒนาขีดความสามารถในการผลิต การจัดการสินค้าเกษตรและความมั่นคงทางอาหาร

ยุทธศาสตร์ที่ 3 : พัฒนาทรัพยากรการเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพ สมดุลและยั่งยืน

2) แผนแม่บทการจัดการประมงทะเลไทย พ.ศ. 2552 - 2561 ที่จัดทำโดย คณะกรรมการนโยบายประมงแห่งชาติ กลยุทธ์ที่ 1 ปรับปรุงระบบการจัดการประมงทะเลให้มี ประสิทธิภาพและมีส่วนร่วม กลยุทธ์ที่ 2 การปรับปรุงโครงสร้างและศักยภาพองค์กรภาคประมง กลยุทธ์ที่ 3 การพัฒนาและส่งเสริมการใช้ทรัพยากรประมงทะเลอย่างรับผิดชอบและยั่งยืน กลยุทธ์ที่ 4 การฟื้นฟูระบบนิเวศและพัฒนาแหล่งประมงทะเลเพื่อรักษาความหลากหลายทางชีวภาพและคุณภาพ สิ่งแวดล้อมทางทะเล และกลยุทธ์ที่ 5 การส่งเสริมและพัฒนากิจการประมงนอกน่านน้ำไทย

3) แผนแม่บทการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของประเทศไทย พ.ศ. 2555 - 2559 ซึ่งมีวิสัยทัศน์ไปสู่ การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่ยั่งยืน ผลผลิตมั่นคงและปลอดภัย อันจะเห็นได้ว่าแผนแม่บทให้ความสำคัญ กับการสร้างสมดุลของทรัพยากร ธรรมชาติทั้งระบบ ความมั่นคงของอาชีพเกษตรกร และให้ผลผลิต สัตว์น้ำมีคุณภาพและปลอดภัยสำหรับการบริโภค ภายใต้กลยุทธ์ทั้งสิ้น 7 กลยุทธ์ ได้แก่ (1) การเพิ่ม ผลผลิตการเพาะเลี้ยงจากทุกแหล่งผลิต (2) ฟื้นฟูแหล่งเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่เสื่อมโทรม (3) วิจัยและพัฒนา เทคโนโลยีการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ (4) พัฒนาการเพาะเลี้ยงให้มีคุณภาพ มาตรฐานและความปลอดภัย (5) ส่งเสริมการพัฒนาตลาดการค้าสัตว์น้ำ (6) สร้างความเข้มแข็งและการมีส่วนร่วมของเกษตรกร และองค์กรเกษตรกร (7) พัฒนาศักยภาพองค์กรและบุคลากรด้านการบริหารจัดการการเพาะเลี้ยง สัตว์น้ำ ซึ่งจากประเด็นยุทธศาสตร์ทั้งหมดที่มีความครอบคลุมตั้งแต่ต้นน้ำไปจนถึงปลายน้ำนี้ ทำให้ คณะที่ปรึกษานำไปใช้เป็นกรอบในการกำหนดห่วงโซ่มูลค่าการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำได้อย่างชัดเจนยิ่งขึ้น

4) ยุทธศาสตร์การพัฒนาธุรกิจประมงและอุตสาหกรรมต่อเนื่อง จัดทำและเผยแพร่โดย สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย เมื่อปี พ.ศ. 2554 โดยมีเป้าหมายจะผลักดันให้ประเทศไทยเป็นผู้นำ ด้านการประมงและผลิตภัณฑ์ประมงของโลกอย่างยั่งยืน ผ่านยุทธศาสตร์ 5 ประการ ได้แก่ (1) การสร้าง ฐานผลิตเพื่อความมั่นคงและยั่งยืน (2) การสร้างโอกาสทางการค้าและการลงทุน (3) การพัฒนา โครงสร้างพื้นฐาน (4) การปรับปรุงแก้ไขกฎระเบียบ (5) การบริหารจัดการ ใฝ่ระวัง และเตือนภัย ซึ่งที่ปรึกษาได้หยิบยกตัวอย่างของกิจกรรมและโครงการสำคัญในแผนยุทธศาสตร์ฉบับนี้มาปรับ ประยุกต์ใช้ เพื่อนำไปเป็นต้นแบบของการทำห่วงโซ่มูลค่าอุตสาหกรรมประมงการเลี้ยงสัตว์น้ำ ในภาพรวมด้วย

จากการศึกษาทบทวนแผนยุทธศาสตร์ต่างๆ ทำให้คณะที่ปรึกษาพบว่า กิจกรรมใน อุตสาหกรรมนี้มีความแตกต่างกันในรายละเอียดเนื่องจากรูปแบบของการได้มาซึ่งสัตว์น้ำนั้น มีทั้ง ที่มาจาก

- การเพาะเลี้ยงเอง ซึ่งก็มีทั้งการเพาะเลี้ยงในบ่อธรรมชาติ และเพาะเลี้ยงในกระชัง
- การจับจากแหล่งน้ำ ทั้งแหล่งน้ำจืด น้ำกร่อย และน้ำเค็ม (ประมง)
- การนำเข้าเพื่อบริโภคโดยตรง หรือแปรรูป เช่น กรณีของปลาทูน่า ซึ่งประเทศไทย

นำเข้าก็จริง แต่เป็นการนำเข้าเพื่อแปรรูป ในฐานะผู้แปรรูปปลาทูน่ากระป๋องเพื่อส่งออกอันดับหนึ่งของโลก อย่างไรก็ตาม แม้จะมีรายละเอียดปลีกย่อยที่ต่างกัน แต่ก็สามารถสรุปกระบวนการหลัก (Core Processes) ในห่วงโซ่มูลค่าเพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมประมงและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของไทยได้ โดยภาพรวมของห่วงโซ่มูลค่า การประมงและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ คือ การนำสัตว์น้ำประเภทต่างๆ ที่ได้มา ไม่ว่าจะเป็นการเพาะเลี้ยง การจับจากแหล่งธรรมชาติ หรือการนำเข้าไปจัดจำหน่ายโดยตรง หรือแปรรูปเพื่อสร้างมูลค่า ก่อนที่จะนำไปจัดจำหน่ายให้กับผู้บริโภคทั้งในและต่างประเทศ ซึ่งการศึกษาห่วงโซ่มูลค่าของสินค้าประมงสามารถแบ่งออกได้เป็น 5 กระบวนการหลัก แสดงดัง แผนภาพที่ 3

แผนภาพที่ 3 : GVC 3 เกษตร - อุตสาหกรรมการประมง การเลี้ยงสัตว์น้ำ

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 4 (Generic Value Chain : GVC 4) อุตสาหกรรมการผลิต

แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านอุตสาหกรรมการผลิตนั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวนแผนยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวกับการพัฒนาอุตสาหกรรมการผลิตที่สำคัญของประเทศ เพื่อดูการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาให้เห็นกิจกรรมสำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่าครอบคลุมทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวนกรอบแนวคิด ได้แก่ แผนแม่บทการพัฒนาอุตสาหกรรมไทย พ.ศ. 2555 - 2574 จัดทำขึ้นโดยสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม ที่ได้ศึกษาปัญหาและอุปสรรคของอุตสาหกรรมการผลิตในประเทศไทย เพื่อจัดทำข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในการพัฒนาอุตสาหกรรมไทย ทั้งนี้ ภายใต้แผนแม่บทนี้ มีทั้งแผนยุทธศาสตร์ของอุตสาหกรรมในภาพรวมและแผนยุทธศาสตร์รายสาขา ซึ่งเป็นสาขาที่ได้รับการคัดเลือกแล้วว่ามีมีความสำคัญต่อเศรษฐกิจของประเทศ ได้แก่ อุตสาหกรรมอาหาร อุตสาหกรรมยานยนต์ อุตสาหกรรมสิ่งทอ อุตสาหกรรมยางแปรรูป และอุตสาหกรรมพลังงานทดแทน ซึ่งที่ปรึกษาได้รวบรวมและประยุกต์ใช้ประเด็นยุทธศาสตร์และกลยุทธ์ต่างๆ ที่ปรากฏอยู่ในแผนยุทธศาสตร์ฉบับนี้ มากำหนดเป็นกระบวนการหลักและกิจกรรมสำคัญในแต่ละห่วงโซ่มูลค่าได้อย่างครอบคลุมในทุกขั้นตอน

จากการศึกษาทบทวนแผนแม่บทการพัฒนาอุตสาหกรรม ทำให้คณะที่ปรึกษาสามารถสรุปกระบวนการหลัก (Core Processes) ในห่วงโซ่มูลค่าเพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมการผลิตโดยภาพรวมของห่วงโซ่มูลค่าอุตสาหกรรมการผลิตสามารถแบ่งออกได้เป็น 7 กระบวนการหลักแสดงดังแผนภาพที่ 4

แผนภาพที่ 4 : GVC 4 อุตสาหกรรมการผลิต

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 5 (Generic Value Chain : GVC 5) การค้า การส่งออก และการลงทุน

แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านการค้าการลงทุนนั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวนแผนยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวกับการพัฒนาการค้าการลงทุนที่สำคัญของประเทศ เพื่อกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ การพัฒนาให้เห็นกิจกรรมสำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่า ครอบคลุมทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวนกรอบแนวคิด ได้แก่

1) แผนแม่บทกระทรวงพาณิชย์ พ.ศ. 2555 - 2564 จัดทำโดยสำนักนโยบายและแผนสำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์

2) แผนยุทธศาสตร์การส่งเสริมการลงทุนในระยะ 5 ปี พ.ศ. 2556 - 2560 จัดทำโดยสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (Board of Investment : BOI)

กระบวนการการพัฒนาภาคธุรกิจการค้า ไม่ได้มุ่งเน้นการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตหรือพัฒนาผลิตภัณฑ์แต่อย่างใด หากแต่มุ่งเน้นการอำนวยความสะดวก และลดข้อจำกัดในการเข้าถึงสินค้าของผู้บริโภคเป็นหลัก ดังนั้น กิจกรรมหลักจะเกี่ยวข้องกับการยกระดับขีดความสามารถทางการค้าของภาคธุรกิจในพื้นที่ การอำนวยความสะดวกทางการค้าและการลงทุน การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การเจรจาทางการค้า การส่งเสริมการค้าและระบบการบริหารจัดการ การพัฒนาตลาดและช่องทางการค้า รวมไปถึงการส่งเสริมพัฒนาแรงงาน หรือแรงงานระหว่างประเทศ (ในกรณีของการค้าชายแดน) เป็นสำคัญ ซึ่งจากการศึกษาทบทวนยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องสามารถพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าการค้าการลงทุน โดยแบ่งเป็น 5 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 5

แผนภาพที่ 5 : GVC 5 การค้า การส่งออก และการลงทุน

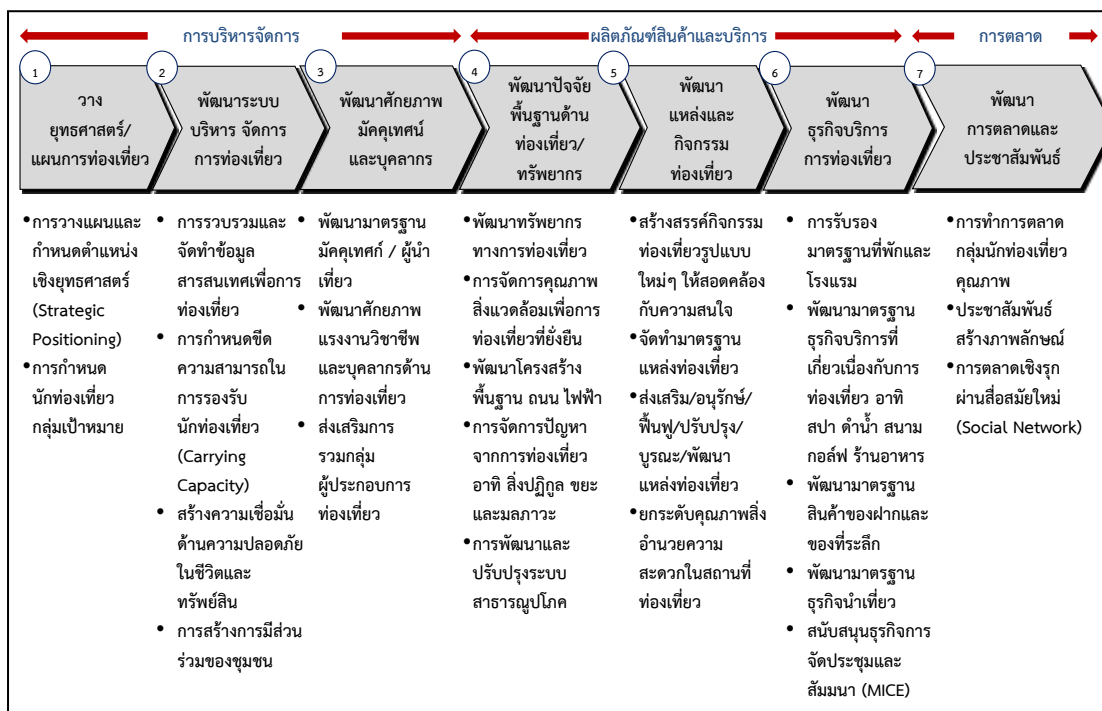
ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 6 (Generic Value Chain : GVC 6) การบริการ และการท่องเที่ยว

แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านการท่องเที่ยว นั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวนแผนยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการท่องเที่ยวที่สำคัญของประเทศ เพื่อดูการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาให้เห็นกิจกรรมสำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่า ตั้งแต่ต้นน้ำ กลางน้ำ ไปจนถึงปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวน ได้แก่

1) แผนยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวและกีฬา พ.ศ. 2555 - 2559 จัดทำขึ้นโดยกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เพื่อกำหนดให้ทิศทางการพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศเป็นไปในทางเดียวกัน รวมถึงให้สอดคล้องกับสถานการณ์และการแข่งขันที่เกิดขึ้นในโลก ทั้งนี้ แผนยุทธศาสตร์ได้กำหนดกลยุทธ์ไว้ 6 กลยุทธ์ ซึ่งกลยุทธ์ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ได้แก่ กลยุทธ์ที่หนึ่ง การพัฒนาสินค้าและบริการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพและปลอดภัย กลยุทธ์ที่สอง การส่งเสริมนักท่องเที่ยวคุณภาพให้เติบโตอย่างมั่นคงและยั่งยืน และกลยุทธ์ที่หก การพัฒนาระบบบริหารจัดการและพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ด้านการท่องเที่ยวและกีฬา

2) ยุทธศาสตร์พัฒนารัฐกิจท่องเที่ยว จัดทำโดยสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย โดยมีประเด็นยุทธศาสตร์ 4 ประเด็น คือ ยุทธศาสตร์ที่ 1 กระตุ้นตลาดการท่องเที่ยวทั้งตลาดภายในและตลาดต่างประเทศ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน ยุทธศาสตร์ที่ 2 พัฒนาและพัฒนาศูนย์ท่องเที่ยว รวมถึงยกระดับคุณภาพ สิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว เพื่อใช้เป็นฐานในการพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวไทย ทั้งในปัจจุบันและอนาคต ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อการท่องเที่ยว เพื่อสร้างโอกาสในการขยายตลาดนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ และสร้างรายได้ให้แก่ธุรกิจท่องเที่ยว และยุทธศาสตร์ที่ 4 พัฒนาผู้ประกอบการและบุคลากรด้านการท่องเที่ยว เพื่อสร้างความมั่นคงในทรัพยากรบุคคลทางการท่องเที่ยว จากการศึกษาห่วงโซ่มูลค่าด้านการท่องเที่ยว สามารถแบ่งได้เป็น 7 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 6

แผนภาพที่ 6 : GVC 6 การบริการ และการท่องเที่ยว

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป
(Generic Value Chain : GVC)
ด้านสังคม

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ด้านสังคม

การวิเคราะห์ประเด็นด้านสังคมครั้งนี้ ได้อาศัยกรอบตัวชี้วัดภายใต้ประเด็นต่างๆ ของดัชนีความก้าวหน้าของคน (Human Achievement Index - HAI) ในรายงานการพัฒนาคนของประเทศไทยปี พ.ศ. 2552 โดยสำนักงานโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติประจำประเทศไทย เป็นกรอบในการวิเคราะห์ เนื่องจากเป็นดัชนีที่ใช้ประเมินภาพรวมของการพัฒนาคนระดับจังหวัด เพื่อสะท้อนความไม่เท่าเทียมกันในระดับพื้นที่ โดยจะคัดเลือกจากประเด็นที่มีความสำคัญและมีผลกระทบต่อภาพรวมของการพัฒนาคน ชุมชน สังคม เพื่อเป็นกรอบในการประเมิน และวางแนวทางการพัฒนาสังคม ให้เกิดความเท่าเทียมกันในทุกพื้นที่

ดัชนีความก้าวหน้าของคนเป็นดัชนีรวม ประกอบด้วยดัชนีย่อย 8 ด้าน 40 ตัวชี้วัด ซึ่งแสดงวงจรชีวิตของคน เริ่มตั้งแต่เรื่องสุขภาพ ซึ่งเป็นองค์ประกอบพื้นฐานที่สำคัญที่สุดของมนุษย์ ตั้งแต่ลืมตาดูโลก ต่อจากนั้น คือ เรื่องการศึกษา ซึ่งเป็นเรื่องที่มีความสำคัญที่สุดในวัยเด็กของทุกคน เมื่อสำเร็จการศึกษา คนเราจะทำงานเพื่อให้มีรายได้เพียงพอที่จะมีที่อยู่อาศัยและสภาพแวดล้อมที่ดี มีครอบครัวและชีวิตชุมชนที่ดี และท้ายที่สุด ทุกคนย่อมต้องมีการติดต่อสัมพันธ์กับผู้อื่นและมีส่วนร่วมในฐานะสมาชิกของสังคม แสดงดังแผนภาพที่ 7

แผนภาพที่ 7 : ดัชนีความก้าวหน้าของคน (Human Achievement Index - HAI)

สุขภาพ	• ประกอบด้วย 7 ตัวชี้วัด คือ ทารกแรกเกิดที่มีน้ำหนักต่ำกว่าเกณฑ์ ประชากรที่เจ็บป่วย ประชากรที่พิการและ/หรือทุพพลภาพ ผู้ป่วยโรคจิตประสาท ประชากรที่มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพ ประชากรที่ออกกำลังกาย และจำนวนประชากรต่อแพทย์
การศึกษา	• ประกอบด้วย 4 ตัวชี้วัด คือ จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ย อัตราการเข้าเรียนรวมระดับมัธยมศึกษาตอนปลายคะแนนเฉลี่ยการทดสอบ O-Net ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และจำนวนนักเรียนต่อห้องระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
ชีวิตการทำงาน	• ประกอบด้วย 4 ตัวชี้วัด คือ การว่างงาน การทำงานต่ำระดับ แรงงานที่มีประกันสังคม และการบาดเจ็บจากการทำงาน
รายได้	• ประกอบด้วย 4 ตัวชี้วัด คือ รายได้ของครัวเรือน สัดส่วนประชากรยากจน อัตราส่วนครัวเรือนที่มีหนี้ และค่าดัชนีความเสมอภาคของรายได้ (จินี)
ที่อยู่อาศัยและสภาพแวดล้อม	• ประกอบด้วย 5 ตัวชี้วัด คือ ครัวเรือนที่มีบ้านและที่ดินเป็นของตนเอง ครัวเรือนที่มีผู้เย็นครัวเรือนที่ใช้เตาไฟฟ้าหรือเตาแก๊ส ประชากรที่ประสบภัยแล้ง และประชากรที่ประสบอุทกภัย
ชีวิตครอบครัวและชุมชน	• ประกอบด้วย 6 ตัวชี้วัด คือ เด็กที่ประสบภาวะยากลำบาก เด็กอายุ 15-17 ปี ที่ทำงานหัวหน้าครัวเรือนเดี่ยว ผู้สูงอายุที่อยู่คนเดียว คดีอุกฉกรรจ์และสะท้อนขวัญที่ได้รับแจ้ง และการจับกุมผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด
การคมนาคมและการสื่อสาร	• ประกอบด้วย 6 ตัวชี้วัด คือ หมู่บ้านที่ถนนสายหลักใช้การได้ตลอดทั้งปี จำนวนยานยนต์จดทะเบียน อุบัติเหตุทางถนน ครัวเรือนที่มีโทรทัศน์ ประชากรที่มีโทรศัพท์มือถือ และประชากรที่เข้าถึงอินเทอร์เน็ต
การมีส่วนร่วม	• ประกอบด้วย 4 ตัวชี้วัด คือ ผู้ไปใช้สิทธิเลือกตั้ง จำนวนองค์กรชุมชน ครัวเรือนที่เป็นสมาชิกกลุ่ม/องค์กรในท้องถิ่น และครัวเรือนที่มีส่วนร่วมทำกิจกรรมสาธารณะของหมู่บ้าน

จากการศึกษาวิเคราะห์ถึงประเด็นที่สำคัญจากดัชนีดังกล่าวที่เป็นตัวสะท้อนถึงการพัฒนาและเสริมสร้างความมั่นคงของประชาชน สังคม และชุมชน และสอดคล้องกับกรอบยุทธศาสตร์ในการพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัดนั้น สามารถแบ่งรูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปได้เป็น 5 แบบ ดังนี้

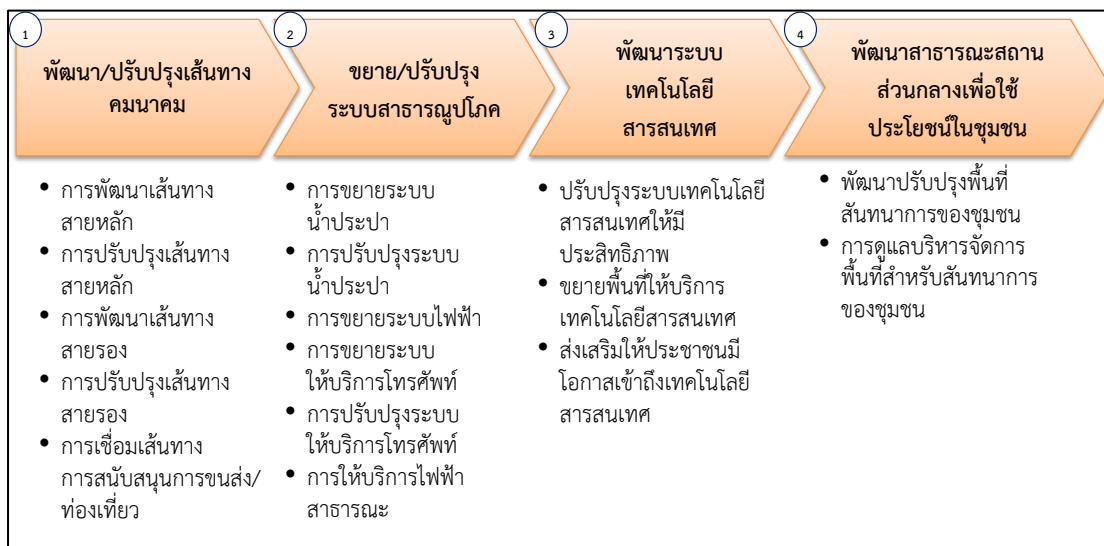
ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 7 (Generic Value Chain : GVC 7) การจัดการโครงสร้างพื้นฐานเมืองน่าอยู่

โครงสร้างพื้นฐาน เป็นปัจจัยสำคัญในการเป็นฐานการพัฒนาต่อยอดไปยังเรื่องอื่นๆ ทั้งในด้านเศรษฐกิจ คุณภาพชีวิต ความปลอดภัย เป็นต้น ในการพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัดนั้น ความต้องการโครงสร้างพื้นฐานมีทั้งในรูปแบบของ

- 1) ปรับปรุงเส้นทางคมนาคมทั้งทางสายหลักและรอง พัฒนาเส้นทางคมนาคมใหม่ รวมถึงเส้นทางที่เข้าสู่แหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่
- 2) การปรับปรุงระบบสาธารณูปโภค ขยายการให้บริการสาธารณูปโภค ไฟฟ้า น้ำประปา ให้สามารถเข้าถึงทุกครัวเรือน รวมถึงระบบไฟฟ้าสาธารณะที่จะเกี่ยวข้องกับความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สินของคนในชุมชน
- 3) พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ทั้งในการปรับปรุงพัฒนาคุณภาพของเทคโนโลยี และการขยายพื้นที่ให้บริการเพื่อให้ประชาชนในพื้นที่เข้าถึงซึ่งข้อมูลข่าวสาร หรือการสื่อสารต่างๆ ได้อย่างทั่วถึง เพราะข้อมูลข่าวสารเป็นปัจจัยสำคัญปัจจัยหนึ่งในการพัฒนาคน
- 4) การพัฒนาพื้นที่สาธารณประโยชน์ส่วนกลาง เพื่อให้ชุมชนได้อาศัยเป็นพื้นที่สันทนาการ ร่วมกัน

ซึ่งกรอบการพัฒนาต่างๆ เหล่านี้ จะเป็นกรอบในการกำหนดแนวทางการวางกลยุทธ์ หรือโครงการเพื่อวางแผนการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้พื้นที่ดังกล่าวได้รับการพัฒนาให้เป็นเมืองที่น่าอยู่ มีความสะดวกปลอดภัย ในการเดินทาง รวมถึงคุณภาพชีวิตพื้นฐานที่ดีขึ้นต่อไปได้ ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการจัดการโครงสร้างพื้นฐานเมืองน่าอยู่ แบ่งได้เป็น 4 กระบวนงานหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 8

แผนภาพที่ 8 : GVC 7 การจัดการโครงสร้างพื้นฐานเมืองน่าอยู่

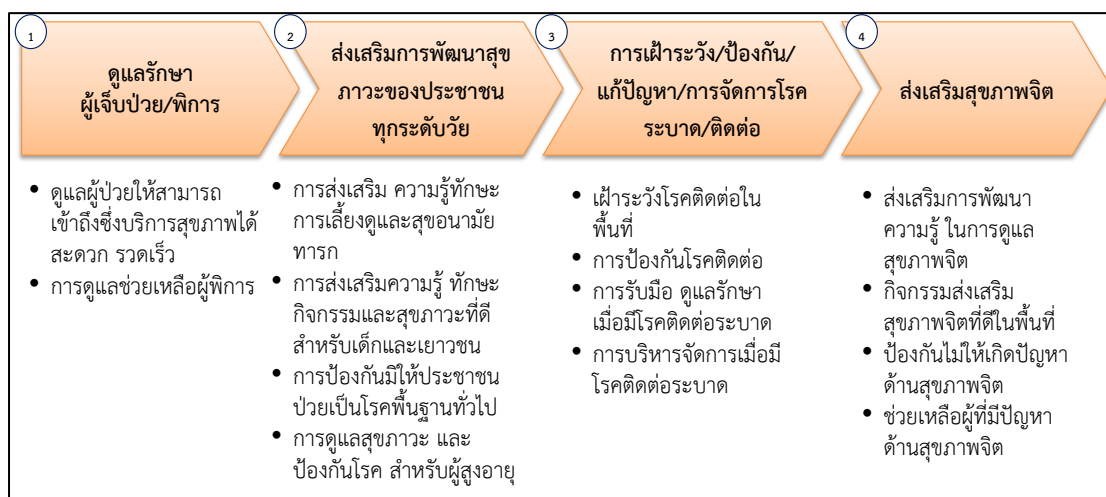
ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 8 (Generic Value Chain : GVC 8) การพัฒนาสุขภาพ

ถึงแม้ว่าประเทศไทยจะมีนโยบายหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า ซึ่งทำให้เกิดการเข้าถึงซึ่งการรับบริการ ด้านสาธารณสุขเพิ่มมากขึ้น แต่อย่างไรก็ตามไม่ได้หมายความว่าประชาชนจะอยู่ในสภาวะสุขภาพดีในทุกคน หรือทุกพื้นที่ เนื่องจากปัจจุบันโรคภัยไข้เจ็บมีวิวัฒนาการแปรเปลี่ยนในหลายรูปแบบ เนื่องจากสิ่งแวดล้อมและรูปแบบการใช้ชีวิตของคนในสังคมไทยเปลี่ยนแปลงไป อีกทั้งการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ ซึ่งจะมีนัยที่สำคัญต่อการเข้าสู่ความมั่นคงด้านสุขภาพ ดังนั้น ประเด็นหลักในด้านสุขภาพคือ

- 1) การดูแลผู้เจ็บป่วยให้สามารถเข้าถึงซึ่งการรักษาและฟื้นคืนสู่การมีสุขภาพดีอย่างครบถ้วน รวมถึงผู้พิการให้สามารถใช้ชีวิตได้เสมอเหมือนประชาชนคนปกติ
- 2) การส่งเสริมให้ประชาชนมีสุขภาพที่ดีในทุกช่วงวัย ป้องกันให้ประชาชนมีโอกาสนในการเจ็บป่วยให้น้อยที่สุด
- 3) การเฝ้าระวัง ป้องกัน หรือมีแนวทางบริหารจัดการด้านโรคระบาดหรือโรคติดต่อที่จะเข้ามาโดยไม่คาดคิด ให้พร้อมรับกับสถานการณ์ได้ทันห่วงที่
- 4) นอกจากสุขภาพกายแล้ว สุขภาพจิตก็เป็นปัจจัยชี้วัดถึงสภาวะที่ดีของประชาชนปัจจัยหนึ่ง ดังนั้นการส่งเสริมสุขภาพจิตที่ดีในชุมชนหรือการป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาด้านสุขภาพจิตนับเป็นประเด็นหนึ่งในการดูแลสุขภาพของประชาชนให้ครบวงจร

ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าด้านการพัฒนาสุขภาพ แบ่งออกได้เป็น 4 กระบวนงานหลักแสดงดังแผนภาพที่ 9

แผนภาพที่ 9 : GVC 8 การพัฒนาสุขภาพ

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 9 (Generic Value Chain : GVC 9) การสร้างสังคมการเรียนรู้

จากแผนพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ฉบับที่ 11 พ.ศ. 2555 - 2559 ที่จัดทำขึ้นภายใต้กรอบทิศทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 พ.ศ. 2555 - 2559 และสอดคล้องเชื่อมโยงกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 แผนการศึกษาแห่งชาติ ฉบับปรับปรุง (พ.ศ. 2552 - 2559) ตลอดจนสภาพปัญหาจากการจัดและพัฒนาศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการในระยะที่ผ่านมา พบว่าปัจจุบันระบบการศึกษาทั้งในเด็ก เยาวชน และประชาชนของไทย ยังมีปัญหาที่จำเป็นต้องปรับปรุงและพัฒนาทั้งด้านการส่งเสริมโอกาสทางการศึกษา ด้าน

คุณภาพการศึกษา โดยเฉพาะระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ด้านขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศที่ยังอยู่ในระดับต่ำ ตลอดจนการส่งเสริมให้เกิดการศึกษาเรียนรู้นอกห้องเรียนตลอดชีวิต ทั้งในเด็ก เยาวชน และประชาชนทั่วไป ดังนั้นปัจจัยที่จะเป็นองค์ประกอบของกลยุทธ์ให้เกิดการต่อยอดในการพัฒนาการศึกษาในบทบาทของพื้นที่ จึงไม่ควรละเว้นในประเด็นต่างๆ เหล่านี้ เพื่อก่อให้เกิดการพัฒนาสังคมแห่งการเรียนรู้อย่างเท่าเทียมกันในทุกพื้นที่

1) ลดปัญหาเด็กขาดโอกาสทางการศึกษา ยังมีปัญหาเด็กและเยาวชนขาดโอกาสทางการศึกษาเนื่องจากปัญหาครอบครัวและปัญหาเศรษฐกิจในหลายๆ พื้นที่ การส่งเสริมให้เด็กมีโอกาสเข้าถึงซึ่งการศึกษาและสร้างความเท่าเทียมกันทางการศึกษา จึงยังเป็นประเด็นสำคัญในปัญหาเด็กและเยาวชน

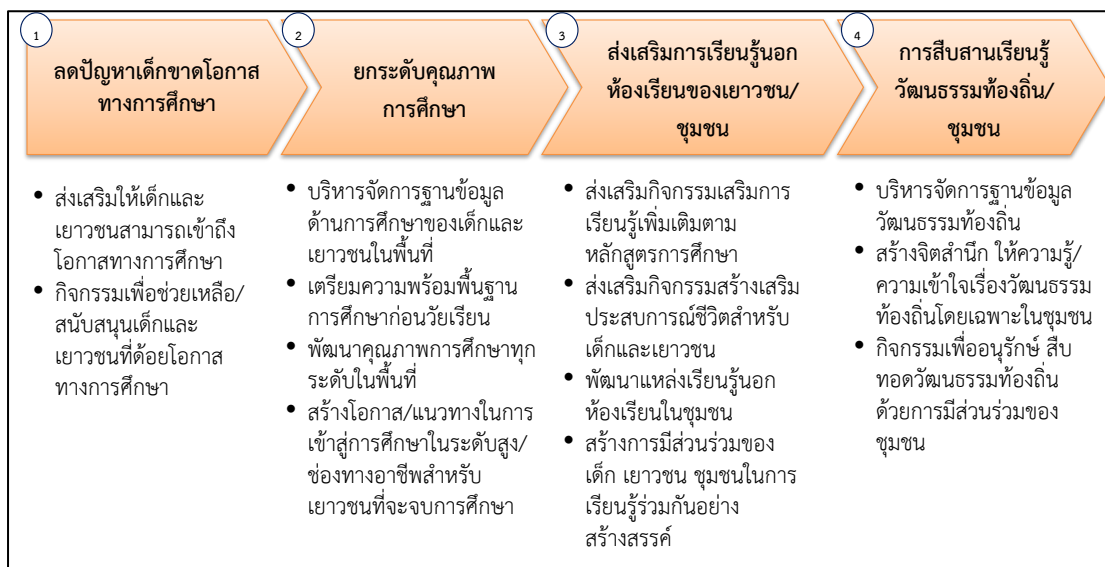
2) ยกระดับคุณภาพการศึกษา ให้มีคุณภาพที่ดีขึ้นด้วยการบริหารจัดการฐานข้อมูลด้านการศึกษาของเด็กและเยาวชนในพื้นที่เพื่อให้ทราบถึงศักยภาพของเด็กและเยาวชนในพื้นที่ เมื่อมีข้อมูลด้านการศึกษาของเด็กและเยาวชนในพื้นที่แล้ว การเตรียมความพร้อมพื้นฐานทางการศึกษาก่อนวัยเรียนก็จะเป็นการสร้างพื้นฐานที่ดีให้กับเด็กก่อนเข้าสู่วัยเรียน ประเด็นสำคัญต่อไป คือ การพัฒนาคุณภาพการศึกษาในพื้นที่ร่วมกับหน่วยงานที่มีความรับผิดชอบโดยตรง เนื่องจากในพื้นที่จะมีประเด็นปัญหาคุณภาพการศึกษาลึกซึ้งและไม่เหมือนกัน นอกจากนี้การสร้างโอกาสและแนวทางในการเข้าสู่การศึกษาในระดับสูงหรือสร้างช่องทางอาชีพสำหรับเยาวชนที่จะจบการศึกษาก็เป็นปัจจัยหนึ่งที่จะทำให้เยาวชนที่ผ่านจากระบบการศึกษาแล้วออกไปเป็นบุคลากรที่สำคัญในการเข้าสู่การประกอบอาชีพการงานต่อไปในอนาคต

3) ส่งเสริมการเรียนรู้นอกห้องเรียนของเยาวชน/ชุมชน เป็นปัจจัยหนึ่งที่จะช่วยยกระดับศักยภาพของคนในพื้นที่ กิจกรรมเสริมการเรียนรู้เพิ่มเติมตามหลักสูตรการศึกษา การส่งเสริมกิจกรรมสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตสำหรับเด็กและเยาวชน การพัฒนาแหล่งเรียนรู้นอกห้องเรียนในชุมชนซึ่งไม่เพียงแต่เด็กและเยาวชนเท่านั้น ประชาชนทั่วไปก็ควรได้รับการส่งเสริมให้ได้มีโอกาสเรียนรู้อยู่ตลอดเวลา และสิ่งที่สำคัญอีกประการหนึ่งคือ ต้องสร้างการมีส่วนร่วมของเด็ก เยาวชน ชุมชนในการเรียนรู้ร่วมกันอย่างสร้างสรรค์

4) วัฒนธรรมท้องถิ่นเป็นส่วนหนึ่งในการดำรงอยู่ของชุมชน การสืบสานเรียนรู้วัฒนธรรมท้องถิ่นหรือชุมชน เป็นประเด็นหนึ่งที่จะช่วยสร้างความสามัคคีผ่านการมีกิจกรรมจากวัฒนธรรมท้องถิ่นร่วมกัน รวมถึงเป็นการสร้างการเรียนรู้ถ่ายทอดประสบการณ์ ความรู้ จากรุ่นสู่รุ่นในท้องถิ่น ดังนั้นจึงควรมี การบริหารจัดการฐานข้อมูลวัฒนธรรมของแต่ละท้องถิ่นเพื่ออนุรักษ์รักษาไว้ และสร้างจิตสำนึก ให้ความรู้ความเข้าใจเรื่องวัฒนธรรมท้องถิ่นโดยเฉพาะในชุมชน การมีกิจกรรมเพื่ออนุรักษ์ สืบทอดวัฒนธรรมท้องถิ่น ด้วยการมีส่วนร่วมของชุมชนทุกระดับวัย จะเป็นปัจจัยหนึ่งที่ช่วยทำให้เกิดสังคมแห่งการเรียนรู้ร่วมกันได้

ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ แบ่งออกได้ 4 กระบวนงานหลักแสดงดังแผนภาพที่ 10

แผนภาพที่ 10 : GVC 9 การสร้างสังคมการเรียนรู้

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 10 (Generic Value Chain : GVC 10) การพัฒนาคุณภาพชีวิตและครอบครัว

ตัวชี้วัดด้านคุณภาพชีวิตที่สำคัญที่เป็นปัจจัยพื้นฐานไปสู่เรื่องอื่นๆ คือ ปัจจัย 4 โดยองค์ประกอบสำคัญของปัจจัย 4 นั้น มีพื้นฐานมาจากเรื่องของเศรษฐกิจ และความปลอดภัย ทั้งด้านร่างกายและทรัพย์สิน นอกจากนี้แล้วการมีรากฐานของครอบครัวที่อบอุ่นก็เป็นปัจจัยหนึ่งที่จะช่วยให้ปัจเจกชนมีชีวิตที่มีคุณภาพได้อย่างสมบูรณ์ สำหรับประเด็นสำคัญที่จะสะท้อนคุณภาพชีวิตและครอบครัวนั้น ประกอบไปด้วย

1) การจัดการแรงงานในพื้นที่ เป็นตัวชี้วัดด้านรายได้ของประชาชน ดังนั้น การเข้าไปเสริมสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจให้ประชาชนในพื้นที่ ประกอบไปด้วย การลดปัญหาการว่างงานในพื้นที่ ลดปัญหาการขาดแคลนแรงงานในพื้นที่ เนื่องจากบางพื้นที่อาจมีปัญหการว่างงานและการขาดแคลนแรงงานไปพร้อมกัน เนื่องจากความรู้ความสามารถของแรงงานไม่สอดคล้องกับความต้องการของตลาด การดูแลสุขภาพของแรงงานในสถานประกอบการ การลดอุบัติเหตุของแรงงานในสถานประกอบการ นอกจากนี้ การส่งเสริมกิจกรรมเสริมสร้างรายได้แรงงานก็เป็นแนวทางหนึ่งที่ทำให้เกิดรายได้ที่เพิ่มขึ้นให้กับแรงงานในชุมชนได้

2) การส่งเสริมพัฒนาอาชีพและรายได้ การให้ความรู้และทักษะให้ชุมชนมีอาชีพเสริมเพื่อสร้างรายได้ หรือการสร้างอาชีพที่เหมาะสมกับชุมชนวิถีชีวิตความเป็นอยู่ สิ่งแวดล้อมก็จะทำให้ชุมชนสามารถนำไปประกอบอาชีพได้อย่างสอดคล้องกับความสามารถ ชีวิต และความเป็นอยู่ได้ นอกจากนี้การให้ความรู้ด้านการบริหารจัดการทางการเงินหรือจัดกิจกรรมส่งเสริมการออมในชุมชน ก็จะเป็นแนวทางหนึ่งที่จะช่วยให้ประชาชนในชุมชนสามารถมีสถานภาพทางเศรษฐกิจที่มีเสถียรภาพได้

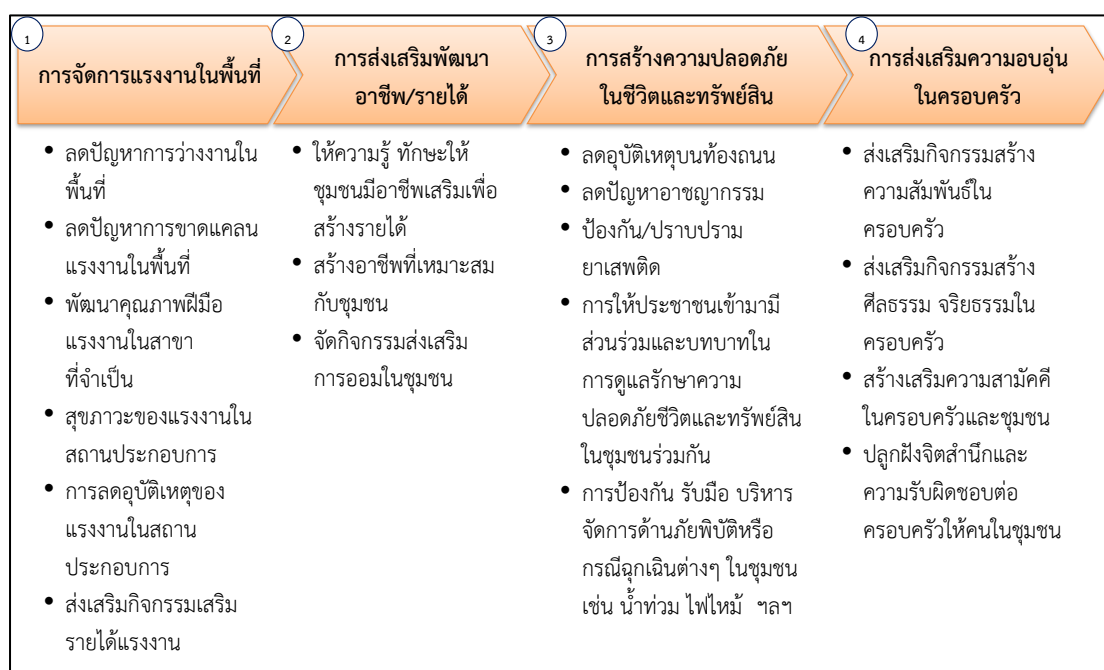
3) การสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินเป็นตัวชี้วัดสำคัญในด้านคุณภาพชีวิตของคน สำหรับประเทศไทยปัญหาความไม่ปลอดภัยในประเด็นชีวิตและทรัพย์สินในด้านต่างๆ ที่เป็นประเด็นสำคัญ ได้แก่ อุบัติเหตุบนท้องถนน อาชญากรรม ยาเสพติด ดังนั้น การให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมและมีบทบาทในการดูแลรักษาความปลอดภัยชีวิตและทรัพย์สินในชุมชนร่วมกัน จึงเป็นส่วนสำคัญที่จะสร้างความสามัคคีและรับผิดชอบ ในสังคมร่วมกัน รวมถึงการมีแผนงานป้องกัน รับมือ

บริหารจัดการด้านภัยพิบัติหรือกรณีฉุกเฉินต่างๆ ในชุมชน เช่น น้ำท่วม ไฟไหม้ ฯลฯ ที่อาจเกิดขึ้นได้ โดยไม่สามารถทราบล่วงหน้า ก็เป็นประเด็นสำคัญประเด็นหนึ่ง ที่สะท้อนให้เห็นถึงการวางแผน เพื่อคุณภาพชีวิตของคนในพื้นที่

4) การส่งเสริมความอบอุ่นในครอบครัวนั้นเป็นปัจจัยส่งเสริมให้คุณภาพชีวิตในระดับปัจเจกมีคุณภาพยิ่งขึ้น ดังนั้น การส่งเสริมกิจกรรมสร้างความสัมพันธ์ในครอบครัว การส่งเสริมกิจกรรมสร้างศีลธรรม จริยธรรมในครอบครัว สร้างเสริมความสามัคคีในครอบครัวและชุมชน รวมถึงการปลูกฝังจิตสำนึกและความรับผิดชอบต่อครอบครัวให้คนในชุมชน จึงเป็นประเด็นที่ไม่ควรละเลย เพื่อสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีให้กับประชาชนในพื้นที่

ซึ่งจากการศึกษาทบทวน สามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการพัฒนาคุณภาพชีวิตและครอบครัว แบ่งออกได้เป็น 4 กระบวนงานหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 11

แผนภาพที่ 11 : GVC 10 การพัฒนาคุณภาพชีวิตและครอบครัว

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 11 (Generic Value Chain : GVC 11) การสร้างความมั่นคงชายแดน

ในประเด็นทางสังคมของพื้นที่จังหวัดที่เป็นพื้นที่ชายแดนติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้านนั้น นอกจากประเด็นด้านเศรษฐกิจที่จะสามารถเป็นช่องทางการค้ากับประเทศเพื่อนบ้านแล้ว ประเด็นด้านสังคม ไม่ว่าจะเป็นเชิงพื้นที่ แรงงาน หรือความปลอดภัย ก็เป็นสิ่งที่สำคัญที่ต้องมีการวางยุทธศาสตร์ เพื่อสร้างความมั่นคงและปลอดภัย รวมถึง การรักษาระดับความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้านให้ราบรื่น และร่วมกันพัฒนาให้เกิดประโยชน์ร่วมกันได้

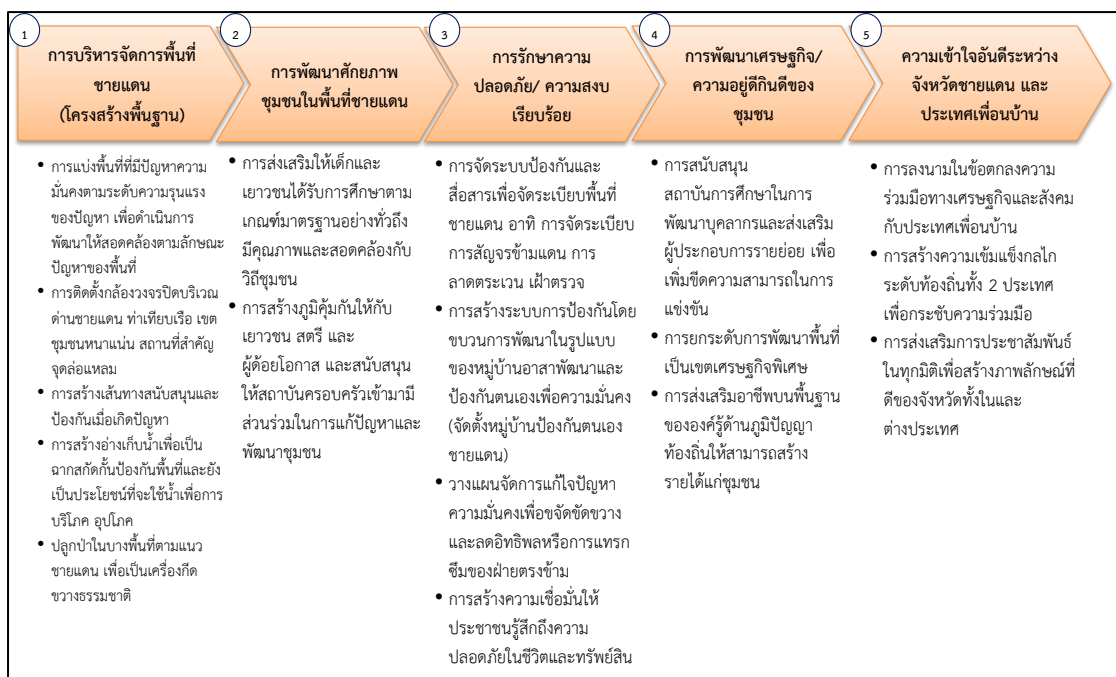
1) การบริหารจัดการพื้นที่ชายแดน โดยการแบ่งพื้นที่ที่มีปัญหาความมั่นคงตามระดับความรุนแรงของปัญหา เพื่อดำเนินการพัฒนาให้สอดคล้องตามลักษณะปัญหาของพื้นที่ สร้างระบบการป้องกันโดยขบวนการพัฒนาในรูปแบบของหมู่บ้านอาสาพัฒนาและป้องกันตนเองเพื่อความมั่นคง จัดระบบป้องกันและสื่อสารเพื่อจัดระเบียบพื้นที่ชายแดน อาทิ การจัดระเบียบการสัญจรข้ามแดน การลาดตระเวน ฝ้าตรวจ เป็นต้น

2) การพัฒนาศักยภาพโครงสร้างพื้นฐานและคนในพื้นที่ชายแดน โดยการพัฒนาคน ชุมชน พื้นที่ ด้วยการมีส่วนร่วม การสร้างเครือข่ายระหว่างชุมชน หมู่บ้านชายแดน เพื่อร่วมกัน สอดส่องดูแลพื้นที่ชายแดน เฝ้าระวังการแก้ไขปัญหาสถานะและสิทธิของบุคคลในกรณีของแรงงาน หรือการเข้ามาอาศัยอยู่ในเขตแดนไทยของประชาชนจากประเทศเพื่อนบ้าน การจัดระบบ/ระเบียบ พื้นที่ทำกินในบริเวณพื้นที่ทับซ้อนหรือพื้นที่ใกล้เขตแดน

3) ประเด็นสุดท้ายคือ การสร้างความสัมพันธ์ระดับท้องถิ่นกับประเทศเพื่อนบ้าน โดยการสร้างความสัมพันธ์อันดีและความร่วมมือด้านต่างๆ ให้เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ชายแดน การพัฒนาความร่วมมือเศรษฐกิจและการค้า โดยเฉพาะการค้าระดับประชาชน การสร้างความเข้มแข็ง กลไกระดับท้องถิ่นทั้ง 2 ประเทศ เพื่อกระชับความร่วมมือ ซึ่งประเด็นต่างๆ เหล่านี้จะเป็นยุทธศาสตร์ สำคัญในการลดปัญหาพื้นที่ชายแดนและเสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีที่จะนำไปสู่การแก้ไขปัญหา ชายแดนต่างๆ ร่วมกันในระดับท้องถิ่นได้เป็นอย่างดี

ซึ่งจากการศึกษาทบทวน สามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการสร้างความมั่นคงชายแดน แบ่งออกได้ 5 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 12

แผนภาพที่ 12 : GVC 11 การสร้างความมั่นคงชายแดน

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป
(Generic Value Chain : GVC)
ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

สำหรับการวิเคราะห์ประเด็นด้านสิ่งแวดล้อมนั้น ตัวชี้วัดภายใต้ประเด็นต่างๆ ของดัชนีความก้าวหน้าของคน (Human Achievement Index - HAI) ในรายงานการพัฒนาคนของประเทศไทยปี พ.ศ. 2552 โดยสำนักงานโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติประจำประเทศไทย ได้กล่าวถึงความมั่นคงด้านสิ่งแวดล้อมว่าเป็นหนึ่งในประเด็นพื้นฐานที่สำคัญต่อการพัฒนาทั้งในระดับบุคคลและระดับพื้นที่ ซึ่งปัจจัยคุกคามต่อความมั่นคงด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่ ภัยธรรมชาติ ป่าไม้ ทะเล น้ำมลภาวะของเสีย อันจำเป็นต้องอาศัยการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบบนพื้นฐานการดำเนินงานแบบบูรณาการ

การวางแผนการจัดกลุ่มของห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ในด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมครั้งนี้ จึงได้ยึดเอากรอบจากรายงานการพัฒนาคนของประเทศไทยปี พ.ศ. 2552 ดังกล่าว¹ เป็นฐานในการวิเคราะห์หาประเด็นสำคัญ รวมถึงให้ความสำคัญกับการประยุกต์ใช้ข้อมูลระดับยุทธศาสตร์จากหน่วยงานหลักในการบริหารจัดการทรัพยากรของประเทศ คือ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อาทิ

- 1) แผนแม่บทการฟื้นฟูและอนุรักษ์ป่าและระบบนิเวศ (25 ลุ่มน้ำ) (ภายใต้ยุทธศาสตร์เพื่อการฟื้นฟูและสร้างอนาคตประเทศ ด้านการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ เงินกู้ 350,000 ล้านบาท)
- 2) ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง พ.ศ. 2555 - 2559
- 3) แผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2555 - 2559

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 12 (Generic Value Chain : GVC 12) การอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ (ดิน ป่าไม้ ชายฝั่ง ทะเล)

กรอบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ของดิน ป่าไม้ และทรัพยากรธรรมชาติทะเลและชายฝั่ง เป็นแนวทางปฏิบัติเดียวกัน ดังนี้

- 1) การป้องกันและแก้ไขปัญหาทรัพยากรธรรมชาติ ด้วยการป้องกันและแก้ไขปัญหาการตัดไม้ทำลายป่า ป้องกันการพังทลายของดิน ป้องกันการกัดเซาะชายฝั่งทะเล เพิ่มประสิทธิภาพการป้องกัน ดูแลป่าไม้ พื้นดิน และทรัพยากรธรรมชาติทางทะเล ทั้งชายฝั่งและใต้น้ำทะเล ป้องกันการบุกรุกพื้นที่ป่า และทรัพยากรชายฝั่งทะเลไม่ให้เสื่อมโทรม
- 2) การฟื้นฟูและปรับปรุงคุณภาพดินโดยเฉพาะในพื้นที่เกษตรกรรม การฟื้นฟูสภาพป่าระบบนิเวศเพื่อให้ทรัพยากรสามารถพึ่งพาอาศัยกันได้อย่างยั่งยืน ส่งเสริมเกษตรและภาคีเครือข่าย

¹ รายงานการพัฒนาคนของประเทศไทยปี พ.ศ. 2552 โดยสำนักงานโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติประจำประเทศไทย (หรือ UNDP) ได้กล่าวสรุปถึงความสำคัญของ “ความเสี่ยงต่อความมั่นคงด้านสิ่งแวดล้อม” ว่า “ความเสี่ยงเหล่านี้เกิดขึ้นได้หลายรูปแบบ บ้างเกิดจากความไม่มั่นคงทางกายภาพของสิ่งแวดล้อม รวมถึงภัยธรรมชาติ เช่น แผ่นดินไหว คลื่นสึนามิ และการเปลี่ยนแปลงอื่นๆ เช่น การเปลี่ยนแปลงของภูมิอากาศในแต่ละปี ซึ่งทำให้เกิดภัยแล้ง น้ำท่วม และอื่นๆ ความเสี่ยงรูปแบบที่สอง คือ การเปลี่ยนแปลงอุปสงค์อุปทานของทรัพยากรอันเนื่องมาจากการเติบโตของประชากรและเทคโนโลยีใหม่ และการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ เช่น พื้นที่ป่าไม้ลดลง น้ำสะอาดหายากขึ้น และการตกตวงใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด เช่น ปลาในทะเล ในอัตราที่มากเกินไป ความเสี่ยงรูปแบบที่สาม เกิดจากการเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจและสังคมซึ่งมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม เช่น การพัฒนาเป็นชุมชนเมืองทำให้เกิดปัญหามลพิษทางอากาศ หรืออุตสาหกรรมก่อให้เกิดของเสียปริมาณมหาศาล สุดท้าย คือ ความเสี่ยงที่เกิดจากความขัดแย้งในการแย่งชิงทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด จากการขยายตัวของความเป็นเมือง” กรอบแนวคิดเหล่านี้เป็นหนึ่งในกรอบความคิดของคณะทำงานที่ปรึกษาในการกำหนดรูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปให้ครอบคลุมประเด็นสำคัญทั้งหมด

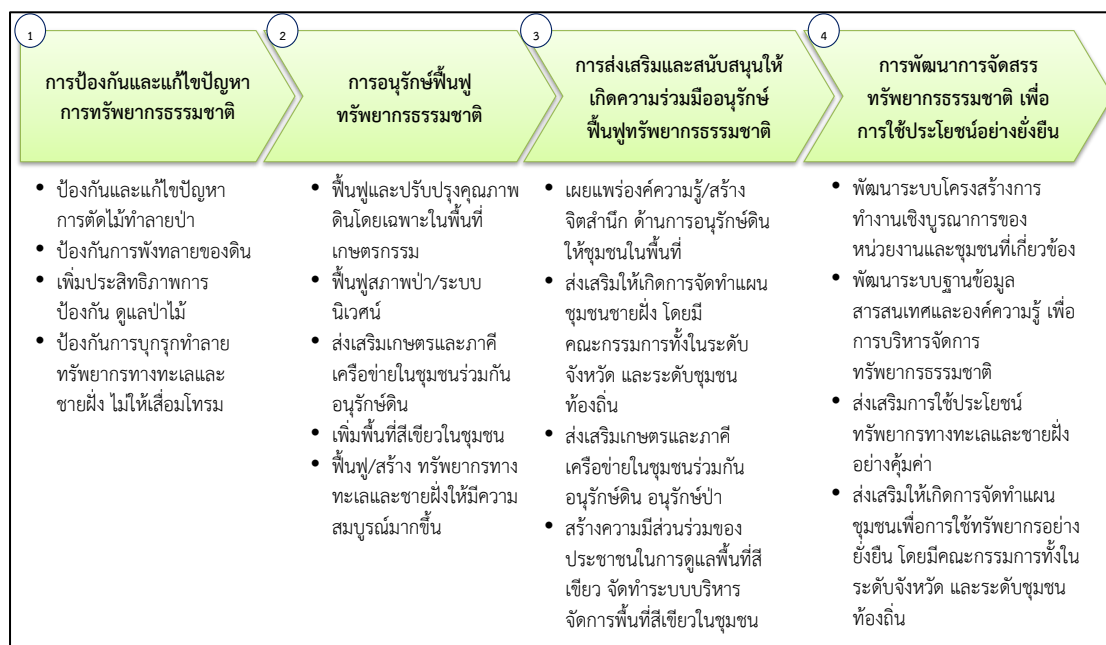
ในชุมชนให้มีส่วนร่วมกันอนุรักษ์ดิน การเพิ่มพื้นที่สีเขียวของป่าไม้และต้นไม้ในชุมชน พื้นฟูและสร้างทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งให้มีความสมบูรณ์มากขึ้น

3) การส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดความร่วมมือในการอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ โดยเริ่มจากการเผยแพร่องค์ความรู้และสร้างจิตสำนึกด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติให้ชุมชนในพื้นที่ ส่งเสริมให้เกิดการจัดทำแผนชุมชนชายฝั่ง โดยมีคณะกรรมการทั้งในระดับจังหวัด และระดับชุมชนท้องถิ่น ส่งเสริมเกษตรและภาคีเครือข่ายในชุมชนร่วมกันอนุรักษ์ดิน อนุรักษ์ป่า สร้างความมีส่วนร่วมของประชาชนในการดูแลพื้นที่สีเขียว จัดทำระบบบริหารจัดการพื้นที่สีเขียวในชุมชน

4) พัฒนาจัดสรรทรัพยากรธรรมชาติเพื่อการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน โดยเฉพาะการสร้างและพัฒนาระบบโครงสร้างการทำงานเชิงบูรณาการของหน่วยงานและชุมชนที่เกี่ยวข้อง พัฒนาระบบฐานข้อมูลสารสนเทศและองค์ความรู้ เพื่อการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ ส่งเสริมการใช้ประโยชน์ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งอย่างคุ้มค่า รวมถึงการส่งเสริมให้เกิดการจัดทำแผนชุมชนเพื่อการใช้ทรัพยากรอย่างยั่งยืน โดยมีคณะกรรมการทั้งในระดับจังหวัด และระดับชุมชนท้องถิ่น

ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ (ดิน ป่าไม้ ชายฝั่ง ทะเล) โดยแบ่งออกเป็น 4 กระบวนงานหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 13

แผนภาพที่ 13 : GVC 12 การอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ (ดิน ป่าไม้ ชายฝั่ง ทะเล)

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 13 (Generic Value Chain : GVC 13) การบริหารจัดการน้ำ

ทรัพยากรน้ำนอกจากปัญหาน้ำเสีย ซึ่งเป็นปัญหาสำคัญสำหรับทรัพยากรน้ำของไทยที่มีการสะสมกันมานาน จากปัจจัยทางด้านโรงงานอุตสาหกรรม บ้านพักอาศัยและชุมชน หรือในภาคเกษตรเองก็ตาม ปัจจุบันยังมีอีกประเด็นหนึ่งที่ต้องให้ความสำคัญในการแก้ไขอย่างจริงจัง คือ ปัญหาน้ำท่วมและภัยแล้ง ซึ่งที่ผ่านมาได้พิสูจน์ให้เห็นแล้วว่าประเทศไทยต้องมีแผนสำหรับการบริหารจัดการน้ำอย่างจริงจังและบูรณาการทุกภาคส่วน เนื่องจากเรื่องแหล่งน้ำนั้นเป็นประเด็นที่ครอบคลุมในหลายภาคส่วนทั้งในเชิงพื้นที่และเชิงภารกิจ หน้าที่ความรับผิดชอบของแต่ละหน่วยงาน แนวทางของห่วงโซ่มูลค่าการบริหารจัดการน้ำที่ยั่งยืนนั้น ในกรอบการศึกษาครั้งนี้ มีดังนี้

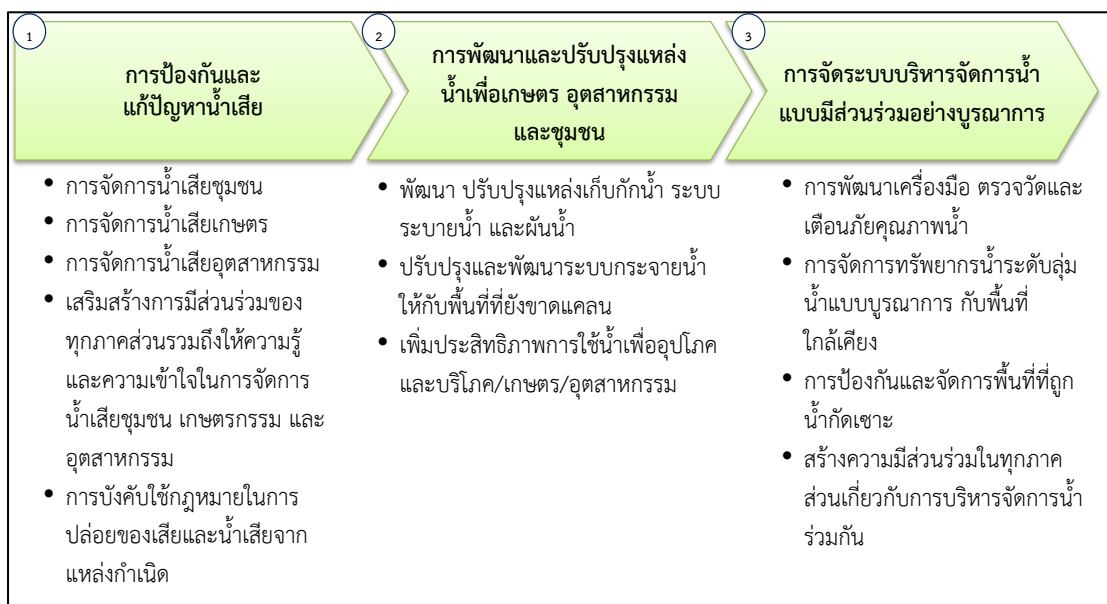
1) การป้องกันและแก้ไขปัญหา น้ำเสีย ด้วยการจัดการน้ำเสียชุมชน/เกษตร/อุตสาหกรรม การป้องกันโดยการเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนรวมถึงให้ความรู้และความเข้าใจในการจัดการน้ำเสียชุมชน เกษตรกรรม และอุตสาหกรรม รวมถึงการบังคับใช้กฎหมายในการปล่อยของเสีย และน้ำเสียจากแหล่งกำเนิด

2) การพัฒนาและปรับปรุงแหล่งน้ำเพื่อเกษตรกรรม อุตสาหกรรม และชุมชน ในหลายๆ รูปแบบ อาทิการพัฒนา ปรับปรุงแหล่งเก็บกักน้ำ ระบบระบายน้ำ และการผันน้ำ ปรับปรุงและพัฒนา ระบบกระจายน้ำให้กับพื้นที่ที่ยังขาดแคลน เพิ่มประสิทธิภาพการใช้น้ำเพื่ออุปโภค บริโภค ในการเกษตร และอุตสาหกรรม เป็นต้น

3) การจัดระบบบริหารจัดการน้ำด้วยการมีส่วนร่วมอย่างบูรณาการ ด้วยการพัฒนา เครื่องมือ ตรวจวัดและเตือนภัยคุณภาพน้ำ การจัดการทรัพยากรน้ำระดับลุ่มน้ำแบบบูรณาการกับ พื้นที่ใกล้เคียง การป้องกันและจัดการพื้นที่ที่ถูกน้ำกัดเซาะ การสร้างความมีส่วนร่วมในทุกภาคส่วน เกี่ยวกับการบริหารจัดการน้ำร่วมกัน

ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการบริหารจัดการน้ำ แบ่งออกเป็น 3 กระบวนการหลัก แสดงดังภาพแผนที่ 14

แผนภาพที่ 14 : GVC 13 การบริหารจัดการน้ำ

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 14 (Generic Value Chain : GVC 14) การสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี

การบริหารจัดการเพื่อให้เกิดสิ่งแวดล้อมที่ดีนั้นมีหลายประเด็นที่สำคัญ ทั้งในเรื่องของมลพิษทางอากาศ เสียง กลิ่น และเพื่อให้การดำเนินงานครอบคลุมทั้งในด้านการป้องกันและพัฒนา จึงได้วางกรอบการศึกษา ดังนี้

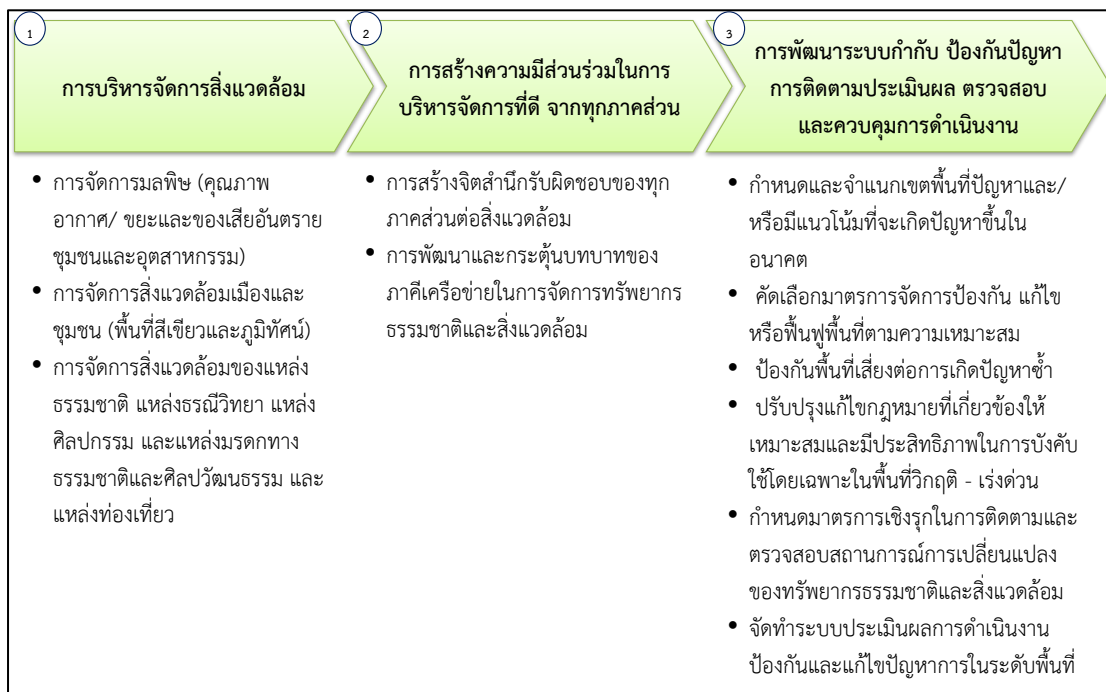
1) การบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม เพื่อให้เกิดการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพและบูรณาการในทุกมิติ ควรเริ่มจากการจัดการมลพิษ (คุณภาพอากาศ/ขยะ และของเสียอันตรายชุมชน และอุตสาหกรรม) การจัดการสิ่งแวดล้อมเมืองและชุมชน (พื้นที่สีเขียวและภูมิทัศน์) การจัดการสิ่งแวดล้อมของแหล่งธรรมชาติ แหล่งธรณีวิทยาแหล่งศิลปกรรม และแหล่งมรดกทางธรรมชาติและศิลปวัฒนธรรม และแหล่งท่องเที่ยว เป็นต้น

2) สร้างความร่วมมือในการบริหารจัดการที่ดี จากทุกภาคส่วน ด้วยการสร้างจิตสำนึกรับผิดชอบของทุกภาคส่วนต่อสิ่งแวดล้อม การพัฒนาและกระตุ้นบทบาทของภาคีเครือข่ายในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อให้เกิดการเรียนรู้และรับผิดชอบต่อร่วมกัน

3) การพัฒนาระบบกำกับ ป้องกันปัญหา การติดตาม/ประเมินผล ตรวจสอบ และควบคุมการดำเนินงาน ด้วยการกำหนดและจำแนกเขตพื้นที่ปัญหาและ/หรือมีแนวโน้มที่จะเกิดปัญหาขึ้นในอนาคต จากนั้นคัดเลือกมาตรการจัดการป้องกัน แก้ไข หรือฟื้นฟูพื้นที่ตามความเหมาะสม วางแผนป้องกันพื้นที่เสี่ยงต่อการเกิดปัญหาซ้ำ และท้ายที่สุดคือการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องให้เหมาะสมและมีประสิทธิภาพในการบังคับใช้ โดยเฉพาะในพื้นที่วิกฤติ/เร่งด่วน กำหนดมาตรการเชิงรุกในการติดตามและตรวจสอบสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อให้ทราบสถานะและวางแผนรับมือกับการเปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลา และเพื่อให้เกิดการแก้ปัญหาและพัฒนาอย่างบูรณาการและยั่งยืนควรจัดทำระบบประเมินผลการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหาในระดับพื้นที่

ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี แบ่งออกเป็น 3 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 15

แผนภาพที่ 15 : GVC 14 การสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี

ภาคผนวก ข

ตารางเปรียบเทียบตัวชี้วัดจังหวัดอัจฉริยะ
(Smart Province)

ตัวชี้วัดคุณภาพชีวิต (PIDHE)

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
1. ผลผลิตมวลรวมของจังหวัดต้องเพิ่มขึ้น (P : Gross Provincial Product)			
ตัวชี้วัดที่ 1 : ผลผลิตมวลรวมเพิ่มขึ้น			
1. การลงทุนภาครัฐเพิ่มขึ้น (ส่วนกลาง, ภูมิภาค, ท้องถิ่น)			
2. การลงทุนภาคเอกชนเพิ่มขึ้น		อยุธยา	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของการลงทุนภาคอุตสาหกรรมการค้า และบริการ
		นนทบุรี	มูลค่าการค้าการลงทุนเพิ่มขึ้น
		นครพนม	อัตราการขยายตัวภาคการค้าการลงทุนในจังหวัด
3. คนย้ายเข้ามาอยู่เพิ่มขึ้น	อัตราการย้ายถิ่น		
	อัตราการย้ายถิ่นสุทธิ		
	ร้อยละของการย้ายถิ่น จำแนกตามสาเหตุการย้ายถิ่น		
2. รายได้ประชากรต่อหัวต่อปี ของจังหวัดต้องเพิ่มขึ้น (I : Per Capita Income)			
ตัวชี้วัดที่ 2 : รายได้ประชากรต่อหัวต่อปี เพิ่มขึ้น			
1. ประชาชนพึ่งพาตนเองได้	รายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่อครัวเรือน (บาท)	สมุทรปราการ	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้เฉลี่ยครัวเรือนจากการจัดเก็บข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.)
		ราชบุรี	รายได้ครัวเรือนเพิ่มขึ้น
		นราธิวาส	รายได้ครัวเรือนเพิ่มขึ้น
	รายได้เฉลี่ยต่อคนต่อเดือน (บาท)	ร้อยเอ็ด	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้เฉลี่ยของประชาชน

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
1. ประชาชนพึ่งพาตนเองได้ (ต่อ)	อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน (ร้อยละ)		
	ร้อยละของพนักงาน		
	สัดส่วนครัวเรือนที่ไม่เป็นหนี้		
	ร้อยละของครัวเรือนที่มีการออม		
2. การจ้างงานเพิ่มขึ้น (ภาครัฐและเอกชน)	จำนวนอาคารโรงงานที่ได้รับอนุญาตก่อสร้างใหม่ (หลัง)		
	อัตราการขยายตัวของผู้ที่ได้รับอนุมัติให้ก่อสร้างอาคารโรงงานใหม่		
	อัตราการขยายตัวของสิ่งก่อสร้างอาคารโรงงานใหม่ (ร้อยละ)		
	อัตราการขยายตัวของพื้นที่ก่อสร้างอาคารโรงงานใหม่ (ร้อยละ)		
	อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน		
3. การซื้อขายสินค้าและบริการเพิ่มขึ้น	ร้อยละของประชากร 6 ปีขึ้นไปที่เคยจองหรือซื้อสินค้า และบริการทางอินเทอร์เน็ต		
	มูลค่าพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ (ล้านบาท)		
	มูลค่ารายรับของการประกอบธุรกิจทางการค้าและธุรกิจทางการบริการ	บึงกาฬ อุดรธานี	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการค้า
4. จำนวนนักท่องเที่ยวและผู้มาเยือนเพิ่มขึ้น	ร้อยละของประชาชนอายุ 15 ปีขึ้นไปที่เดินทางท่องเที่ยว		
	จำนวนครั้ง/ทริปเฉลี่ยต่อคนต่อปีเดินทางท่องเที่ยว		
	ค่าใช้จ่ายในการเดินทางต่อครั้ง/ทริปเฉลี่ยต่อคน	สิงห์บุรี	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อหัวของนักท่องเที่ยว
5. จำนวนผู้เสียภาษีเพิ่มขึ้น			

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
3. การกระจายรายได้ของประชาชนในจังหวัดต้องดีขึ้น (D : Distribution of Income)			
ตัวชี้วัดที่ 3 : การกระจายรายได้เพิ่มขึ้น			
1. ประชาชนพึ่งพาซึ่งกันและกันในรูปแบบสหกรณ์ตำบล สหกรณ์เทศบาล และสหกรณ์จังหวัด			
2. การผลิตสินค้าและบริการของสหกรณ์เพิ่มขึ้น			
3. การซื้อสินค้า บริการ และการจ้างงานของสหกรณ์ เพิ่มขึ้น			
4. การสนับสนุนทรัพยากรการผลิต ล่างสู่บน และบนสู่ล่าง เพิ่มขึ้น			
5. การพึ่งพาซึ่งกันและกัน ระหว่างสหกรณ์จังหวัดแต่ละ จังหวัด และภูมิภาคอาเซียน เพิ่มขึ้น			
4. ความผาสุกมวลรวมของประชาชนในจังหวัดต้องดีขึ้น (H : Gross Happiness Index)			
ตัวชี้วัดที่ 4 : ดัชนีความผาสุกเพิ่มขึ้น			
1. สุขภาพแข็งแรง	สุขภาพกาย		
	ร้อยละของผู้ป่วยหรือรู้สึกไม่สบายระหว่าง 1 เดือนก่อนวัน สัมภาษณ์		
	จำนวนครั้งเฉลี่ยที่ป่วยหรือรู้สึกไม่สบายระหว่าง 1 เดือน ก่อนวันสัมภาษณ์		
	ร้อยละของผู้ได้รับบาดเจ็บระหว่าง 1 เดือนก่อนวันสัมภาษณ์		
	ร้อยละของประชากรอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไปที่ตอบสัมภาษณ์ ด้วยตนเองที่เป็นโรคเบาหวาน		
	ร้อยละของประชากรอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไปที่ตอบสัมภาษณ์ ด้วยตนเองที่เป็นโรคความดันโลหิตสูง		
	ร้อยละของประชากรที่มีการตรวจสุขภาพประจำปี		
	อายุคาดเฉลี่ยของประชากรที่อายุ 60 ปี		

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
1. สุขภาพแข็งแรง (ต่อ)	อายุคาดเฉลี่ยของประชากรแรกเกิด		
	ร้อยละของผู้สูงอายุที่สามารถทำกิจกรรมต่างๆ ได้ด้วยตนเอง โดยไม่ต้องมีคน/อุปกรณ์ช่วย จำแนกตามประเภทกิจกรรม		
	<u>สุขภาพจิต</u>		
	คะแนนสุขภาพจิตคนไทยอายุ 15 ปีขึ้นไป (มาตรฐานคนทั่วไป 27.01 - 34 คะแนน)		
	<u>พฤติกรรมสุขภาพ</u>		
	ร้อยละของผู้สูบบุหรี่		
	- กลุ่มเยาวชน		
	- กลุ่มวัยทำงาน		
	- กลุ่มสูงอายุ		
	อายุเฉลี่ยที่เริ่มสูบบุหรี่ (ปี)		
	จำนวนบุหรี่ที่สูบเฉลี่ยต่อวันต่อคน (มวน)		
	ร้อยละของผู้ดื่มสุรา		
	- กลุ่มเยาวชน		
	- กลุ่มวัยทำงาน		
	- กลุ่มสูงอายุ		
	ร้อยละของประชากรอายุ 11 ปีขึ้นไป ที่ออกกำลังกาย		
	จำนวนวันเฉลี่ยที่ออกกำลังกายต่อสัปดาห์ (ไม่รวมไม่สม่ำเสมอ)		
	ร้อยละของประชากรอายุ 6 ปีขึ้นไป จำแนกตามความถี่ในการทานอาหารในแต่ละกลุ่มต่อสัปดาห์ (มีประโยชน์)		
	ร้อยละของประชากรอายุ 6 ปีขึ้นไป ที่บริโภคอาหารมื้อหลักครบ 3 มื้อ		

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
2. มีความรู้สอดคล้องกับทักษะ	ร้อยละของผู้จบด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ที่ทำงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี		
	ร้อยละของพนักงานต่ำกว่าระดับด้านการศึกษา		
3. ใช้ชีวิตแบบพอเพียง	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ไม่ใช้จ่ายฟุ่มเฟือย		
4. ประกอบอาชีพพึ่งพาตนเองได้	อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน (ร้อยละ)		
	รายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่อครัวเรือน (บาท)	ราชบุรี	รายได้ครัวเรือนเพิ่มขึ้น
		ร้อยเอ็ด	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้เฉลี่ยของประชาชน
		สมุทรปราการ	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้เฉลี่ยครัวเรือนจากการจัดเก็บข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.)
		นราธิวาส	รายได้ครัวเรือนเพิ่มขึ้น
	รายได้เฉลี่ยต่อคนต่อเดือน (บาท)		
	สัดส่วนครัวเรือนที่ไม่เป็นหนี้		
	ร้อยละของครัวเรือนที่มีการออม		
5. มีปัจจัย 4 และสิ่งอำนวยความสะดวกตามความจำเป็น	ร้อยละของครัวเรือนที่มีที่อยู่อาศัยเป็นวัสดุถาวร		
	ร้อยละของครัวเรือนที่เป็นเจ้าของที่อยู่อาศัย		
	ร้อยละของครัวเรือนที่มีส้วมถูกสุขลักษณะ		
	ร้อยละของครัวเรือนที่มีน้ำดื่มสะอาด		
	สัดส่วนครัวเรือนที่มีไฟฟ้าใช้	ระนอง	ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึงไฟฟ้าภูมิภาค
		เลย	การเข้าถึงไฟฟ้า (ร้อยละ)
	ร้อยละของครัวเรือนที่มีความมั่นคงในที่อยู่อาศัย		
	ร้อยละของประชากรที่มีสวัสดิการค่ารักษาพยาบาล		
6. มีเงินออมไว้ใช้ในยามจำเป็น	ร้อยละของผู้สูงอายุที่มีเงินออม		
	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่เก็บออมเงิน		

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
7. ไม่มีหนี้สิน	สัดส่วนครัวเรือนที่เป็นหนี้		
	อัตราส่วนหนี้สินต่อรายได้		
8. มีทรัพย์สินสืบทอดวงศ์ตระกูลตามสถานะ	ร้อยละของประชากรที่เป็นเจ้าของที่อยู่อาศัย และที่ดิน		
	ร้อยละของผู้ถือครองทำการเกษตรที่เป็นเจ้าของเนื้อที่ถือครอง		
9. มีสาธารณูปโภค สาธารณูปการพอเพียง	สัดส่วนของครัวเรือนที่มีเครื่องโทรศัพท์พื้นฐาน (ต่อ 100 ครัวเรือน)		
	ร้อยละของครัวเรือนที่มีไฟฟ้า		
	ร้อยละของครัวเรือนที่มีน้ำประปา	เลย	การเข้าถึงน้ำประปา
		บุรีรัมย์	ครัวเรือนที่เข้าถึงน้ำประปาเพิ่มขึ้น
10. มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	ร้อยละของประชาชนที่ระบุว่ามีปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชน/หมู่บ้าน	ระนอง	ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึงน้ำประปา
	ร้อยละของประชาชนที่ระบุว่าไม่แหล่งมั่วสุม/การแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชน/หมู่บ้าน		
	ร้อยละของประชาชนระบุว่ามีการหาซื้อยาเสพติดได้ง่ายในชุมชน/หมู่บ้าน		
11. อยู่ในสภาพสิ่งแวดล้อมดี			
12. มีกัลยาณมิตรและพึ่งพาซึ่งกันและกัน			
13. ไม่มีความผิด			
14. ได้รับการยอมรับในสังคมมากขึ้น			

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
15. ได้รับการบริการของรัฐที่ดี	ร้อยละของประชากรที่มีสวัสดิการค่ารักษาพยาบาล		
	- บัตรประกันสุขภาพ (บัตรทอง)		
	- ประกันสังคม/กองทุนเงินทดแทน	ปัตตานี	ร้อยละของสัดส่วนผู้อยู่ในระบบประกันสังคมเพิ่มขึ้น
		เลย	สัดส่วนของผู้อยู่ในระบบประกันสังคม
		บุรีรัมย์	สัดส่วนของผู้อยู่ในระบบประกันสังคม
		สุรินทร์	ร้อยละของประชาชนที่อยู่ในระบบประกันสังคม
		กำแพงเพชร	สัดส่วนของผู้อยู่ในระบบประกันสังคม
		อุทัยธานี	ร้อยละของกำลังแรงงานที่อยู่ในระบบประกันสังคม
	- สวัสดิการข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ		
16. ได้รับการคุ้มครองรักษาสีต	สัดส่วนของครัวเรือนที่มีเครื่องโทรศัพท์พื้นฐาน (ต่อ 100 ครัวเรือน)		
	ร้อยละของผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพ		
	ร้อยละของคนที่ได้เบี้ยคนพิการ		
	ร้อยละของประชากรอายุ 6 - 15 ปี ที่เข้ารับการศึกษภาคบังคับ (ม.ต้น)		
17. มีจิตอาสา	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ให้ความช่วยเหลือคนที่ต้องการความช่วยเหลือแม้ไม่ใช่ญาติ		
18. เลี้ยงลูกได้ดี	ขณะตั้งครรภ์		
	ร้อยละของสตรีที่ฝากครรภ์		
	ร้อยละของสตรีอายุ 15 - 49 ปี ที่ได้รับการดูแลระหว่างตั้งครรภ์โดยผู้มีความชำนาญ		

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
18. เลี้ยงลูกได้ดี (ต่อ)	ร้อยละของสตรีตั้งครรภ์ที่ได้รับการตรวจครรภ์อย่างน้อย 1 ครั้ง		
	ร้อยละของหญิงเคยสมรสอายุ 15 - 49 ปี ที่ฝากครรภ์ขณะตั้งครรภ์บุตรคนสุดท้อง (ที่มีชีวิตอยู่ต่ำกว่า 1 ปี) และได้รับประทานยาบำรุงเลือด (ยาธาตุเหล็ก) ตามแพทย์สั่ง		
	ร้อยละของหญิงเคยสมรสอายุ 15 - 49 ปี ที่ฝากครรภ์ขณะตั้งครรภ์บุตรคนสุดท้อง (ที่ยังมีชีวิตอยู่ต่ำกว่า 1 ปี) และได้รับการตรวจเลือดเพื่อหาการติดเชื้อ HIV		
	ร้อยละของหญิงเคยสมรสอายุ 15 - 49 ปี ที่ฝากครรภ์ขณะตั้งครรภ์บุตรคนสุดท้อง (ที่ยังมีชีวิตอยู่ต่ำกว่า 1 ปี) ที่สามีได้รับคำแนะนำและความรู้เกี่ยวกับการดูแลแม่และบุตรจากบุคลากรสาธารณสุข		
	การคลอด		
	ร้อยละของสตรีสมรสอายุ 15 - 49 ปี ที่คลอดโดยผู้มีความชำนาญ		
	ร้อยละของสตรีที่คลอดบุตรโดยบุคลากรทางสาธารณสุข		
	ร้อยละของหญิงอายุ 15 - 49 ปี ที่มีบุตรคนสุดท้องที่ยังมีชีวิตอยู่อายุ 2 - 11 เดือนได้รับการดูแลหลังคลอดครบ 2 ครั้งตามเกณฑ์		
	วัยทารก		
	ร้อยละของทารกที่มีน้ำหนักแรกคลอดต่ำ		
	ร้อยละของทารกอายุ 0 - 5 เดือน ที่ดื่มนมแม่อย่างเดียว		
	ร้อยละของเด็กอายุ 0 - 59 เดือน ที่ถูกปล่อยทิ้งไว้โดยไม่ได้รับการเลี้ยงดูที่ดีพอ		

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
18. เลี้ยงลูกได้ดี (ต่อ)	ร้อยละของเด็กอายุ 0 - 59 เดือน ที่สมาชิกในครัวเรือนทำกิจกรรมร่วมกับเด็ก		
	ร้อยละของเด็กอายุ 0 - 59 เดือน ที่พ่อทำกิจกรรมร่วมกับเด็ก		
	ร้อยละของทารกแรกเกิดอายุ 2 - 11 เดือน ที่รับการดูแลหลังคลอด 2 ครั้งตามเกณฑ์		
	อัตราการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่อย่างเดียว (เฉพาะเด็กอายุต่ำกว่า 6 เดือน)		
	ร้อยละของเด็กอายุ 12 - 23 เดือนที่ได้รับวัคซีนป้องกันโรค		
	ร้อยละของสตรีที่ให้นมลูกภายในชั่วโมงแรกหลังคลอด		
	วัยเด็ก/วัยรุ่น		
	ร้อยละของเด็กและเยาวชนอายุ 3 - 24 ปี ที่กำลังเรียนในระบบ		
	ร้อยละของเด็กและเยาวชนที่ไม่เรียนต่อ		
	อัตราการอ่านหนังสือของประชากร		
	ร้อยละของเด็กที่ถูกปล่อยทิ้งไว้โดยไม่ได้รับการเลี้ยงดูที่ดีพอ		
	ร้อยละของเด็กที่สมาชิกในครัวเรือนทำกิจกรรมร่วมกับเด็ก		
	ร้อยละของเด็กที่พ่อทำกิจกรรมร่วมกับเด็ก		
	ร้อยละของเด็กอายุ 0 - 17 ปีที่ไม่ได้อยู่กับพ่อและแม่		
	ร้อยละของเด็กอายุ 0 - 17 ปีที่เป็นเด็กกำพร้า		
	ดัชนีพัฒนาการของเด็กปฐมวัย		
19. ครอบครัวอบอุ่น	ร้อยละของเด็กที่สมาชิกในครัวเรือนทำกิจกรรมร่วมกับเด็ก		
	ร้อยละของเด็กที่พ่อทำกิจกรรมร่วมกับเด็ก		
	ร้อยละของเด็กที่ถูกปล่อยทิ้งไว้โดยไม่ได้รับการเลี้ยงดูที่ดีพอ		
	ร้อยละของเด็กอายุ 0 - 17 ปี ที่อยู่อาศัยกับพ่อแม่		

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
20. จิตใจเบิกบาน	คะแนนสุขภาพจิตคนไทยอายุ 15 ปีขึ้นไป (มาตรฐานคนทั่วไป 27.01 - 34 คะแนน)		
	ร้อยละของประชากรที่มีคะแนนสุขภาพจิตสูงกว่าคนทั่วไป		
5. ค่าใช้จ่ายในการบริหารงานภาครัฐของจังหวัดต้องลดลง (E : Government Expense)			
ตัวชี้วัดที่ 5 : ค่าใช้จ่ายการบริหารงานลดลง			
1. บุรณการ			
2. มอบอำนาจและกระจายอำนาจ			
3. ให้ประชาชนสามารถบริการตนเอง			
4. ลดการใช้ครุภัณฑ์วัสดุอุปกรณ์			
5. ลดการเดินทาง			
6. ลดเวลาการปฏิบัติ			
7. จ้างงานผ่านสหกรณ์และภาคเอกชน (Outsource - Contact out - PPP)			
8. ปรับเปลี่ยนและลดบุคลากร			

ตัวชี้วัดสังคมคุณภาพ (PARKS)

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
1. สันติภาพและสันติสุข คือ เป้าหมายร่วม : Peaceful			
1. P : สันติสุข คือ เป้าหมาย			
1. เข้าใจในสังคธรรมทุกคนเป็นเพื่อนทุกข์ เกิด แก่ เจ็บ ตาย ด้วยกันทั้งหมดทั้งสิ้น			
2. เชื่อในกฎแห่งกรรม			
3. ยอมรับความแตกต่างในสถานะ			
4. สามัคคีและความพร้อมเพรียงกัน			
5. โอบอ้อมอารี ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ให้ความช่วยเหลือคนที่ต้องการความช่วยเหลือแม่ไม่ใช่ญาติ		
6. ปลอดภัยเสพติด และอบายมุข	ร้อยละของประชาชนที่ระบุว่ามีปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชน/หมู่บ้าน		
	ร้อยละของประชาชนที่ระบุว่ามีแหล่งมั่วสุม/การแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชน/หมู่บ้าน		
	ร้อยละของประชาชนระบุว่ามีการหาซื้อยาเสพติดได้ง่ายในชุมชน/หมู่บ้าน		
7. ปลอดภัยอาชญากรรม และโจรผู้ร้าย	ร้อยละของการประสบเหตุอาชญากรรม	ลพบุรี	ร้อยละของการจับกุมผู้กระทำความผิดในคดีร้ายแรง
8. มีความกตัญญู และรักถิ่น	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ตอบแทนผู้มีพระคุณหรือช่วยเหลือเรา		
9. ร่วมกันรับผิดชอบให้สังคมอยู่ได้ เราจึงจะอยู่ได้	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ไม่ทิ้งขยะในที่สาธารณะ		
	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ได้เข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อชุมชน/หมู่บ้าน		
10. ตระหนักถึงการไม่เบียดเบียนซึ่งกันและกัน	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไปที่ไม่แข่งคิว		

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
2. ปรับตัว คือ สิ่งที่ต้องกระทำ : Adjustment			
2. A : ทุกคนต้องปรับตัวเพื่อรักษาสันติสุข			
1. กำหนดกฎและวัฒนธรรมในการอยู่ร่วมกัน			
2. ยอมรับผิดและแก้ไขปรับปรุง			
3. มีความกรุณาและให้อภัย	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ยกโทษและให้อภัยอย่างจริงจัง		
4. มีความเมตตาและให้ความช่วยเหลือ	ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยเกี่ยวกับเงินบริจาคเพื่อสาธารณกุศลของศาสนาพุทธต่อคนต่อปี (บาท)		
5. ชื่นชมยินดีในความสำเร็จของเพื่อนบ้าน			
6. มีความสงบกาย สงบใจ และยอมรับกับทุกขัณภัยที่ประสบ	ร้อยละของประชากรที่เข้าร่วมกิจกรรมทางศาสนา		
7. เอาใจเขามาใส่ใจเรา ไม่เอาแต่ใจตนเอง			
8. มีการประนีประนอมและใช้สันติวิธี			
9. ไม่หุบปาก กล้าเผชิญความจริง ทุกอย่างพูดจากันได้			
10. ทุกปัญหามีทางออกด้วยสันติวิธี ถอยกันคนละก้าว			
3. เหตุผลและสัจธรรม คือ จิตใจของทุกคน : Reason			
3. R : ใช้เหตุผลยึดความถูกต้อง			
1. ยึดประโยชน์ส่วนรวมเป็นหลัก			
2. ใช้หลักประชาธิปไตยเคารพเสียงส่วนใหญ่			
3. ไม่ละเลยเสียงส่วนน้อย ปรับความเข้าใจ ให้ความช่วยเหลือเยียวยา			
4. ค้นหาสาเหตุ แก้ไขปัญหาให้ตรงจุด			
5. ยอมรับความเห็นที่แตกต่าง			
6. ค้นหาข้อมูล วิเคราะห์ หาทางออก และประเมินผลกระทบ			
7. ให้ความรู้และโอกาสแก่ทุกฝ่ายโดยเท่าเทียมกัน			

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
8. เคารพในสิทธิของแต่ละบุคคล			
9. ประเมินสถานการณ์และวิเคราะห์ปัญหาอุปสรรค อยู่ตลอด			
10. ชี้แจงข้อมูลและประชุมร่วมกันอยู่เป็นเนืองนิจ			
4. เรียนรู้และสร้างสรรค์ คือ หลักดำเนินชีวิต : Knowledge			
4. K : หมั่นศึกษาหาความรู้และเป็นผู้ใฝ่การเรียนรู้			
1. จำนวนและระดับการอ่านออกเขียนได้ภาษาไทย	ร้อยละของประชากรที่อ่านออกเขียนได้		
2. จำนวนและระดับการศึกษาในแต่ละชั้น	ร้อยละของประชากร จำแนกตามระดับการศึกษา		
3. จำนวนและระดับการพูด อ่าน เขียน ภาษาอังกฤษ	ร้อยละของประชากรที่สามารถพูดภาษาอังกฤษได้		
	ร้อยละของประชากรที่สามารถอ่าน และเขียนภาษาอังกฤษได้		
4. จำนวนและระดับการใช้ Internet	ร้อยละของประชากรที่ใช้อินเทอร์เน็ต	นครนายก	อัตราการเข้าถึงอินเทอร์เน็ตของประชาชน เพิ่มขึ้น
		ระนอง	ร้อยละของประชากรที่เชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต
		เลย	อัตราการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตของประชากร (ร้อยละ)
5. จำนวนและระดับการศึกษาต่อผ่านทางระบบอินเทอร์เน็ต			
6. จำนวนและระดับการเป็นผู้รักการอ่าน			
7. จำนวนและระดับรักการคิดและเขียน			
8. จำนวนและระดับการค้นหาข้อมูลประกอบการตัดสินใจ			
9. จำนวนและระดับการเข้าฝึกอบรมเพิ่มเติม			
10. จำนวนและระดับการศึกษาดูงานเพิ่มเติม			

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
5. พอเพียง คือ วิถีชีวิตและอาชีพ : Sufficiency			
5. S : การใช้ชีวิตอย่างพอเพียงและก้าวสู่ชีวิตที่เจริญ			
1. มีอาชีพเหมาะสมกับความรู้	ร้อยละของผู้จบด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ที่ทำงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี		
	ร้อยละของพนักงานตําระดับด้านการศีกษา		
2. มีการลงทุนประกอบอาชีพสอดคล้องกับทรัพย์สินที่มีอยู่			
3. ประกอบอาชีพที่ถูกกฎหมายและสอดคล้องกับความต้องการของสังคม			
4. มีรายรับสุทธิเหมาะสมกับการดำรงชีพ	สัดส่วนคนจน		
5. มีเงินออมไว้ใช้ในยามจำเป็น	ร้อยละของผู้สูงอายุที่มีเงินออม		
	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่เก็บออมเงิน		
6. เป็นสมาชิกวิสาหกิจชุมชนและสหกรณ์ เพื่อทำธุรกิจร่วมกัน			
7. ให้อภัยและปลดอดศัตรู	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ยกโทษและให้อภัยอย่างจริงใจ		
8. เลี้ยงลูกด้วยปัญญา			
9. จัดทำมรดกไว้อย่างเหมาะสม			
10. ระลึกถึงความตายและเตรียมพร้อมสู่ความตาย			

ภาคผนวก ค

รายละเอียดสถิติทางการ

(Official Statistics Metadata : OS Metadata)

รายละเอียดสถิติทางการ
(Official Statistics Metadata : OS Metadata)
อยู่ระหว่างการจัดทำโดยสถิติจังหวัด

แบบฟอร์ม
OS Metadata
รายละเอียดสถิติทางการ

1. สถิติทางการและรายการสถิติทางการ

- ด้าน : .....
- สาขา : .....
- หมวด : .....
- หมู่ (ถ้ามี) : .....
- หมู่ย่อย (ถ้ามี) : .....
- ชื่อสถิติทางการ : .....

รายการสถิติทางการ	หน่วยนับ	วิธีการคำนวณสถิติทางการ (ถ้ามี)
1.		
2.		
3.		

- ปีเริ่มต้นที่มีการจัดทำข้อมูล : .....
- ระดับการนำเสนอ :
  - ☐ ประเทศ   ☐ ภาค   ☐ จังหวัด   ☐ อำเภอ   ☐ ตำบล
  - ☐ เขตการปกครอง   ☐ อื่นๆ (ระบุ) .....

2. การเผยแพร่

- 1) ความถี่ในการเผยแพร่ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
  - ☐ รายชั่วโมง   ☐ รายวัน   ☐ รายสัปดาห์   ☐ รายเดือน
  - ☐ รายไตรมาส   ☐ ราย 6 เดือน   ☐ รายปี   ☐ ราย 2 ปี
  - ☐ ราย 3 ปี   ☐ ราย 5 ปี   ☐ ราย 10 ปี   ☐ อื่นๆ (ระบุ).....
- 2) เงื่อนไขการเผยแพร่
  - ☐ เผยแพร่ได้   ☐ เผยแพร่ได้เมื่อมีคำขอและอนุมัติ
- 3) วัน/เดือน/ปี ที่คาดว่าจะเผยแพร่ (ระบุ) .....
- 4) วิธีการเผยแพร่ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
  - ☐ เอกสาร/รายงาน/สิ่งพิมพ์ (ระบุ).....
  - ☐ เว็บไซต์/URL ที่เข้าถึงข้อมูลได้โดยตรง (ระบุ) .....
  - ☐ อื่นๆ (ระบุ) .....
- 5) ภาษาที่ใช้ในการเผยแพร่
  - ☐ ไทย   ☐ อังกฤษ   ☐ ไทย - อังกฤษ

6) นิยามที่เกี่ยวข้อง

คำนิยาม	ความหมาย	กฎหมาย/กฎระเบียบ/มาตรฐานที่อ้างอิง
		☐ กฎหมาย กฎระเบียบ ระบุ ..... ☐ มาตรฐานที่อ้างอิง ระบุ ..... ☐ กำหนดเอง

3. การผลิต/การจัดทำข้อมูล

- 1) ชื่องาน/รายงาน/ทะเบียน/โครงการ .....
- 2) วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล
  - ☐ สัมภาษณ์
  - ☐ สำรวจ (ให้ระบุรายการดังต่อไปนี้ ด้วย)
    - ☐ ระเบียบวิธีทางสถิติ (ระบุระเบียบวิธีในการเลือกตัวอย่าง).....
    - ☐ ขนาดตัวอย่าง.....
    - ☐ อื่นๆ (เช่น วิธีประมาณค่า.....)
  - ☐ ทะเบียน
  - ☐ รายงาน
  - ☐ อื่นๆ (ระบุ) .....
- 3) รายละเอียดวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล
  - ☐ คุ่มรวม/ขอบเขตของประชากร.....
  - ☐ คาบเวลาอ้างอิง/วันที่สรุปข้อมูล.....
- 4) ความถี่ในการเก็บรวบรวมข้อมูล (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ รายชั่วโมง	☐ รายวัน	☐ รายสัปดาห์	☐ รายเดือน
☐ รายไตรมาส	☐ ราย 6 เดือน	☐ รายปี	☐ ราย 2 ปี
☐ ราย 3 ปี	☐ ราย 5 ปี	☐ ราย 10 ปี	☐ อื่นๆ (ระบุ)...
- 5) ความถี่ในการประมวลผลข้อมูล (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ รายชั่วโมง	☐ รายวัน	☐ รายสัปดาห์	☐ รายเดือน
☐ รายไตรมาส	☐ ราย 6 เดือน	☐ รายปี	☐ ราย 2 ปี
☐ ราย 3 ปี	☐ ราย 5 ปี	☐ ราย 10 ปี	☐ อื่นๆ (ระบุ)..
- 6) รูปแบบการจัดเก็บข้อมูล (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
  - ☐ จัดเก็บในรูปแบบเอกสาร/รายงาน (ระบุ) .....
  - ☐ จัดเก็บในรูปแบบไฟล์ข้อมูล (เช่น doc, xls, pdf, txt ฯลฯ)

☐ .doc, docx	☐ .xls, .xlsx	☐ .csv	☐ .pdf	☐ .txt
☐ อื่นๆ (ระบุ)				
  - ☐ ฐานข้อมูล (ชนิดของฐานข้อมูล เช่น oracle, MySQL ฯลฯ)

☐ Oracle	☐ DB2	☐ MS SQL	☐ My SQL
☐ อื่นๆ (ระบุชื่อ)			
  - ☐ รูปแบบอื่นๆ (ระบุ) .....

4. หน่วยงานรับผิดชอบ

กระทรวง : .....
 กรม/หน่วยงาน : .....
 สำนัก/ศูนย์/กอง : .....
 กลุ่ม/ฝ่าย : .....
 ชื่อผู้รับผิดชอบ : .....
 ตำแหน่ง : .....
 โทรศัพท์ : .....
 โทรสาร : .....
 E-mail address : .....

5. รายละเอียดมาตรฐานการจัดจำแนกที่เกี่ยวข้อง

ตัวแปรที่มี การจัด จำแนก	รายการรหัส การจัดจำแนก (Code list)*	มาตรฐานการจัดจำแนกที่นำมาอ้างอิง			
		ชื่อมาตรฐานที่อ้างอิง	หน่วยงานที่รับผิดชอบ ในการจัดทำมาตรฐาน อ้างอิง	ลักษณะการใช้งาน	ตารางเปรียบเทียบ ระหว่างการจำแนกที่ใช้ กับมาตรฐานที่อ้างอิง * (Mapping Table)
1)		☐ ไม่มี ☐ มี (ระบุมาตรฐานการจัด จำแนกทั้งหมดที่ใช้ เช่น TSIC 2009, ISO- 316)	ระบุชื่อหน่วยงาน : ..... โทรศัพท์ : ..... เว็บไซต์ : ..... e-mail :	☐ ใช้เหมือนมาตรฐานที่อ้างอิง โดยไม่เปลี่ยนแปลง ☐ นำมาตรฐานที่อ้างอิงมา ปรับบางส่วนแต่สามารถ เปรียบเทียบได้ทั้งหมด ☐ นำมาตรฐานมาปรับโดยไม่ สามารถเปรียบเทียบได้	
2)					

หมายเหตุ * แนบเอกสารหรือ Attach file

ติดต่อสอบถาม : สำนักงานสถิติแห่งชาติ สำนักบริหารจัดการระบบสถิติ

ด้าน	Email	โทรศัพท์
กลุ่มประสานสถิติด้านสังคม (สาขาสถิติด้านสังคม และ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)	pechtida.p@nso.go.th, suwannika@nso.go.th, natpatson@nso.go.th	02-141-7445-6 091-774-6962
กลุ่มประสานสถิติด้านเศรษฐกิจ (สาขาสถิติด้านเศรษฐกิจ)	umaporns@nso.go.th, aphon@nso.go.th, nattanan.w@nso.go.th	02-141-7443 02-142-1311 091-774-7309
กลุ่มมาตรฐานสถิติ	pstand@nso.go.th	02-141-7447

ภาคผนวก ง

CD File ข้อมูลเอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

- คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสถิติจังหวัด
- เอกสารประกอบการประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัด
- รายงานการประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัด
- ประมวลภาพการประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัด

CD File ข้อมูลเอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

อยู่ระหว่างรอไฟล์ข้อมูลเพื่อบันทึกลง CD

